

INTERVJU

Hedvika Zimšek, prejemnica zlatega grba Mestne občine Celje

Str. 22-23

CELJE

Vrata odprla prenovljena Pelikanova hiša Str. 30-31

SAVINJSKA DOLINA

Kakšne bodo hiše razseljenih Savinjčanov? Str. 8

novi tednik 79 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 17 / Leto 79 / 25. april 2024 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Kako skrbimo za obeležja NOB v naši okolici?

Kar je Ruska kapelica nekoč bila za slovensko-ruske odnose, sta zadnjih deset let obeležje padlim zavezniškim vojakom in z njim povezan dan slovensko-ameriškega prijateljstva v Andražu nad Polzelo. V Celju na pomen narodnoosvobodilnega boja opozarja spomenik Vojna in mir, ki je večkrat tarča vandalov, v Velenju še vedno stoji največji Titov kip na svetu, na Stranica v občini Zreče pa sta grobišči 100 slovenskih domoljubov, znani kot spomenik frankolovskih žrtev. So to spoštovanja vredni mejniki preteklosti ali le še skoraj pozabljeni ostanki minulih časov? Str. 12-13

Foto: arhiv Občine Polzela

ZIDANI MOST

Domačini napovedujejo zaporo ceste Str. 2

ŠMARJE PRI JELŠAH

Prenovljen turistični center in nova razstava Str. 9

PRILOGA

TV SPORED

Nace Jünkar
Prej je prepeval kot govoril

rodela akcija Deželak Junak
redimo vsi skupaj nekaj lepega za naše otroke

Zidani Most se duši v prometu, država pa ostaja gluha na pozive krajanov glede omejitve tranzitnega tovornega prometa skozi naselje.

Zaradi težkih tovornjakov, ki se valijo skozi Zidani Most, stanje postaja vse bolj nevzdržno, opozarjajo krajan, ki v maju napovedujejo zaporo ceste.

Most, ki omogoča le enosmerni promet, vsak dan prečka več sto težkih tovornih vozil, in to kljub temu, da je tranzitni promet med Celjem in Krškimi prepovedan. Krajan medtem opozarjajo tudi na nevaren hodnik za pešce ob mostu (na fotografiji levo). Slednjega naj bi direkcija za infrastrukturo kmalu začela obnavljati.

Pozivi krajanov k omejitvi tovornega prometa skozi Zidani Most

Domačini obljublajo zaporo ceste

Krajan Zidanega Mosta že vrsto let opozarjajo na pereče prometne razmere na državni cesti skozi kraj. Zaradi težkih tovornjakov, ki se valijo skozi naselje, stanje postaja vse bolj nevzdržno. Na državo so poslali že ničkoliko dopisov, sklicali so že več zborov krajanov ter se obrnili na vse, ki bi jim lahko pomagali pri omejitvi tranzitnega prometa. A država ostaja gluha, Zidanomoščani pa so vse bolj obupani in nemočni. Na omenjeno problematiko so ponovno opozorili na petkovem zboru krajanov. Znova so pozvali k nujnosti omejitve tranzitnega tovornega prometa skozi naselje, v nasprotnem primeru napovedujejo zaporo državne ceste.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

»Kdo bo odgovarjal, če se zgodi kakšna nesreča?« se sprašujejo krajan, ki jih vse bolj mineva potrpljenje. Prebivalci, ki po ozki cesti brez pločnika, na kateri se dve tovorni vozili sploh ne moreta srečati, hodijo peš, se počutijo vse bolj ogroženi. Vozlišče v Zidanem Mostu namreč dnevno prevozi več kot 5.500 vozil, in to preko mostu, ki omogoča le enosmerni promet. In četudi je tovorni tranzitni promet med Celjem in Krškimi prepovedan, se vozniki tovornih vozil tem predpisom spretne izogibajo. Vse to dodatno obremenjuje in uničuje državno cesto Celje–Zidani Most–Krško in ogroža tamkajšnje prebivalce, opozarjajo krajan. Opažajo, da se je stanje bistveno poslabšalo, odkar je bil pred leti poglobljen podvoz pod železniško progo v Zidanem Mostu. Tedaj se je število tovornih vozil zelo povečalo.

Dvajsetletna prizadevanja

Prizadevanja krajanov po izboljšanju razmer in omejitvi tranzitnega tovornega prometa skozi Zidani Most imajo že več kot dvajsetletno zgodovino. »Vse od leta 2006 direkcijo za ceste pozivamo k ureditvi razmer. Dane so bile številne obljube, a se do danes ni zgo-

dilo nič. Kvečjemu še slabše je,« je dejal predstavnik zbora krajanov Jani Krivec. Tudi obljuba, da bo v času prenove državne ceste med Radečami in Zidanim Mostom prepovedan promet za vsa težja tovorna vozila, ni bila uresničena. Ko so študentje leta 2006 šteli težja tovorna vozila skozi Zidani Most, so jih med 7. in 16. uro našli okoli 540. Danes jih skozi kraj pelje med 800 in tisoč na dan, je povedal.

Dejstvo je, da cesta ni bila predvidena za tako težek promet. Cestišče je dotrajano in ozko, pri čemer se pogosto zgodi, da promet obstane na obeh straneh mostu čez Savinjo. Najbolj problematičen cestni odsek je sicer od nekdanje cementarne do železniške postaje. Ta del je brez pločnika, zato je hoja po tej cesti igra z življenjem, so opozorili na zboru krajanov.

V kratkem obnova mostu

Perečih razmer in nujnosti omejitve tranzitnega prometa na odseku Celje–Laško–Zidani Most se zavedajo tudi v Občini Laško, je poudaril župan Marko Šantej: »Na ministrstvo za infrastrukturo oziroma na direkcijo je občina v zadnjih mesecih poslala več dopisov in pozivov za ureditev razmer.

Zadnjih odgovorov še nismo prejeli, čeprav je od tega minilo že več kot dva meseca.« Občina je tako direkcijo med drugim pozvala k omejitvi tovornega prometa, k izboljšanju nadzora in ustreznemu kaznovanju kršiteljev. Kot je dejal župan, so iz direkcije odgovorili, da slednja ni pristojna za nadzor upoštevanja prometne signalizacije, ampak je to pristojnost policije, kjer pa pravijo, da ukrepajo, a imajo prekrškari vedno pripravljene izgovore, s katerimi se izogibajo kaznim.

V Občini Laško so Direkcijo RS za infrastrukturo pozvali tudi k nujni obnovi hodnika za pešce ob mostu čez Savinjo v Zidanem Mostu, ki predstavlja resno nevarnost. »Rečeno je bilo, da je bil razpis objavljen že konec lanskega leta, da je izvajalec izbran in da bodo dela začeli v začetku letošnjega leta, a se še nič ni zgodilo,« je dan pred zborom krajanov za Novi tednik dejal župan. Na petkovem zboru pa je laški

podžupan Marjan Mačkošek sporočil, da so se stvari očitno le premaknile. Na dopoldanskem sestanku z Vocem, koncesionarjem za vzdrževanje državnih cest v savinjski regiji, je namreč izvedel, da naj bi se dela kmalu začela in da naj bi jih opravilo podjetje Rafael iz Sevnice. Ob tem je zatrdil, da bo Občina Laško ves čas nadzirala izvedbo del, ki naj bi trajala do konca avgusta.

Ne bodo več čakali

V Zidanem Mostu se zavedajo, da je edina dolgoročna rešitev za ureditev perečih prometnih razmer 3. razvojna os, za katero si Občina Laško zelo prizadeva. Kot je napovedal župan Marko Šantej, se z ministri in predstavniki resornih ministrstev dogovarjajo za skupni sestanek, na katerem bodo poudarili potrebo po izboljšanju cestne poveztivosti, ki predstavlja eno izmed najpomembnejših razvojnih možnosti za vse občine na pred-

videni trasi srednjega dela 3. razvojne osi.

A dejstvo je, da slednje še vsaj petnajst let ne bo. Toda krajan Zidanega Mosta na izboljšanje razmer ne namestijo več čakati. Če se stvari ne bodo začele premikati in jim država ne bo končno prisluhnila, bodo začeli ukrepati bolj drastično, napovedujejo. Za začetek nameravajo v maju protestno zapreti cesto pri mostu, je dejal predsednik Krajevne skupnosti Zidani Most Franc Babič. Ob tem je opozoril še na nujno ureditev oziroma označbo pasu za pešce in kolesarje ob cesti od gostilne Krivec do železniške postaje.

Zidani Most je že predolgo »na čakanju«, so opozorili krajan. »Ves čas poslušamo, da se projekti pripravljajo, a do uresničitve nikoli ne pride. Očitno ni politične volje, da bi se stvari uredile,« so razočarani. Poudarili so, da se zaradi vsega navedenega počutijo kot tretjerazredni državljani.

Zapostavljeni in diskriminirani?

Krajan Zidanega Mosta so na zboru krajanov opozorili še na nekatere druge težave, s katerimi se soočajo. Kot so dejali, imajo občutek zapostavljenosti njihove krajevne skupnosti v občino Laško. »Mi ne prosimo za nadstandard, ampak da se nam zagotovijo osnovne stvari, urejene in varne ceste, nemoten dostop do spleta in dober signal mobilnega omrežja,« je izpostavila ena od krajanek. Prebivalci Zidanega Mosta se počutijo diskriminirani tudi glede načina delitve sredstev v participativnem proračunu Občine Laško po novem pravilniku. Kot je dejal predsednik KS Zidani Most Franc Babič, se boji, da noben njihov projekt ne bo uresničen, saj bi morali zanj glasovati tudi krajan KS Rimske Toplice in Jurklošter, da bi bil izglasovan, to pa je malo verjetno, je dejal. Župan Marko Šantej je povedal, da morajo dobre ideje seči čez meje krajevnih skupnosti in da je namen novega pravilnika, da v občini dobijo čim večji nabor predlogov občanov. Pojasnil je, da je Občina Laško pri pripravi pravilnika sledila primerom dobrih praks v drugih občinah. Dejaj je, da znajo ljudje v manjših krajih običajno bolj stopiti skupaj in enotno glasovati, zato ni bojazni, da njihovi projekti ne bi imeli možnosti za uresničitev. Dejaj je še, da se ne strinja, da je KS Zidani Most s strani Občine Laško zapostavljena, saj se tudi v njihovi krajevni skupnosti izvajajo številni projekti. Kot je dejal, bodo krajan Zidanega Mosta do stop do spleta, ki ga bo zgradilo podjetje Rune, dobili prej kot v Laškem.

Foto: Nik Jarh

Na zbor krajanov so Zidanomoščani povabili tudi gospodarskega ministra Matjaža Hana, poslanko DZ Janjo Sluga, laškega občinskega svetnika Uroša Lukiča ter predstavnike Komunale Laško in Policijske postaje Laško, a so se vsi opravičili. Namesto Janje Sluga se je zbora udeležil laški podžupan Marjan Mačkošek.

V Občini Laško se zavedajo nujnosti omejitve tranzitnega tovornega prometa med Celjem in Zidanim Mostom, saj ne most ne stanje regionalne ceste nista primerna za težka tovorna vozila, ki dotrajano cestišče najbolj obremenjujejo in uničujejo. Kot je na zboru krajanov v Zidanem Mostu dejal laški župan Marko Šantej, je občina direkcijo za infrastrukturo že večkrat pozvala, naj se loti celostne rešitve in obnove enega najbolj obremenjenih in hkrati uničenih cestnih odsekov v Sloveniji. (Foto: BA)

Celjski zapor praznuje

Ob obletnici težave s prostorsko stisko

V celjskem zaporu, ki se že vrsto let bori s prostorsko stisko, so pretekli teden praznovali 60 let mladolletniškega zapora. Prav tako se že vrsto let govori o možni premestitvi celjskega zapora na drugo lokacijo, a do danes resnejših premikov na tem področju še ni bilo. Kakšna situacija je na področju prostorske stiske, kaže podatek, da je zavodu trenutno zaprtih oziroma priprtih več kot 170 oseb, kar pomeni, da je zmogljivost zapora presežena za več kot 170 odstotkov.

JANŽE FRIC, SIMONA ŠOLINIČ

V zaporu je trenutno nekaj več kot 60 odstotkov tujcev, kar je v zadnjih letih problematika vseh slovenskih zaporov. Med zaprtimi oziroma priprtimi osebami ni nobenega starejšega mladolletnika na prestajanju mladolletniškega zapora. To kazen poleg celjskega zapora, ki je namenjen moškimi obsojencem, izvršuje tudi Zavod za prestajanje kazni zapora Ig, za starejše mladolletnice. Tudi tam trenutno ni nobene mladolletnice. Trend nizkega števila mladolletnih obsojencev je prisoten že več let.

Zavod, kot ga poznamo danes, je bil leta 1964 iz tedanje

ga Kazensko-poboljševalnega doma Maribor kot poseben oddelek Vzgojno-poboljševalnega doma Radeče preseljen v Celje. Ob jubileju so v zavodu ob pomoči zaprtih oseb pripravili tudi program in razstavo, ki sta zaokrožila celotno zgodovino celjskega zapora.

Težke zgodbe mladih

Kot je na slovesnosti dejal direktor **Tomaž Bračko**, so se zaposleni v zavodu v 60 letih delovanja srečevali s težkimi zgodbami mladih, s katerimi so delali na področju vzgoje, prevzgoje ter učenja za novo

življenje, ki ga bo zaprta oseba živela na svobodi in tam znala sprejemati družbeno sprejemljive odločitve.

Izpostavil je tudi delo pravosodnih policistov, ki v zaporu v prvi vrsti skrbijo za varnost, vzdrževanje reda in discipline, spremljanje zaprtih oseb na vsakem koraku v zavodu in zunaj njega ter ne-prestano skrbijo za zakonito prestajanje kazni zapora.

Slovesnosti se je udeležil tudi celjski župan **Matija Kovač**, ki je izpostavil, da občina z zavodom dobro sodeluje, saj se zaprti vključujejo v lokalno skupnost in so pomembno pomagali pri ureditvi mesta in okolice, sodelujejo pa tudi z nevladnimi organizacijami, kot je Društvo paraplegikov Jugovzhodne Štajerske. Zaprti v celjskem zaporu so lani pomagali tudi pri odpravljanju posledic avgustovskih poplav.

Pravosodni policist **Roman Kurnik** je priložnost izkori-

stil tudi za ponovni opomin na kadrovsko podhranjenost, ki pesti slovenske zapore, med njimi seveda tudi celjskega.

Foto: Andraž Purg

Celjski zapor je v poslopju nekdanjega minoritskega samostana, ki ga je leta 1798 uničil požar. Leta 1810 je bilo poslopje preurejeno v avstro-ogrske zapore in takrat so celoten kompleks poimenovali Stari pisker. Kompleks sestavljajo dvorišče za sprehode in prostori v treh nadstropjih, v katerih so razporejeni bivalni prostori za obsojence in pripornike. Obsojence v zavodu razporejajo v štiri oddelke: zaprti, polodprti, odprti in mladolletniški oddelek.

V celjskem zaporu so ob 60-letnici mladolletniškega zapora pripravili tudi razstavo.

ZADETKI

»Ob koncu življenja je pomembno, kako smo gradili odnose vse življenje. Ves čas mora biti prisotna tudi pristnost, a ključna je ljubezen, ki jo delimo.«

Hedvika Zimšek, prejemnica zlate grba Mestne občine Celje

»Po Evropi so ohranjeni le še trije ali štirje podobni stekleni fotografski ateljeji. Ni nam znano, da bi kje obstajal takšen celovit dediščinski prikaz, posvečen fotografiji. Upamo se pohvaliti, da gre za edinstven primer v evropskem prostoru.«

Tonček Kregar, direktor MNZC, ob otvoritvi Pelikaneve hiše

V Sloveniji je kljub majhnosti ogromno različnih plesnih šol, ki vzgajajo izjemne plesalce, ki brez težav konkurirajo svetovni plesni eliti.«

Maja Bubik Polovšek, socialna pedagoginja in učiteljica plesa

»Raznolikost mišljenja je v umetnosti zelo dobrodošla. Študij v tujini je v primerjavi s študijem pri nas bolj svoboden, saj profesorji študentu zelo hitro dovolijo, da začne razvijati svojo zgodbo.«

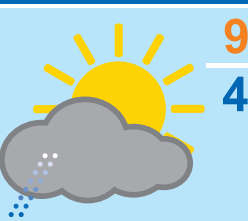
Domen Hitrec, akademski slikar

»Verjamem, da bo zaradi obnovljenih gradov v naslednjih letih celotno območje Obsotelja in Kozjanskega zaživelo na novo. Marsikdo ga bo videl v drugačni luči – kot območje, ki ima bogato kulturo, kulturno dediščino in nudi tudi kulturni turizem.«

Asta Vrečko, ministrica za kulturo

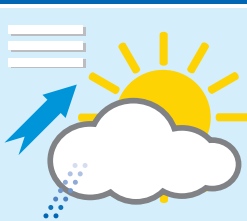

ČETRTEK

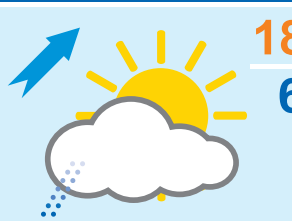
9
4

PETEK

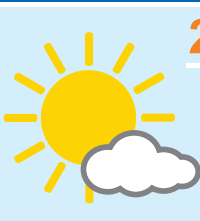
16
2

SOBOTA

18
6

NEDELJA

22
7

Vir: ARSO

V Celju kmalu najmanj tristo strokovnjakov s področja energetike

Tri dni o zeleni prihodnosti

Celje bo od 15. do 17. maja gostilo energetska konferenco SEEnergy, ki bo največji tovrstni dogodek o energetiki v jugovzhodni Evropi. Na konferenci bodo po napovedih družbe Celjski sejem, ki pripravlja dogodek, domači in tuji strokovnjaki ponudili odgovore na vprašanja s področja energetike, s katerimi se ukvarjajo podjetja, veliki industrijski koncerni, lokalne skupnosti in države. Natančnejših števil, koliko ljudi bo prišlo na konferenco, v družbi Celjski sejem še nimajo. Izvršni direktor Robert Otorepec pravi, da jih bo od tristo do petsto iz najmanj desetih držav.

JANJA INTIHAR

Energetska konferenca SEEnergy je povsem nov dogodek, ki bo na celjskem sejmišču vsake dve leti in bo nekakšna nadgradnja sejma Energetika, ki je bil prav tako bienalen in so ga v Celju nazadnje pripravili leta 2018. Namen konference, ki jo bo spremljala še manjša razstava, je ponuditi pregled napredka držav jugovzhodne Evrope na poti k zelenemu prehodu ter njihovih energetskih in podnebnih načrtov. Zadnji dan konference se bodo tako v Celju zbrali ministri za energetiko in okolje iz držav članic Evropske unije v jugovzhodni Evropi, ki bodo govorili o temah, pomembnih

za zeleni prehod, med njimi tudi o vlogi jedrske energije. Ministri bodo predstavili spremembe, ki so jih njihove države zapisale v svoje zadnje Nacionalne energetske in podnebne načrte, ki jih morajo uniji oddati do 30. junija.

Deset pomembnih tem

»Izzivov je veliko in ta dogodek jih bo poskušal čim bolj osvetliti ter odgovoriti na čim več vprašanj, ki se porajajo ob spreminjanju navad potrošnikov in industrije,« napoveduje Robert Otorepec.

Tridnevna konferenca bo razdeljena na deset večjih

sklopov, od katerih jih bo polovica namenjena industriji in drugim večjim porabnikom energije. Otorepec kot najbolj izstopajoče teme omenja digitalizacijo v energetiki, kjer bodo strokovnjaki predstavili tudi rešitve za znižanje stroškov omrežnine ter se dotaknili novega obračuna omrežnine, ki naj bi v Sloveniji začel veljati 1. julija. Pomembni bodo tudi pogovori o vetrni energiji, saj je naša država po številu vetrnic na predzadnjem mestu v Evropski uniji, o gradnji sončnih elektrarn in spreminjanju zakonodaje za to področje, pa tudi o vodiku kot pomembnem in okolju prijaznem energentu tako v industriji kot v prometu.

Tudi o financiranju projektov

Poleg primerov dobrih praks iz tistih držav, ki so že uspešno uresničile zelene energetske strategije, bodo na konferenci predstavili tudi raziskovanje najnovejših tehnologij, ki bodo oblikovale prihodnost energetike. Govorili bodo tudi o financiranju energetskih projektov, kar zlasti zanima lokalne skupnosti.

V Kragujevcu, kjer je doslej imel v najemu manjše skladišče, je Kovintrade zgradil 5 tisoč kvadratnih metrov veliko skladiščno halo. (Foto: arhiv podjetja Kovintrade)

Kovintrade zgradil skladišče v Srbiji

Ob 20-letnici ustanovitve svoje srbske hčerinske družbe je celjski trgovec z metalurgijo Kovintrade v Kragujevcu uradno odprl novo skladišče, s katerim ni pridobil samo več prostora, ampak mu omogoča tudi večji obseg storitev.

Balkanski trg je za celjsko družbo zelo pomemben. Zato se je odločila, da bo v Srbiji zgradila novo skladišče. V Kragujevcu, kjer je doslej imela v najemu manjše skladišče, je leta 2020 kupila 10 tisoč kvadratnih metrov veliko zemljišče in zgradila 5 tisoč kvadratnih metrov veliko skladiščno

halo. Ob njej je še 600 kvadratnih metrov pisarniških prostorov, v katere se je preselila kragujevska poslovna enota, nekaj pisarn bodo dali v najem. Kot pravi predsednik uprave Jože Kastelic, je Kovintrade z novim skladiščem pridobil več prostora, povečal bo tudi obseg svojih storitev, kot so razrez orodnih in paličnih jekel ter obdelava in razrez pločevin. Del prostorov v novi stavbi je namenjen tudi prodaji na drobno.

Kovintrade je v nakup zemljišča, izgradnjo stavbe ter v nakup opreme vložil približno 5 milijonov evrov.

Družbi Kovintrade Srbija je zaradi uspešnega poslovanja v zadnjih letih uspelo več kot polovico naložbe financirati iz lastnih sredstev, preostali del je posojilo. Kot še pravi Kastelic, bosta trikrat večje skladišče od dosedanjega in večji obseg storitev družbi omogočila povečanje prodaje ne samo na srbskem trgu, ampak tudi v Bosni in Hercegovini in na zahodu Romunije.

Srbija se uvršča med večje tuje trge celjskega trgovca, saj tam letno ustvari približno deset odstotkov vseh izvoznih prihodkov. V srbskem hčerinskem podjetju, ki ima sedež v Beogradu, Kovintrade trenutno zaposluje 22 ljudi in glede na pričakovano rast bo število zaposlenih povečeval. JI

Še vedno pomanjkanje kadrov in slabe ceste

Na pobudo regionalnih gospodarskih zbornic so se v Laškem srečali predstavniki podjetij iz živilsko-predelovalne industrije iz vzhodne kohezijske regije. Na srečanju, ki so se ga udeležili tudi predstavniki ministrstva za gospodarstvo, za kmetijstvo ter za kohezijo in regionalni razvoj, so govorili o ključnih izzivih podjetij in regij na področju trajnostnega razvoja in inovativnosti.

Tako kot lani na enakem srečanju, ki je prav tako

bilo v Laškem, so kmetijska in živilska podjetja spet opozorila, da se soočajo z velikimi pritiski za znižanje cen, da trgovci uvažajo cenene izdelke iz vzhodne Evrope, da so zaradi dragih energentov in surovin materialni stroški visoki, da rast minimalnih plač ruši plačni model, da je produktivnost v agroživilstvu prenizka in da je pomanjkanje delovne sile še bolj izrazito kot v drugih dejavnostih.

Pomanjkanje kadrov so izpostavili tudi predstavniki

ki regionalnih gospodarskih zbornic. Kot so dejali, ljudje zaradi boljših pogojev dela in višjih plač ne bežijo samo v tujino, ampak tudi v druge regije in v Ljubljano. Opozorili so na slabe cestne povezave, na težave pri upravljanju vodnih virov in na premalo izkoriščen potencial geotermalne energije. Zbornice, ki pričakujejo večjo vlogo gospodarstva v regionalnih programih vzhodne kohezijske regije, tudi ugotavljajo, da je centralizacija Slovenije prevelika. JI

Predstavniki vlade, Gospodarske zbornice Slovenije in regionalnih gospodarskih zbornic so se tudi letos srečali s predstavniki podjetij iz živilsko-predelovalne industrije vzhodne kohezijske regije. (Foto: arhiv GZS)

Terme Olimia

PRIDRUŽI SE!

PROSTA DELOVNA MESTA:

- NAMESTNIK VODJE KUHINJE ZA CELOTNO DESTINACIJO (m/ž)
- KUHAR (m/ž)
- NATAKAR (m/ž)
- SOBARICA – ČISTILKA (m/ž)
- PORTIR
- ANIMATOR (m/ž)
- MASER (m/ž)
- VZDRŽEVALEC (m/ž)
- REŠEVALEC IZ VODE (m/ž)

(možnost sofinanciranja licence)

Več info na: www.terme-olimia.com
Prijava: kariera@terme-olimia.com

Ustvarjamo termalne presežke.

Višina dividende bo znana prihodnji mesec

Cinkarna bo letos še enkrat delila dobiček

Delničarji Cinkarne Celje, med katerimi imajo država in z njo povezane družbe skoraj polovični lastniški delež, si bodo letos še enkrat izplačali dividende. Koliko bodo znašale, bo znano 17. maja, ko bosta uprava in nadzorni svet objavila dnevni red seje skupščine. Odločitev o delitvi dividend ni povezana z dejstvom, da so v cinkarni po revidiranju lanskih poslovnih rezultatov bistveno popravili lanski čisti dobiček. V marca objavljenih nerevidiranih poslovnih rezultatih so namreč zapisali, da so v letu 2023 imeli 5,5 milijona evrov čistega dobička, zdaj so iz družbe sporočili, da znaša 12,6 milijona evrov.

JANJA INTIHAR

Čisti dobiček cinkarne se je zvišal zaradi upoštevanja 7,6 milijona evrov državne pomoči, ki jo je družba v preteklem letu dobila za blaženje posledic energetske

krize. Vendar v cinkarni za izplačilo dividend ne bodo uporabili lanskega čistega dobička. Če bi ga, bi morali državno pomoč vrniti. Na seji skupščine bo uprava delničarjem zato predlagala, naj sprejmejo sklep o prenosu tega dobička v druge rezerve iz dobička. Vendar je vodstvo našlo način, da bo svojim lastnikom letos še enkrat izplačalo dividende. »Družba je za zaščito interesov delničarjev in zagotavljanje stabilne dividendne politike v bilančni dobiček leta 2023 prenesla sredstva iz drugih rezerv iz dobička, ki so bila ustvarjena pred letom 2023, za katere omejitev, povezana z državno subvencijo, ne velja,« je zapisala uprava cinkarne. Ta denar bo zdaj porabila za izplačilo dividend.

Februarja izredna seja

Cinkarna v letu 2023 ni izplačala dividend, je pa takoj v začetku letošnjega leta sklical izredno sejo skupščine, na kateri so se njeni lastniki odločili, da si bodo razdelili nekaj več kot 25 milijonov

Kljub bistveno popravljeni vrednosti je bil lanski čisti dobiček Cinkarne Celje za kar 71 odstotkov nižji od predlanskega, ki je znašal rekordnih 43,4 milijona evrov.

evrov bilančnega dobička iz leta 2022. Bruto dividenda na delnico je znašala 3,20 evra. Uprava in nadzorni svet sta sicer predlagala nekoliko nižje dividende. Znašale naj bi 2,77 evra bruto na delnico, a so delničarji na seji skoraj soglasno podprli nasprotni predlog Slovenskega državnega holdinga.

Zadovoljni z lanskimi rezultati

Z izjemo čistega dobička se po revidiranju ostali finančni kazalci lanskega poslovanja cinkarne niso spremenili. Družba je v letu 2023 ustvarila 176,5 milijona evrov prihodkov od prodaje, kar je 22 odstotkov manj kot predlani. Za enak odstotek se je znižala tudi skupna vrednost izvoza, ki je znašala 161,6 milijona evrov. Cinkarna, ki več kot 90 odstotkov prihodkov ustvari na tujih trgih, večinoma v Evropski uniji, je lani prvič 10 tisoč ton pigmenta prodala tudi v ZDA. V prihodnjih letih želi prodajo na ameriškem trgu povečati.

Kljub popravljeni vrednosti je bil lanski čisti dobiček za kar 71 odstotkov nižji od predlanskega, ki je znašal rekordnih 43,4 milijona evrov. Čeprav so imeli manj prihodkov in dobička so v cinkarni zadovoljni z lanskimi rezultati. Predsednik uprave Aleš Skok je pojasnil, da proizvo-

dnjo pigmenta titanovega dioksida v Evropi pretresa ena najhujših kriz v zadnjem desetletju. Razlog so kitajski proizvajalci, ki zaradi slabega povpraševanja doma presežke pigmenta prodajajo po vsem svetu, predvsem v zahodni Evropi, kjer so uvozne carine za pigment samo 5-odstotne. »Evropski proizvajalci pigmenta se srečujejo z nižjim povpraševanjem ne samo zaradi cenejšega kitajskega uvoza, ampak tudi zaradi neporabljenih zalog in nižjega povpraševanja po izdelkih, v katere je vgrajen pigment titanovega dioksida,« je zapisal Skok v poslovnem poročilu.

Letos manj dobička

V cinkarni pričakujejo, da bodo letos imeli nekaj več kot 186 milijonov evrov prihodkov od prodaje in štiri milijone evrov čistega dobička. Kot pojasnjujejo, bo dobička manj zaradi padanja prodajni cen pigmenta titanovega dioksida in visokih nabavnih cen surovin. Za naložbe bodo namenili 18,4 milijona evrov. Večino denarja bodo namenili proizvodnji titanovega dioksida, kjer želijo odpraviti še nekaj ozkih grl, še bolj povečati energetsko učinkovitost, znižati negativne vplive na okolje ter izboljšati pogoje za varno in zdravo delo.

Rekordno število prijav

Posebna komisija Regionalne gospodarske zbornice Celje je včeraj končala ocenjevanje prijav, ki so prispele na razpis za podelitev priznanj inovacijam v celjski regiji za leto 2023. Dela je imela veliko, saj toliko prijav ni bilo že dolgo.

Na razpis je namreč prispelo kar 26 prijav, poslali pa jih niso le podjetja in samostojni podjetniki, ampak tudi samostojni

inovatorji in šole. Razveseljivo je, pravijo v celjski zbornici, da je na razpisu sodelovalo več mladih podjetij. Lani se je na razpis celjske zbornice odzvalo trinajst podjetij, ki so prijavila šestnajst inovacij.

Tako kot vedno je tudi letos veljalo pravilo, da je bila prijavljena inovacija v proizvodnem ali poslovnem procesu prvič uporabljena v obdobju med 1. januarjem 2022 in 31. marcem

2024. Inovacije so tudi tokrat razdeljene na pet kategorij – na produktne, procesne, trženjske, organizacijske in družbene. Letošnji inovacijski izziv in rdeča nit izbora se glasita »Izbrali smo trajnost«.

Katere inovacije so dobile najvišje ocene in se bodo potegovala tudi za državna priznanja, katere pa so si prislužile srebrna in bronasta priznanja, bo javno znano šele 6. junija, ko bo celjska zbornica pripravila že tradicionalni dan inovativnosti. JI

Znak kakovosti za novo toplotno črpalko

Gradbeni inštitut ZRMK je na mednarodnem sejmu Megra podelil tri znake kakovosti. Med dobitniki je tudi podjetje Kronoterm iz Bralslovč. Priznanje je dobilo za novo geotermalno toplotno črpalko etera, ki jo je začelo izdelovati lani.

Kronoterm izdeluje že več kot 70 različnih modelov sani-

tarnih toplotnih črpalk in 90 modelov ogrevalnih toplotnih črpalk. Etera, ki so jo v podjetju razvijali tri leta, je že četrta generacija njegovih črpalk in je nadgradnja toplotne črpalke adapt, za katero so doma in v tujini dobili že veliko nagrad. Posebna mednarodna strokovna žirija ji je lani prisodila nagrado Green Product Award, ki jo podeljuje najbolj trajnostnim in okolju prijaznim izdelkom in storitvam.

Toplotna črpalka etera se od toplotne črpalke adapt razlikuje po mnogih inovativnih rešitvah. Kot so ob lanskem predstavitvi povedali v podjetju, s svojo tehnološko dovršenostjo in izjemno učinkovitostjo postavlja nove standarde na področju trajnostnega ogrevanja in hlajenja. Gre za revolucionarno napravo, so poudarili, saj je za kar 30 odstotkov bolj učinkovita od primerljivih konurenčnih toplotnih črpalk. JI

V Kronotermu so toplotno črpalko etera, ki so jo razvijali tri leta, začeli izdelovati lani. (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

Podjetje Energetika Celje, d.o.o., Smrekarjeva ulica 1, Celje, na objektu Toplarne Celje vabi v svoj kolektiv sodelavca,

INŽENIRJA ENERGETIKA (m/ž),

ki bo z nami ustvarjal prihodnost in sooblikoval edinstven proces termične obdelave odpadkov.

Kakšno bo vaše delo?

izvajanje tehnološke podpore pri energetskih delih na tehnološkem sistemu, z upoštevanjem varovanja okolja optimiranje delovanja obratovalnih sklopov, naprav in orodij pri ravnanju z odpadki, izvajanje strokovne podpore vzdrževalcem, inženiring in vodenje projektov na obratu reševanje problemov na področju kemijske tehnologije in vpliv tehniških rešitev na okolje, pripravljanje in nadgradnja tehnične in tehnološke dokumentacije za obratovanje in sistem poslovanja termične obdelave odpadkov

Katera znanja so zaželena?

- VII. ali VI/2 stopnja izobrazbe elektro, kemijske, energetske ali strojne smeri
- izkušnje na področju tehnologije proizvodnega energetskega objekta, organizacije dela in vodenja ljudi
- vozniški izpit B kategorije

Kaj vam nudimo?

zaposlitev za nedoločen čas s 6-mesečno poskusno dobo redno in dobro plačilo možnost strokovnega izpopolnjevanja, osebne rasti in napredovanja varno, kreativno, dinamično in strokovno delo v urejenem delovnem okolju

Vašo prijavo z dokazili in življenjepisom s podrobnim opisom delovnih izkušenj pričakujemo na el. naslov: info@energetika-ce.si ali naslov sedeža podjetja v Celju, Smrekarjeva ulica 1.

Prijave zbiramo do 13. 5. 2024.

CELJE – Kako se bo razvijal turizem v Celju?

Za boljše rezultate bo treba bolj sodelovati

Zatem ko so celjski mestni svetniki pred mesecem dni potrdili strategiji razvoja na področju kulture in športa, so pretekli teden sprejeli tudi strategijo razvoja turizma za obdobje naslednjih pet let z usmeritvami do leta 2031. Strategija predvideva več napora na poti do tega, da Celje postane bolj turistično zanimivo. Želijo še bolj poudariti zgodovino Celja, ki je povezana s Celjskimi grofi, ter dejstvo, da je Celje sejensko mesto. Do konca leta 2029 strategija predvideva rast turističnih nočitev za 30 odstotkov. A glede na statistične podatke iz leta 2022 bodo morali ponudniki in občina za ta cilj še bolj stopiti skupaj in se povezati.

SIMONA ŠOLINIČ

Število turističnih prihodov se je v zadnjem desetletju sicer povečalo za 1,3-krat, kar pa je še vedno pod slovenskim povprečjem. Obseg nočitev se je dvignil s številke 45.706 v letu 2012 na 67.780 nočitev leta 2022. Povprečna doba bivanja v Mestni občini Celje se je v desetih letih podaljšala samo z 2,1 na 2,4 dneva. Celje na področju nastanitve v primerjavi z letom 2019 beleži rast nizkocenovnih ležišč (hostli) in zasebnih nastanitvev, na drugi strani pa upad hotelskih ležišč. 39 odstotkov vseh nočitev je v Celju ustvarjenih junija, julija in avgusta. Celjski grad ostaja še vedno najbolj obiskana znamenitost v knežjem mestu. A podatki kažejo, da ga je leta 2022 obiskalo »le« 73.174 ljudi, največ je bilo Slovencev, 4 odstotke je bilo Madžarov, sledili so gostje iz Italije in Nemčije. Celjsko turistično gospodarstvo ima 183 podjetij s 665 delovnimi mesti, ki ustvarijo 59,4 milijona prihodkov. To so podatki iz leta 2022. Strategija turizma v naslednjih letih poudarja kulturni in aktivni mestni oddih, gastronomijo, poslovni in sejenski turizem, podperne produkte pa predstavljajo ak-

tivnosti na prostem, športni turizem in delovni dopust.

Več bo treba sodelovati

Priprava strategije je pokazala, da ključni deležniki na področju turizma premalo sodelujejo. Zato bo, tako je predvideno v dokumentu, treba na ravni občine ter zavodov, katerih ustanoviteljica je, vzpostaviti ekipo za izvajanje strategije, ki bo delovala. Strategija predvideva tudi t. i. destinacijski svet, ki naj bi spodbujal aktivno vlogo vseh, vpetih v turizem. Na seji pa je bilo slišati, da bo treba dvigniti tudi zavest prebivalcev o tem, da bivajo v turističnem mestu.

Eden izmed ciljev strategije je tudi prestavitev turistično-informacijskega centra na lokacijo z večjo pretočnostjo, denimo v bližino železniške postaje. Do takrat pa bodo v Celju morali TIC bolj ustrezno označiti. Do konca leta 2029 želi Celje zvišati nočitve za 30 odstotkov, a pogoj za to naj bi bil dvig konkurenčnosti obstoječih nastanitvev ter pritegnitev zasebnega sektorja k novim nastanitvenim zmogljivostim. Sicer pa strategija

Svetniki so podali tudi predhodno soglasje za prodajo nezazidanega stavbnega zemljišča v Ekonomsko-poslovni coni v Trnovljah, kar bo vplivalo na nadaljnji gospodarski razvoj občine. Z novim občinskim prostorskim načrtom je namreč na tem območju predvidena širitev stavbnih zemljišč za poslovno dejavnost proti vzhodu. Za to območje je izdelana tudi Vizija razvoja Ekonomsko poslovne cone Trnovlje – jug. Junija lani občina zainteresiranim podjetjem že predstavila projekt ureditve cone.

med drugim predvideva, da bi uredili območje Šmartinskega jezera, morda postavili kamp ali glamping oziroma postajališče za električna kolesa.

Mestni svet je obravnaval še eno točko v zvezi s turizmom in se seznanil z letnim poročilom o uresničevanju ukrepov Trajnostnega akcijskega načrta Slovenia Green v letu 2023. Gre za nacionalni program in certifikacijsko shemo, v katero je občina vključena od leta 2015. Trenutno je nosilka srebrnega znaka. Poročilo, ki so ga sprejeli svetniki, med drugim navaja, da se je občina ob pripravi strategije turizma in kulture vključila v projekt zmanjševanja odpadkov Zero Waste, letos pa je župan Matija Kovač podpisal Zeleno zavezo slovenskega turizma.

Kaj prinaša rebalans proračuna?

Proračun Mestne občine Celje za letošnje leto je bil sicer sprejet decembra lani, a na občini pravijo, da so se v času od

Stari grad je najbolj obiskana turistična točka v Celju, a mnogi se strinjajo, da bi lahko bilo obiskovalcev še več. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Po skrajšanem postopku so svetniki sprejeli tudi dopolnitev odloka o ustanovitvi zavoda Energetska agencija za Savinjsko, Šaleško in Koroško, katerega soustanoviteljica je MOC. Agencija namreč širi svoje delovanje tudi na poslovanje z nepremičninami. Zavod Kssena bo odslej tako lahko oddajal del poslovnih prostorov v najem v stavbi, ki jo je zavod prejel v posest (PC Rudarski dom) in upravljal s stavbnim zemljiščem.

sprejema odloka spremenile nekatere okoliščine, zato so morali v rebalansu ponovno ovrednotiti nekatere postavke prejemkov oziroma izdatkov. Ključni razlogi za pripravo rebalansa proračuna so tako v povečanju prihodkov in izdatkov, ki so vezani zlasti na razpise, ki jih je februarja in marca pripravila država in katerih izhodišča so bila v času priprave proračuna še do te mere nejasna, da ni bilo mogoče realno načrtovati sredstev in oblikovati načrta razvojnih programov. Gre za razpise ministrstva za okolje in energijo, ki se nanašajo na obnovljive vire energije in trajnostno mobilnost, ministrstva za kulturo na področju urejanja Stare grofije in Celjskega doma in ministrstva za zdravje, od koder bo občina črpala sredstva tudi za sofinancira-

nje naložb na primarni ravni zdravstvene dejavnosti.

Eno pomembnejših naložb, za katero je podlaga rebalans, je tudi obnova stadiona Z' dežele, ki bo po končanih delih prešel na najvišji nivo kategorizacije UEFA. S tem bo celjskemu nogometnemu prvoligašu omogočeno igranje vseh tekem evropskega nivoja na domačem stadionu, višji nivo kategorizacije UEFA pa omogoča tudi izvedbo reprezentančnih tekem najvišjega nivoja. Z rebalansom so dodaten denar namenili tudi za vrtec Čira Čara, kjer po pripravi projektne dokumentacije in sanacije zemljine začetek gradnje načrtujejo v jesenskih mesecih. Med načrtovanimi projekti so tudi obnova fasade na I. osnovni šoli Celje, ureditev grobnice na celjskem pokopališču, dodatna sredstva

pa bodo namenili za vzdrževanje javnih površin, zakupe stanovanj, prometno varnost, za zavetišče za zapuščene živali ter za številne druge projekte. Med načrtovanimi projekti so denimo tudi nakup stanovanja na Stari Dečkovi cesti 2, kar omogoča rušenje te stavbe, ter nakup stanovanja na Vodnikovi 13, kjer je ugodna lega za morebitno namestitev gostujočih umetnikov ob predvideni ureditvi centra urbane ga dogajanja.

Po rebalansu bodo skupni prihodki proračuna znašali 82,2 milijona evrov, kar je za 1,3 milijona več, odhodki pa bodo višji za 3,3 milijona in bodo skupno znašali 87,3 milijona evrov. Primanjkljaj se je povečal za 1.967.905 evrov in ga bodo pokrivali s posojili in sredstvi na računih iz preteklih let.

Bolnišnica išče prostovoljce

CELJE – V Splošni bolnišnici Celje so se odločili, da k sodelovanju povabijo posameznike ali organizirane skupine prostovoljcev. »Prostovoljstvo je v zdravstvenih sistemih razvitega sveta uveljavljena oblika dodatne pomoči za bolnike in njihove svojce. V bolnišnicah prostovoljci najpogosteje prevzemajo vlogo družabnika in spremljevalca in tako izboljšujejo kakovost življenja bolnikov,« so sporočili iz bolnišnice.

Delo prostovoljcev v bolnišnici naj bi predstavljalo dopolnitev rednega dela zaposlenih, a vanj ne sme posegati. »Na bolnišničnih oddelkih so osnovne aktivnosti prostovoljcev krajšanje časa bolnikom s pogovorom, branjem, igranjem družabnih iger, družabništvo, spremstvo na sprehodih ter nudenje čustvene in moralne podpore. V ambulantnem delu bi prostovoljci skrbeli za dobro počutje bolnikov, ki so brez spremstva in čakajo na prevoz z reševalnim vozilom, ter pomagali zdravstveno neogroženim pacientom s težavami pri gibanju. Tako bi prispevali h kakovosti bivanja v bolnišnici, blaženju stisk bolnikov in preprečevanju malodušja tistih, katerih zdravljenje traja dalj časa. Dnevi v bolnišnici namreč minevajo enolično in počasneje, kot smo vajeni, še zlasti tistim, ki so brez svojcev oziroma jih ti zaradi oddaljenosti ali obveznosti ne utegnejo obiskovati,« dodajajo v bolnišnici.

SŠol

Za prostovoljca se lahko prijavi posameznik, ki je motiviran za delo z bolniki in njihovimi svojci, je empatičen, zanesljiv, spoštljiv, sposoben poslušanja, zaupnosti in sodelovanja v timu. Biti mora zdrav in starejši od 15 let, prav tako ne sme biti v kazenskem postopku. K opravljanju prostovoljstva se lahko prijavijo tudi interesne skupine prostovoljcev ali nevladne organizacije ter dijaki srednjih šol pod vodstvom šolskega mentorja.

Načrtujejo nove ambulante

ŠENTJUR – Vlada Republike Slovenije je v Načrt razvojnih programov za obdobje 2024–2027 med drugim uvrstila Nadzidavo severnega trakta Zdravstvenega doma (ZD) Šentjur.

V ZD Šentjur se soočajo z veliko prostorsko stisko, zato so se po besedah direktorice Melite Tasić Ilić s projektom nadzidave prijavi na razpis, ki ga država namenja naložbam v primarno zdravstvo. V novem delu zdravstvenega doma bodo dve ambulanti družinske medicine, ena pediatrična ambulanta, pisarna za referenčno medicinsko sestro, svoje prostore bo tam imel tudi center za krepitev zdravja. Kot je povedala direktorica, ima šentjurski zdravstveni dom za naložbo pripravljeno vso zahtevano dokumentacijo. »Ko bomo dobili pisni sklep vlade, bo naša ustanoviteljica Občina Šentjur objavila razpis za izbiro izvajalca.« Ocenjena vrednost naložbe znaša nekaj več kot dva milijona evrov z DDV. Ministrstvo za zdravje bo za naložbo prispevalo več kot 1,2 milijona evrov. Višina sofinanciranja je odvisna od števila prebivalcev v občini.

Medtem ko imajo v nekaterih zdravstvenih domovih težave z iskanjem družinskih zdravnikov, je med slednjimi dovolj zanimanja za delo v ZD Šentjur. »Imamo zapolnjene vse programe po pogodbah z zdravstveno zavarovalnico. Upam, da bo tako tudi ostalo,« je še dejala direktorica. TS

V času gradnje prizidka bo spremenjen tudi prometni režim. Pri zdravstvenem domu bo na voljo manj parkirnih mest. Zato je Občina Laško uredila parkirišče nasproti zdravstvenega doma, ki bo v času gradnje namenjeno izključno obiskovalcem zdravstvenih storitev. (Foto: Andraž Purg)

LAŠKO – Prizidek zdravstvenega doma bo gradilo podjetje Ges

Zgodba z dolgo brado korak bliže k uresničitvi

Zdravstveni dom (ZD) Laško bo predvidoma do konca prihodnjega leta dobil prizidek. Minuli teden je bil narejen pomemben korak k uresničitvi tega pomembnega in težko pričakovanega projekta. Župan Marko Šantej je namreč z izbranim izvajalcem, podjetjem Ges, podpisal pogodbo za izvedbo del.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Zgodba načrtovanja prizidka ima že dolgo brado, saj traja že več kot desetletje. Po številnih zapletih je projekt zdaj tik pred uresničitvijo. Prido-

bitev bo pomembna tako za bolnike oziroma uporabnike zdravstvenih storitev kot za zaposlene v zdravstvenem domu. Slednji se namreč že

leta sooča z veliko prostorsko stisko. »Zdravstveni dom ima kar nekaj dislociranih enot, fizioterapija je na primer v najetih prostorih, težave so z

dostopnostjo v kletne prostore, prav tako vsi prostori ne zadoščajo trenutno veljavnim zdravstvenim normativom oziroma standardom. Tako je ta prizidek res nujen,« je poudaril župan Občine Laško Marko Šantej.

Da bodo novi prostori pomembna pridobitev, meni tudi vršilka dolžnosti direktorice ZD Laško Janja Knapič: »V zadnjih letih smo namreč

Pogodbo za gradnjo prizidka v vrednosti približno 3,9 milijona evrov sta podpisala župan Občine Laško Marko Šantej in direktor izbranega izvajalca, podjetja Ges, Jože Hartl. Gradnja bo predvidoma končana do konca leta 2025. (Foto: BA)

v ZD pridobili veliko dodatnih programov, ki delujejo na različnih mestih. Selitev bolnikov sem in tja ni dobra. Prav tako to ni dobro za zaposlene. Zato je prizidek pomemben za združitev programov in bistveno boljše zdravstveno oskrbo.«

V novih prostorih bodo zobozdravstvene ambulante, ortodont, medicina dela, ginekologija, prostori centra za krepitev zdravja, ambulanta nujne medicinske pomoči. V kleti prizidka so predvidene garaže za reševalna vozila. Vrednost celotne naložbe z opremo presega štiri milijone evrov, od tega je ocenjena vrednost gradbeno-obrtniških del približno 3,9 milijona evrov z DDV. Ministrstvo za zdravje bo prispevalo približno milijon evrov nepovratnih sredstev. Preostala sredstva bo v proračunu zagotovila Občina Laško, medtem ko bo medicinsko opremo plačal Zdravstveni dom Laško.

Zahteven poseg v prostor

Prizidek bo zrasel na sedanjem parkirišču pred vhomom v zdravstveni dom, zato bo vhod v dom prestavljen na drugo stran stavbe. Gradnja v starem mestnem jedru bo

zahtevna, saj bo treba upoštevati tudi mnenje in zahteve zavoda za varstvo kulturne dediščine. Del stavbe, ki je zdaj namenjen zobozdravstveni dejavnosti, bo treba porušiti. V času gradnje bo spremenjen tudi prometni režim. Pri zdravstvenem domu bo na voljo manj parkirnih mest. Zato je Občina Laško že pred časom zagotovila parkirišče nasproti ZD, ki bo v času gradnje namenjeno izključno obiskovalcem zdravstvenega doma.

Župan upa, da bo gradnja predstavljala čim manj težav za uporabnike zdravstvenih storitev kot tudi za občane, ki živijo v neposredni bližini. Za slednje se bo trudil tudi izvajalec del, podjetje Ges, je dejal njegov direktor Jože Hartl: »V Laškem doslej še nismo gradili, zato sem še toliko bolj vesel, da smo uspeli pridobiti ta posel. Naše podjetje ima izkušnje z gradnjo zdravstvenih ustanov, med drugim smo zgradili prizidek k zdravstvenemu domu v Slovenskih Konjicah. Trudili se bomo, da bomo dela v Laškem končali v časovnih in finančnih okvirih.« Prizidek mora biti končan v sedemnajstih mesecih, torej do konca prihodnjega leta.

Za začetek osvojili »laški Triglav«

LAŠKO – V Stiku Laško so pred desetletjem zasnovali sklop vodenih tematskih pohodov Po laških poteh. Letošnjo sezono so minulo soboto začeli s pohodom na Hum. Do novembra, ko se bo pohodniška sezona končala, se bo po urejenih tematskih poteh destinacije Laško zvrstilo še osem pohodov. Te so v Stiku Laško začeli organizirati, da bi zlasti domačini prepoznali zanimivosti in lepote, ki jih obdajajo, ter da bi še bolje spoznali svoje kraje in okolico z bogato kulturno in naravno dediščino. Seveda so pohodi namenjeni tudi gostom, ki bivajo v Laškem.

Vsakoletno akcijo vodenih pohodov Po laških poteh zač-

nejo aprila. Tudi letos so se pohodniki najprej odpravili

na Hum oziroma na »laški Triglav«, kot domačini tudi pravijo hribu, ki se strmo dviga nad mestom na levem bregu Savinje. Hum je že od nekdaj buril domišljijo Laščanov, saj so se okoli njega spletle številne legende. Med drugim tudi ta, da je Hum nekdanji vulkan. 583 metrov visok hrib je zelo zanimiv tudi z geološkega, gozdarskega in rastlinskega vidika. Zaradi svoje dominantne lege nad mestom, višine in pohodniške priljubljenosti je postal simbol kraja in vir navdiha v literarni, likovni in glasbeni ustvarjalnosti.

Po trasi železnice, Aškerčevi, Anzekovi, Orionovi poti ...

Na nekdanji dan mladosti, 25. maja, se bodo pohodniki podali Iz Slog v Log. Pot je speljana po trasi nekdanje ozkotirne železnice Lahomno-Trobnj Dol, po kateri so vozili premog iz Ana rova Rudnika Trobnj Dol v Lahomno. Tam so premog preložili na cestne vozove in ga z volovsko vprego vozili do železniške postaje v Laškem. Med hojo po tevdski dolini in dolini Sopote pohodniki spoznavajo življenje rudarjev ter preteklost kraja in okolice. Dan smrti pesnika Antona Aškerca bodo 8. junija tradicionalno obeležili s Pohodom po Aškerčevi poti. Speljana je skozi kraje, ki so najtesneje povezani s pesnikovim otroštvom in z njegovim odrasčanjem. V avgustu so sledil pohod po Orionovi poti. Ta vodi po sle-

deh starodavnih kultur skozi kraje in predele, kjer naj bi bilo megalitsko svetišče. Pater dr. Karel Gržan je namreč na območju Jurkloštra pred več kot desetletjem in pol ob pomoči domačinov odkril sistem povezanih kamnitih tvorb, ki so popolna kopija ozvezdja z našega nočnega neba. Ljudskemu godcu in kapelniku več godb Ivanu Ulagi - Vrhovskemu Anzeku se v Laškem v septembru tradicionalno poklonijo s pohodom Po Anzekovi poti iz Laškega na Svetino. Letos bo pohod po tej skoraj 12-kilometrski poti 7. septembra. Dva tedna kasneje bo sledil pohod Po poti treh cerkva (cerkve sv. Mihaela, sv. Katarine in sv. Krištofa). Prvo oktobrsko nedeljo bo pohod na sv. Trojico nad Jurkloštom, kjer je na vrhu urejen energijski park. Že teden zatem bo sledil pohod po Poti Srečno, najdaljši v sklopu akcije Po laških poteh. Kraje ob skoraj 30-kilometrski poti skozi občine Laško, Hrastnik, Trbovlje in Zagorje ob Savi združuje rudarska zapuščina, pot pa bogatijo tudi številni ohranjeni objekti in eksponati tehnične dediščine. Zadnji, deveti pohod v sklopu akcije je po nekdanjih trških mejah Laškega v začetku novembra. Z njim obujajo in negujejo tradicionalni dogodek, ki sega stoletja nazaj v krajevno zgodovino, ko je Laško postalo trško središče. Vse poti so označene in urejene ter prehodne v vseh letnih časih.

BA

Enajsto sezono vodenih pohodov akcije Po laških poteh so pohodniki minulo soboto začeli z vzponom na Hum. (Foto: Stik Laško)

• ZA VAS IN VAŠ DOM SKRBI UPRAVNIK

Storkom

ponujamo tudi:

- GEODETSKE STORITVE
- PRAVNO SVETOVANJE

Iskrene čestitke ob mednarodnem prazniku dela in prijetno prvomajsko praznovanje ter veliko delovnih uspehov.

Koletektiv Storkom Štore

Storkom Store, d. o. o.
Zelezarska cesta 1, 3220 Štore
03 780 58 00
info@storkom.si
www.storkom.si
www.facebook.com/storkom.si

SAVINJSKA DOLINA, LJUBLJANA – Znan je videz nadomestitvenih zgradb

Funkcionalno in oblikovno so v biroju Štornik zgradbo razdelili na bivalni del, ki je umeščen v pritličje, in spalni del, umeščen v streho objekta. V tem primeru gre za dvojček. (Foto: računalniški prikaz, arhiv avtorjev)

Enostanovanjska zgradba (avtorji Katja Aljaž, Matej Mejak, Janez Flerin)

Kakšne bodo hiše zaradi poplav razseljenih Savinjščanov?

Ministrstvo za solidarno prihodnost je v skupnem projektu z Zbornico za arhitekturo in prostor Slovenije izpeljalo javni natečaj, v katerem je strokovna komisija izbrala najboljše rešitve nadomestitvenih stanovanjskih stavb, ki si jih bodo lahko izbrali prebivalci, katerih hiše so bile uničene v lanskim katastrofalnih poplavah.

ŠPELA OŽIR

Kot so sporočili z ministrstva, je bil glavni namen natečaja zagotoviti najustreznejše rešitve, ki bodo ljudem, prizadetim v poplavah, zagotovile sodoben, kakovosten in dostopen dom, v katerega se bodo lahko čim hitreje vselili. V natečajnih pogojih je določilo enostanovanjsko hišo,

dvostanovanjsko hišo, dvojček in vrstno hišo. Zgradbe, pri katerih je bila predvidena velikost uporabne bivalne površine od 90 do 122 kvadratnih metrov, so morale biti načrtovane tako, da jih bodo lahko ljudje po vselitvi s preprostimi posegi nadgradili in prilagodili svojim potrebam.

Arhitekti so združili moči

Na natečaj je prispelo 21 elaboratov, v katerih je bilo 58 arhitekturnih rešitev. Natečajna komisija pod vodstvom prof. mag. Anje Planišček je med temi izbrala 12 rešitev. Od teh je izbranih pet v kategoriji eno- in dvostanovanjskih zgradb, trije dvojčki in štiri vrstne hiše. Natečajne rešitve so predstavljene na spletnih straneh zbornice za arhitekturo in prostor, najprimernejše pa bodo kmalu predstavili tudi v posebnem spletnem katalogu, so napovedali na mi-

nistrstvu. Najuspešnejša sta bila arhitekta Katja Aljaž in Matej Mejak s študentom arhitekture Janezom Flerinom, ki so edini prejeli nagrado v vseh treh kategorijah.

Prilagojene slovenskemu podeželju

Za razpis natečaja so se na Ministrstvu za solidarno prihodnost odločili, ker je v okviru poplavalne obnove in razvoja treba ljudem omogočiti možnost izbire bivanja tudi v sodobnih, manjših tipologijah dvojčkov, dvostanovanjskih in vrstnih

Lastniki hiš, uničenih v poplavah, ki jih bo predvidoma treba odstraniti, imajo na voljo štiri možnosti: da se preselijo v stanovanje ali hišo, ki sta že zgrajena, da od države kupijo nadomestno nepremičnino, da prejmejo odškodnino ali da se odločijo za nadomestitveno gradnjo.

hiš, ki so bolj trajnostne ter hkrati cenovno dostopnejše. »Z jasno zastavljeno natečajno nalogo smo tako želeli spodbuditi razvoj tipologij, ki bodo prilagojene slovenskemu podeželju in ki bodo omogočale boljšo in trajnejšo rabo prostora. Z racionalno

zamejitvijo velikosti uporabe bivalne površine smo zasnovali prilagodili življenjskemu ciklu družine ter naslovili tudi okoljski vpliv graditve nadomestitvenih stanovanjskih zgradb,« so še zapisali naročniki.

Foto: arhiv ministrstva

Dobili so prostovoljca leta

BRASLOVČE – Občina zadnjih nekaj let razglasi najprostovoljca. Letos je to postal Miloš Dernač.

Je eden najbolj aktivnih in prepoznavnih članov PGD Parižlje – Topovlje, član štaba CZ Občine Braslovče, prvi posredovalec in vodja ekipe za reševanje na vodi. Lani je postal poveljnik GPO Braslovče in ob poplavah lani tudi vodja najbolj obsežne gasilske intervencije v zgodovini občine, ki se je zaradi dobrega vodenja in preudarnosti v kritičnih trenutkih končala brez smrtnih žrtev, so sporočili iz braslovške občine in dodali, da je **Miloš Dernač** priznanje prejel za nesebično, odgovorno in požrtvovalno pomoč ter viden doprinos na področju zaščite in reševanja v minulem letu. Na prireditvi, posvečeni tamkajšnjim prostovoljcem, mu je priznanje predala podžupanja mag. **Urška Hozjan**.

Občina je na javni poziv prejela predlog za še enega izjemnega prostovoljca, ki v lokalnem okolju pušča vidne sledi že vrsto let. Ob tej priložnosti so se zato tudi **Rudiju Sedovšku** zahvalili za njegovo prostovoljno delo v več društvih in predvsem za nje-

Podžupanja mag. Urška Hozjak in prostovoljec preteklega leta Miloš Dernač (Foto: TT)

gov nepogrešljiv prispevek k obnovi gradu Žovnek. Po uradnem delu sta zbrane navdušila glasbeni-

ka Jernej Dirnbek in Tone Kregar iz znane slovenske glasbene skupine MI2 ŠO

Na antični park niso pozabili

ŠEMPETER V SAV. DO-LINI, LJUBLJANA – Potem ko smo v prejšnji številki Novega tednika poročali o nezadovoljstvu Občine Žalec in Turističnega društva Šempeter v Savinjski dolini glede odnosa ministrstva za kulturo do rimske nekropole in ceste, se je odzvalo tudi slednje. Zapisalo je, da ministrstvo na te pomembne rimske ostane nikakor ni pozabilo in aktivno sodeluje pri iskanju rešitev za ureditev stanja, ki ni ustrezno, ter potrebuje sodelovanje več različnih deležnikov.

Zapisali so, da je leta 2008 sklenjena Pogodba o izvajanju upravljanja in partnerskem sodelovanju pri razvoju antične nekropole v Šempetru v Savinjski dolini. Podpisali so jo Občina Žalec, SAZU, Turistično društvo Šempeter, celjska območna enota Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS) in Pokrajinski muzej Celje, da bi uredili medsebojna razmerja in pristojnosti. »Ker pogodba ne ureja pristojnosti za investicijska vlaganja, je prisotna zadrega pri zagotavljanju rednega vzdrževanja in še bolj pri večjih investicijskih projek-

ti, saj občina bremena po lastnih besedah ne zmore, turistično društvo pa deluje na podlagi prostovoljnega dela,« so izpostavili in obenem dodali, da ministrstvo za kulturo ni podpisnik pogodbe, zato se v aktivnosti vključuje preko državne javne službe, ki jo zagotavlja s sofinanciranjem javnih zavodov (ZVKDS in Pokrajinski muzej Celje), ali preko mehanizmov različnih razpisov za obnove, ki so med drugim namenjeni tudi občinam, oživljanju kulturne dediščine in predstavljanju, razvoju turističnih produktov. »Ministrstvo za kulturo je žalskemu županu ponudilo pomoč, ne more pa neposredno prevzemati bremena ureditve nekropole nase, saj ima v lasti in v upravljanju kulturne spomenike zgolj na podlagi Zakona o lastni-njenju kulturnih spomenikov v družbeni lasti, za vse druge pa lokalnim skupnostim in drugim lastnikom zagotavlja sredstva državnega proračuna in evropskih virov na podlagi javnih razpisov. Občina se za prijavo na nedavne razpise ni odločila, saj ji razpisni pogoji za njen večmilijonski projekt

niso ustrezali,« so še sporočili iz ministrstva.

Oživljanje občinskih kulturnih spomenikov

V pripravi je javni razpis za izbor operacij trajnostne obnove in oživljanja kulturnih spomenikov v lasti občin ter vključevanje kulturnih doživetij v slovenski turizem – Vzhodna kohezijska regija, katerega namen je sofinanciranje projektov obnove in oživljanja kulturnih spomenikov v lasti občin, ki bodo poleg investicij v obnovo vključevali tudi aktivnosti za povezovanje in oplemenitenje turistične ponudbe z uporabo informacijsko-komunikacijskih tehnologij za promoviranje in interpretacijo kulturne dediščine.

ZVKDS je v program dela za leto 2024 na predlog ministrstva za kulturo vključil izvedbo novelacije elaborata antičnih spomenikov na prostem – nekropole z oceno razmer in konservatorsko-restavratorskimi popisi. Omenjena dokumentacija je podlaga za neposredne posege, konservatorsko-restavratorska dela na spomenikih glede na njihovo stanje ohranjenosti in stopnjo ogroženosti. ŠO

ŠMARJE PRI JELŠAH – Uredili turistični center in odprli krajevno razstavo

V Skazovo hišo po namig za raziskovanje znamenitosti

Hiša, kjer je nekoč domoval veleposestnik, narodni buditelj in rodoljub Franc Skaza, je postala zanimiva vstopna točka za obiskovalce in domačine, ki želijo raziskovati Šmarje pri Jelšah. V stavbi na Celjski cesti 6 je svoja vrata odprl turistično-informacijski center (TIC), ki s pomočjo sodobne tehnologije vabi k raziskovanju lokalnih znamenitosti. V tamkajšnjih prostorih je postavljena tudi stalna razstava o nastanku sodobnega Šmarja, za razvoj katerega je zaslužen predvsem že omenjeni zavedni Šmarčan, meceni in podpornik slovenskega jezika.

TINA STRMČNIK

V hiši, kjer imajo svoje prostore Javni zavod za turizem, šport in mladino (ZTŠM) Šmarje pri Jelšah, Društvo vinogradnikov Trta, Društvo kmetič Ajda in krajevna organizacija Rdečega križa, so se nekoč srečevale pomembne slovenske osebnosti. Skaza je tam med drugim gostil narodne buditelje, kulturnike, politike, duhovnike. Ta prostor ob glavni cesti skozi kraj obiskovalcem odslej ponuja možnost, kako znamenitosti kraja spoznavati na izvirni način. Obiskovalci TICA lahko destinacijo spoznajo s pomočjo pametne mize, interaktivnega zaslona in očal virtualne resničnosti. Še preden se s kolesom

podajo raziskovat okolico, lahko nekatere dele kolesarskih poti prevozijo s trenažerjem in svoj napredek spremljajo na zaslonu. Kljub omenjenim digitalnim vsebinam lahko

Gregor Krajnc, direktor Javnega zavoda za turizem, šport in mladino Šmarje pri Jelšah, je predstavil, kako raziskovati znamenitosti s pomočjo sodobne tehnologije.

Ministrica za kulturo dr. Asta Vrečko: »Verjamem, da bo zaradi obnovljenih gradov v naslednjih letih celotno območje Obsotelja in Kozjanskega zaživel na novo. Marsikdo ga bo videl v drugačni luči – kot območje, ki ima bogato kulturo, kulturno dediščino in nudi tudi kulturni turizem.«

kih nemških vplivov ni vlagal le svojega časa in energije, temveč tudi svoje imetje. Da je na stenah avle dal upodobiti pomembne somišljenike, po besedah Samca kaže na to, kako pomembna je bila za napredek skupnost. Tudi nova razstava je nastala kot plod sodelovanja

Foto: Nik Jarh

Od leve: župan občine Šmarje pri Jelšah Matija Čakš, ministrica za kulturo Asta Vrečko, obiskovalci odprtja obnovljenih prostorov in direktor Knjižnice Šmarje pri Jelšah dr. Marko Samec

domačini in obiskovalci po besedah direktorja ZTŠM Gregorja Krajncja v sprejemni pisarni svoja vprašanja zastavijo zaposlenim, ki jih usmerijo na prava mesta ter jim ponudijo tiskane kataloge in brošure in nakup lokalnih izdelkov v trgovini. Naložba je bila vredna 50 tisoč evrov. Občina je pridobila 23 tisoč evrov sofinanciranja zahvaljujoč sodelovanju v projektu OK Miks doživetij pod okriljem Lokalne akcijske skupine Obsotelje in Kozjansko.

Stalna krajevna razstava

Direktor Knjižnice Šmarje pri Jelšah dr. Marko Samec je ob odprtju krajevne razstave opozoril, da Franc Skaza v razvoju slovenstva, slovenskega jezika in kulture v času veli-

Nov most v industrijski coni

ROGAŠKA SLATINA – Da se bo v Industrijski coni Negenje še bolj razvijala gospodarska dejavnost, je občina tam v sovlaganju s podjetjem GIC gradnje uredila nov most. Slednji omogoča novo cestno povezavo v industrijsko cono iz zunanje obvoznice Rogaške Slatine.

Podjetje Gic gradnje je zgradilo nov most, ob tem pa je uredilo še industrijsko dovozno cesto, pločnik za pešce, ob vstopu v industrijsko cono je po novem še drevored. Kot so sporočili z občine, bo nov most na omenjenem industrijskem območju omogočal boljše logistične povezave. Vrednost vseh izvedenih del, ki jih je občina prevzela v upravljanje in predala v uporabo javnosti, znaša 250 tisoč evrov. Nov most bo po prepričanju občine prispeval tudi k izboljšanju poplavne varnosti območja.

Omenjeno podjetje v Industrijski coni Negenje gradi novo betonarno, ki jo bo namenu predalo maja. Ob tem v coni načrtuje še za več kot pet milijonov evrov naložb. Tam namreč gradi trgovsko-poslovno cono, kjer bo en del namenjen ponudbi trgovin, drug del pa bo namenjen poslovnim vsebinam. Odprtje omenjenih novosti ta slatinska gospodarska družba načrtuje prihodnje leto. TS

Sodobna enota doma starejših

ROGATEC – Ta lokalna skupnost je od minule srede bogatejša za sodobno enoto doma starejših. Slednji ima na voljo 16 enoposteljnih in osem dvoposteljnih sob za stalne namestitve ter dve postelji, namenjeni dnevni varstvu oz. kratkotrajnim namestitvam. S to dislocirano enoto bo upravljal Dom upokojencev Šmarje pri Jelšah.

Občina Rogatec je za naložbo, vredno 3,8 milijona evrov z ddv, zagotovila zemljišče, pridobila je projektno dokumentacijo in gradbeno dovoljenje. Tamkajšnji župan Martin Mikolič je hvaležen, da je direktorica Doma upokojencev Šmarje pri Jelšah Gordana Drimel prepoznala potrebo po gradnji enote doma. Dom upokojencev Šmarje pri Jelšah je za naložbo uspešno pridobil nepovratna sredstva Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, del denarja za uresničitev projekta je zagotovil sam.

Enota doma, ki ima približno 1.700 kvadratnih metrov neto površin, bo namenjena institucionalnemu in neinstitucionalnemu varstvu starejših od 65 let. Uporabnikom bodo na voljo osnovna in socialna oskrba, bivanje, organizirana prehrana ter zdravstveno in socialno varstvo. Pod streho doma so še prostori za spremljajoče dejavnosti, frizerski salon, pedikuro, ambulanto in fizioterapijo. V domu je tudi kapelica.

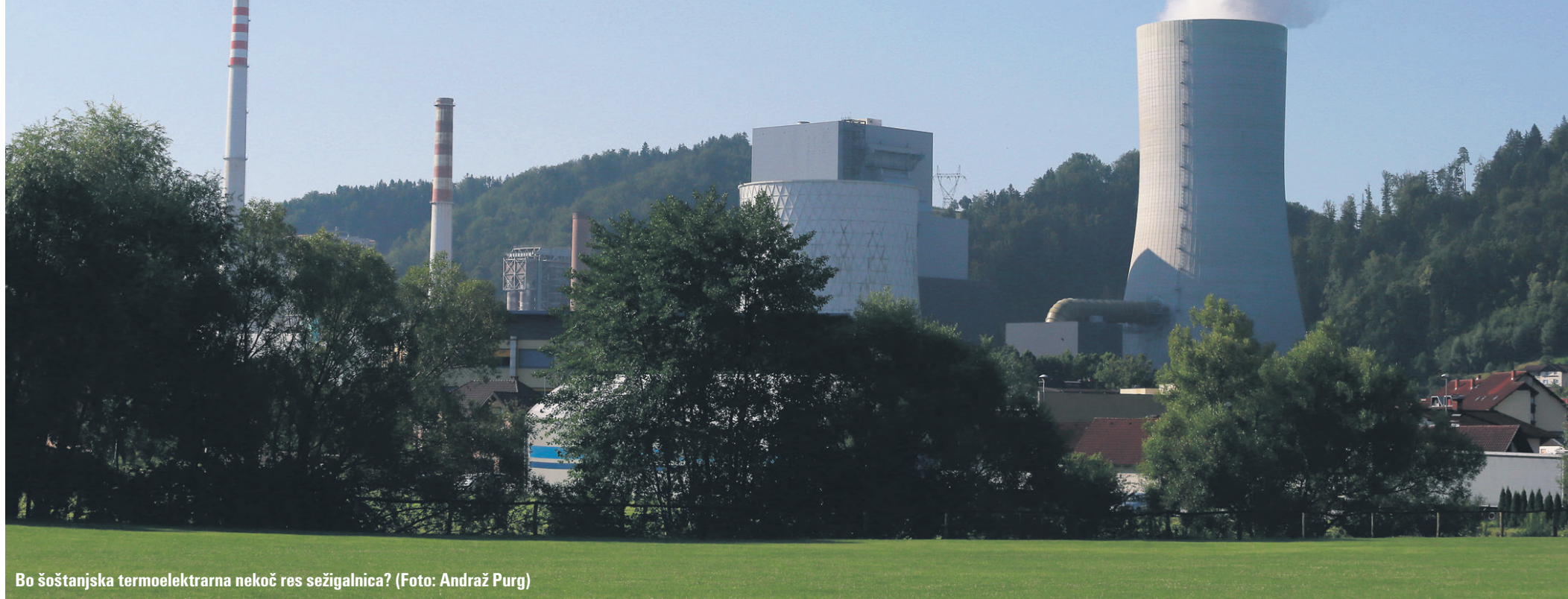
Nova pridobitev v Rogatcu je zasnovana kot dom pete generacije. Sodobne smernice, ki so poznane tudi v drugih državah Evropske unije, so namreč upoštevane pri prostorskih rešitvah, uporabljenih materialih in pri gradnji. V domu bo 14 zaposlenih, nekaj strokovnega dela bo prevzela tudi ekipa matičnega doma. Za tamkajšnje lokalno okolje je nova enota doma starejših pomembna tudi zaradi gospodarskih učinkov, novih delovnih mest, medgeneracijskega sodelovanja in druženja. TS

Po besedah rogaškega župana Martina Mikoliča je seznam stanovalcev, ki se želijo v enoto doma vseliti čim prej, že pripravljen. (Foto: arhiv občine Rogatec)

VELENJE – Nejasnosti glede prihodnosti premogovnika in termoelektrarne med ljudi vnašajo negotovost

Več vprašanj kot odgovorov

Bo šoštanjska termoelektrarna nekoč res sežigalnica? (Foto: Andraž Purg)

Vedno glasnejša so ugibanja o morebitni izločitvi Premogovnika Velenje in Termoelektrarne Šoštanj iz skupine Holding Slovenske elektrarne (HSE). Omenjata se celo možnost predelave termoelektrarne v sežigalnico ter scenarij, po katerem naj bi premogovnik in termoelektrarno začeli zapirati že leta 2026 ali 2027. To bi bilo sicer v nasprotju z nacionalno strategijo prestrukturiranja premogovnih regij, v kateri je navedena letnica 2033. Toda premier Robert Golob je pred kratkim potrdil, da vlada pripravlja scenarij zaprtja ali radikalnega znižanja proizvodnje premoga že v prihodnjih treh letih. V Šaleški dolini opozarjajo, da bi takšno hitenje v tem okolju povzročilo socialni pretres, saj izgube številnih delovnih mest v tekočem času ni mogoče nadomestiti.

BARBARA FURMAN

Medijske špekulacije povzročajo veliko zaskrbljenost in negotovost med prebivalci Šaleške doline. Zato je velenjski župan in državni svetnik Peter Dermol na zadnji seji državnega sveta na predstavnike vlade in ministrstva za finance naslovil vprašanje, kakšni so načrti Holdinga Slovenske elektrarne glede obratovanja Termoelektrarne

Šoštanj (TEŠ) in Premogovnika Velenje (PV). Že januarja je Dermol Slovenskemu državnemu holdingu (SDH) posredoval dopis, v katerem ga je pozval, naj lokalno skupnost seznani z namerami, ki jih ima s šaleško energetiko. Vendar jasnega odgovora ni dobil.

Tudi v našem uredništvu smo od SDH prejeli skup od-

govor. »V Slovenskem državnem holdingu lahko zaenkrat potrdimo le, da so v letnem načrtu upravljanja za leto 2024, ki ga je vlada že potrdila, predvidene pripravljane upravljavske dejavnosti, vezane na morebitno izločitev premogovne dejavnosti in dejavnosti proizvodnje električne energije iz lignita

na termoelektrično družbo. Podrobnejših informacij o teh upravljaljskih dejavnostih v tem trenutku ne moremo razkrivati,« je zapisala vodja korporativnega komuniciranja dr. Dušica Vehovar Zajc.

Kakšne posledice?

Po ocenah predstavnikov Mestne občine Velenje bi

predčasno zaprtje za Šaleško dolino pomenilo izgubo 2.400 neposrednih delovnih mest in še približno 2 tisoč do 3 tisoč posredno povezanih. Toliko delovnih mest se v tako kratkem času ne da nadomestiti. Predstavniki sindikatov opozarjajo, da bi ob nenadzorovanem zaprtju omenjenih družb nastopila

nekajletna stagflacijska dolžniška kriza z izgubo 3-odstotne dodane vrednosti, kar bi državi povzročilo zelo velike finančne težave, saj bi za približno 300 milijonov evrov še neplačanih kreditov morala unovčiti svoja poročila. »Ne gre le za finančni, temveč predvsem za energetski problem. Z zaprtjem termoelektrarne bi se povečala uvozna odvisnost Slovenije. Slovenski potrošniki bi v primeru predčasne trajne zaustavitve odkopavanja velenjskega premoga do gradnje nove jedrske elektrarne ali zagotovitve drugih nadomestnih virov ostali brez domačega energetskega vira in približno četrtrinskega deleža v Sloveniji proizvedene električne energije. Manjkajočo energijo bi bilo treba uvoziti. Več kot 50-odstotna odvisnost od uvoza električne energije bi povzročila močan dvig cene električne energije.«

Ob tem je župan Dermol spomnil, da je vlada pri načrtovanju letnice predčasne-

V Slovenskem državnem holdingu so za zdaj skopi z informacijami. (Foto: T. Skale)

Vsa moč v vaših rokah

MOON, celovite energetske rešitve za vaš dom

»V Slovenskem državnem holdingu lahko zaenkrat potrdimo le, da so letos predvidene pripravljalne dejavnosti, vezane na morebitno izločitev premogovne dejavnosti in dejavnosti proizvodnje električne energije iz lignita na termoenergetsko družbo,« je zapisala vodja korporativnega komuniciranja dr. Dušica Vehovar Zajc.

ga prenehanja odkopavanja premoga v Premogovniku Velenje odločala brez zakonsko predpisane podlage. »S tem je posegla v ustavno pravico državljanov Slovenije, da smo seznanjeni, kako bomo v naslednjih letih oziroma desetletjih v naši državi zagotovili zadostno, zanesljivo ter cenovno konkurenčno oskrbo z električno energijo.«

Dve leti čakanja

Medtem lokalne skupnosti v Šaleški dolini pripravljajo strateške projekte, s katerimi se bodo na razpisih potegovali za financiranje iz evropskih virov. »Toda za odgovorno in nadzorovano zaprtje je poleg lastnikov Holdinga Slovenske elektrarne in Slovenskega državnega holdinga odgovorna

predvsem država. Ta mora v regijah, ki so odvisne od premogovništva, zagotoviti nova, drugačna delovna mesta,« dodaja velenjski župan. Vendar se vlada že dve leti obotavlja pri pripravi dveh zakonov, ki naj bi uredila postopno zapiranje Premogovnika Velenje in razvojno prestrukturiranje regije Saša. Po zadnjih zagotovilih vlade naj bi bila sprejeta do letošnje jeseni.

Šaleška energetika je v preteklosti za zanesljivo in stabilno ter cenovno konkurenčno oskrbo z električno energijo v Sloveniji dala največ, kar je lahko. A v tem trenutku se glede izločitve termodivizije iz HSE oziroma njenim prenosom na novo družbo žal pojavlja veliko več vprašanj kot odgovorov,« še navaja župan Dermol.

Vsebinsko nenehno nadgrajujejo. Tako bo tudi v prihodnje. (Foto: CN)

Obiskovalci tudi iz tujine

VITANJE – Vitanjski občinski svetniki so na zadnji seji vzeli pod drobnogled poslovanje Centra vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga oziroma Centra Noordung. Lani je javni zavod, ki sta ga ustanovili država in vitanjska občina, ustvaril malo več kot pol milijona evrov prihodkov in poslovno leto končal s približno 30 tisoč evrov presežka. Sprejel je več kot 23 tisoč obiskovalcev, prišli so tudi iz tujine.

Kot je na seji med drugim povedala direktorica Neža Pavlič Brečko, je Center Noordung lani obiskalo 23.123 gostov, ki jih zanimajo vesolje oziroma vsebine, ki so kakorkoli povezane z njim. »Največ obiskovalcev smo zaznali maja in ne čez poletje, kot je bilo to v navadi minula leta. Da je bil obisk lanskega julija in avgusta slabši, v največji meri pripisujem ujmam in poplavam. Med lanskimi obiskovalci so bili tudi gostje iz tujine, največ je bilo Hrvatov in Nemcev, Avstrijcev in

Nizozemcev. Sicer pa sodelujemo tudi z vrtni in s šolami, saj smo najmlajših obiskovalcev še posebej veseli,« pravi direktorica in dodaja, da si želijo obisk letos vsaj nekoliko povečati.

Lani so končali petletno obdobje vsebinskega in poslovnega preoblikovanja centra, s katero so dosegli postopno rast poslovanja. »V tem času smo dosegli najbolj pomembne cilje iz leta 2017, ko je v ustanoviteljstvo zavoda vstopila država.«

Potem ko so v Centru Noordung v začetku letošnjega leta odprli novo zanimivo doživetje Misija: Pobeg v vesolje, napovedujejo nove vsebinske popestitve. Obeta se nekaj virtualnih vsebin in razstav, posebno pozornost bodo po besedah direktorice namenili dosežkom pokojnega dr. Antona Mavretiča, ki je pustil pomemben pečat v znanstveni in inženirski sferi vesoljskih tehnologij.

BF

ŠTORE Q STEEL

Spoštovane delavke in delavci,

Ob prvem maju, prazniku dela,

vam iskreno čestitamo in

želimo prijetno praznovanje

GREEN STEEL

www.store-steel.si

Humovit

SUBSTRATI ZA VAŠ VRT

za rastline hit

Humovit Visoke grede

Humovit Univerzalni

Humovit Sadilni

Humovit Eko

IZ NARAVE ZA RASTLINE ZDRAVE

CC CINKARNA

Pred dnevom upora proti okupatorju

V kakšnem stanju so obeležja NOB v naši okolici?

Kar je Ruska kapelica nekoč bila za slovensko-ruske odnose, sta zadnjih deset let obeležje padlim zavezniškim vojakom in z njim povezan dan slovensko-ameriškega prijateljstva v Andražu nad Polzelo. V Celju na pomen narodnoosvobodilnega boja opozarja spomenik Vojna in mir, ki je večkrat tarča vandalov, v Velenju še vedno stoji največji Titov kip na svetu, v Stranica in občini Zreče pa sta grobišči 100 slovenskih domoljubov, znani kot spomenik frankolovskih žrtev. So to spoštovanja vredni mejniki preteklosti ali le še skoraj pozabljeni ostanki minulih časov?

ŠPELA OŽIR

Žalostna usoda mladih vojakov utrdila vezi med Slovenijo in ZDA

Kako se je lahko tako mali kraj, kot je Andraž nad Polzelo, prebil na politični vrh? Osnova za vse to sta bila zagotovo raziskovanje domačina Igorja Verdeva in posluš Občine Polzela, da žalostno usodo ameriških vojakov na dostojen način predstavi javnosti.

Da je ob vznožju Gore Oljke 19. marca 1944 strmoglavil ameriški bombnik B-17, je Igor Verdev izvedel že kot otrok. »Nekoč sem poslušal starejše, ki so se na Gori Oljki pogovarjali o nekem letalu. Seveda mi ni bilo jasno, za kaj točno gre, a ker so me letala zelo zanimala, je vse to pritegnilo mojo pozornost. Po naključju so se mimo pripeljali še motoristi s čeladami in kot majhen deček sem si predstavljal, da so tisti letalci,« se spominja Verdev, ki mu domišljija ni dala miru tako dolgo, da se kot srednješolec ni resno lotil raziskovanja tega zgodovinskega dejstva. Sprva se je o tem pogovarjal z očividci, ki so takrat še ži-

Igor Verdev se je že kot srednješolec lotil raziskovanja letalske nesreče

veli, a ker je želel izvedeti več o tem, je s pomočjo sodnika dr. Borisa Strohsacka, ki je takrat v Andraž nad Polzelo zahajal v njegovo počitniško hiško, navezal stik s fotografom, fotoreporterjem in pisateljem Edijem Selhausom, avtorjem knjig o sestreljenih zavezniških letalih pri nas. Skupaj sta pisala v Ameriko, a nista prejela nobenega odgo-

vora. S pojavom medmrežja je raziskovanje postalo lažje. Izkoristil je svoje znanje o letalstvu in modeliranju ter s pomočjo enega izmed razstreljenih delcev ugotovil, za kateri tip letala je šlo, ter tako lahko začel sestavljati koščke v mozaik tragične usode mladih ameriških letalcev. »Z datumom in krajem nesreče ter tipom letala sem se nato

pred dvajsetimi leti po pomoč obrnil na ameriško veleposlaništvo v Ljubljani. Takrat so bili Američani zelo odzivni, v zadnjih letih raziskovanje ni več tako preprosto,« še dodaja Spodnjesevinčan, ki si takrat nikakor ni predstavljal, da bo njegovo raziskovanje strmoglavljenja tako trdna osnova za dan slovensko-ameriškega prijateljstva.

Ideja je morala dozoreti

Da bi tem ameriškim pilotom postavili spominsko obeležje, so bile ideje že ob 60-letnici dogodka, a se po besedah Verdeva ni izšlo. Drugače je bilo deset let kasneje, ko so prebivalci Andraža nad Polzelo v sodelovanju z Občino Polzela, ki je v tem času dobila drugega župana, združili moči in odkrili spominsko obeležje. A kot pravi župan Jože Kužnik, si takrat nikakor niso mislili, da bo to postalo eden izmed nosilcev mednarodnega sodelovanja z Združenimi državami Amerike. »Prepro-

Nekaj delov razstreljenega ameriškega bombnika hrani Igor Verdev, večina pa je del razstave Od pekla in nazaj Parka vojaške zgodovine Pivka.

Prihajajo svojci

Na Stranica in občini Zreče sta grobišči 100 slovenskih domoljubov, ki jih je nemški okupator ob koncu druge svetovne vojne, 12. februarja 1945, usmrtil z obešanjem na jablane ob cesti. Najmlajši med njimi je imel 16 let.

Za grobova skrbi Spominsko društvo 100 frankolovskih žrtev, ki je v hiši nasproti grobov pred leti odprlo muzej. Po besedah Emilijana Fijavža iz Spominskega društva 100 frankolovskih žrtev vsako leto ob dnevu spomina na mrtve in obletnici frankolovskega zločina občine Zreče, Slovenske Konjice, Vitanje, Vojnik in Celje organizirajo spominski žalni komemoraciji, ki sta vedno množično obiskani. »Prihajajo svojci preminulih domoljubov oziroma njihovi potomci, predstavniki borčevskih organizacij in najvišji predstavniki države. Ker gre za spomenik državnega pomena, država našemu društvu zagotavlja denar za vzdrževanje grobov in muzeja, ki si ga je mogoče ogledati ob predhodni najavi.«

Kljub temu, da je od druge svetovne vojne minilo že več desetletij, je globoko spoštovanje do žrtev in njihovega domoljubja po besedah Emila Fijavža še vedno živo tako med starejšimi kot mlajšimi generacijami. »Osnovnošolci iz Zreč in Stranic vsako leto sodelujejo pri pripravi kulturnega programa na komemoracijah in tudi tako spoznavajo zgodovino okolja, v katerem živijo.« BF

Tarča vandalov in družba narkomanov

Da tovrstna vandalska ravnanja močno obsoja, je ob skrunitvi spomenika Vojna in mir na svojem profilu lani opozoril tudi župan MOC Matija Kovač. (Foto: arhiv omrežja Facebook)

V Mestni občini Celje na pomen narodnoosvobodilnega boja opozarja spomenik Vojna in mir v Parku svobode. Slednji je pogosto tarča vandalov. V oči pa bode tudi to, da so v parku, kjer je postavljen spomenik, pogosto narkomani, ki tam med drugim odlagajo svoj pribor za jemanje prepovedanih drog.

Spomenik Vojna in mir je ustvaril kipar Jakob Savinšek v sodelovanju z arhitektom Emilom Navinškom. Spomenik, ki je bil dokončan leta 1958, je bil postavljen v spomin žrtvam druge svetovne vojne. Bronaste figure predstavljajo kiparjev pogled na vojno in mir.

Zadnji večji skrunitvi spomenika sta se zgodili januarja in februarja lani, ko so ga vandali polili z rdečo barvo. Strošek čiščenja je znašal približno štiri tisoč evrov. Na MOC takšna dejanja vandalov obžalujejo in poudarjajo, da sta ohranjanje in spoštovanje okolja, javne infrastrukture ter kulturne in zgodovinske dediščine temeljna odgovornost

vsakega posameznika in skupnosti kot celote. Vse občanke in občane pozivajo k spoštovanju in skrbi za tamkajšnje okolje ter za skupno lastnino.

Ni pristojnosti za omejevanje dostopa

Kako pa v MOC gledajo na to, da je park, kjer je postavljen spomenik s takšnim zgodovinskim pomenom, priljubljeno zbirališče narkomanov? In kakšni so zadnji ukrepi občine, da bi se razmere glede prisotnosti narkomanov v omenjenem parku izboljšale? Iz občinske službe za odnose z javnostmi so sporočili, da je park javna površina v splošni rabi, zato lokalne skupnosti in občinska redarstva nimajo pristojnosti za omejevanje ali prepoved dostopa ali zbiranja ljudi. Represivni organi lahko v okviru svojih zakonskih pooblastil posredujejo v primeru kršenja javnega reda in miru. Nadzor na območju v okviru svojih pooblastil opravljajo tudi občinski redarji.

TS

Utrinek s februarske žalne komemoracije (Foto: Občina Zreče)

Park Svobode je javna površina v splošni rabi, zato lokalne skupnosti in občinska redarstva nimajo pristojnosti za omejevanje ali prepoved dostopa ali zbiranja ljudi.

»Na andraškem pokopališču so bili letalci zadnjič skupaj. Tudi tista dva, ki sta preživela, so odpeljali tukaj mimo,« pravi Igor Verdev, ki si je zamislil videz obeležja. (Foto: arhiv občine)

sto sem nam je zdelo prav, da se poklonimo ameriškim pilotom s spominskim obeležjem. Dan slovensko-ameriškega prijateljstva je nato nastal povsem spontano. Takratni predsednik države Borut Pahor je imel za to velik posluš. Ob obeležju smo se začeli srečevati vsako leto spomladi in tako je še danes. Dogodek pa je v tem času postal povsem enakovreden tistemu pri Ruski kapelici. Glede na svetovne okoliščine pa ga je danes zagotovo že prerasel,« je povedal župan **Jože Kužnik**.

»Preprosto sem nam je zdelo prav, da se poklonimo ameriškim pilotom s spominskim obeležjem. Dan slovensko-ameriškega prijateljstva je nato nastal povsem spontano,« pravi Jože Kužnik.

Kakšne so priprave?

Letošnji dan slovensko-ameriškega prijateljstva bo v soboto, 11. maja. Kot pravi župan, se prvi pogovori na to temo začnejo že jeseni. »Občina v sodelovanju z uradom predsednika in ameriškim veleposlaništvom doreče

okviren datum dogodka. Sleđnji je osnova za načrtovanje vseh aktivnosti. Pripravimo scenarij in seznam povabljenih, med katerimi so celoten vojaški in politični vrh ter predstavniki tujih držav pri nas. Pripravimo izhodišča, medtem ko morata vsako podrobnost odobriti urad

predsednika države in ameriško veleposlaništvo.«

Tudi letošnjega dogodka se bosta zagotovo udeležila predsednica države dr. Nataša Pirc Musar in obrambni minister Marjan Šarec. Kdo se ga bo udeležil iz ameriških vrst, ponavadi zaradi varnostnih razlogov izvedo tik pred dogodkom. Že zdaj pa je znano, da lahko obiskovalci pričakujejo nekoliko več kot v preteklih letih, saj gre za 80-letnico dogodka in 10-letnico od postavitve obeležja.

Foto: Nik Jarh

Dan slovensko-ameriškega prijateljstva obeležujemo od leta 2014, ko je bila v Andražu nad Polzelo odkrita spominska plošča v spomin posadki desetih pilotov bombnika B-17, ki je strmoglavil ob vznožju Gore Oljke 19. marca 1944. Osem članov posadke je umrlo in so pokopani na pokopališču v Andražu, dva sta strmoglavljenje preživela. Prvotna naloga letala je bilo bombardiranje tovarne Styer v Avstriji. Ker je bila pod oblaki, so se morali odločiti za drugi cilj – letališče v Celovcu. A do tja niso nikoli prileteli.

Kdaj bo urejena okolica Titovega spomenika, še ni jasno. (Foto: Matej Vranič)

Titov kip (še) brez urejene okolice

Na osrednjem trgu v Velenja že 47 let stoji spomenik predsedniku nekdanjemu skupne države in maršalu Josipu Brozu Titu, ki ga je ustvaril kipar Antun Augustinčič in je največji kip Tita na svetu. Že nekaj let so v velenjski lokalni skupnosti prisotne pobude o ureditvi zelenice oziroma parka okoli spomenika.

Zato je Mestna občina Velenje leta 2018 z javnim povabilom pridobila nekaj predlogov, ki pa so ostali v predalu. Na velenjski občinski upravi so pojasnili, da bodo okolico Titovega kipa uredili v sklopu celovite ureditve mestnega središča, vendar še ne vedo, kdaj.

»Ker smo omejeni s finančnimi sredstvi, se še nismo odločili, kdaj bomo začeli delati. Smiselno se nam zdi, da bi okolico Titovega spomenika uredili v sklopu celovite ureditve

mestnega središča. Takoj ko bomo imeli ta projekt potrjen, bomo o tem obvestili tudi javnost,« navajajo na MOV in dodajajo, da je Titov spomenik v Velenju eden največjih slovenskih bronastih kipov in je poleg spominskega obeležja tudi turistična znamenitost mesta.

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja je Titov kip po naročilu takratne Skupščine občine Velenje izdelal kipar Antun Augustinčič, pri oblikovanju sta mu pomagala akademska kiparja Vladimir Herljević in Ivan Pavić. Kip so postavili na štiri metre visok podstavek. Slovesno so ga odkrili 25. junija 1977 v čast štiridesetletnice prihoda Tita na čelo Komunistične partije Jugoslavije, štiridesetletnice ustanovnega Kongresa Komunistične partije Slovenije in ob Titovi petinosemdesetletnici. BF

OB ROBU

Za mlade »oddaljena« preteklost

Kaj vse se da doseči, če smo ljudje sposobni preseči svoje ustaljene okvirje in si upamo stopiti iz cone udobja, dokazujejo v Andražu nad Polzelo. Danes, ko 2. svetovna vojna za vedno več generacij predstavlja »daljno« preteklost in ko so že marsikje pozabili na takratne pomembne dogodke, pod Goro Oljko še vedno zgledno ohranjajo spomin nanje. Še več. Zgodbo in mednarodni dogodek so začeli graditi iz nič in v času, ko poveljevanje preteklosti mladim generacijam ne pomeni prav veliko. Je razlog za to prodornost povezanost domačinov, pripadnost lokalni identiteti, morda posluš občine in naklonjenost političnega vrha? Verjetno vsega po malem.

V Mestni občini Celje na pomen narodnoosvobodilnega boja opozarja spomenik Vojna in mir v Parku svobode. Sleđnji je pogosto tarča vandalov. Tudi družba narkomanov ni najbolj spodbudna. Ker gre za javne površine, imajo lokalne skupnosti pri tem bolj ali manj zvezane roke.

Dejstvo je, da je za takšna obeležja danes težje skrbeti, kot je bilo to nekoč v socializmu. Morda za koga žalostno, a na žalost še kako resnično je dejstvo, da so takšni spomeniki in spomin nanje že zelo oddaljena preteklost, zato jih generacije y in z mečejo v povsem enak koš s tistimi iz drugih zgodovinskih obdobj. V boju niso umrli njihovi očetje ali stari očetje. Če je nekoč za spomenike NOB skrbel politični sistem, morajo biti danes njihovi varuhi muzeji, šole in druge podobne institucije.

ŠPELA OŽIR

Spomeniki NOB: le še ostanki minulih časov?

Spomeniki NOB odražajo duh, politično ozadje in predvsem vrednote časa, v katerem so nastali. Predstavlja mejnike naše preteklosti, ki zaradi družbenih sprememb sčasoma pogosto postanejo spregledani. Tako so tudi spomeniki revolucije NOB danes le še ostanki minulih časov.

Po narodnoosvobodilnem boju se je zlasti v 50. letih prejšnjega stoletja začela postopna izgradnja spominskega prostora, ki se je nadaljevala še vse do 80. let. V bivšem jugoslovanskem prostoru je bilo padlim v drugi svetovni vojni posvečenih na tisoče spomenikov. Ti so bili postavljeni na mestih bitk ali večjih trgih, kjer se je srečevalo veliko ljudi. Njihov pomen, pa je bil dvojen, je povedal direktor MNZC **dr. Tonček Kregar**. »Na eni strani ti spomeniki še danes ohranjajo zgodovinski spomin na ljudi in dogodke v času 2. svetovne vojne ter so posvečeni talcem ali padlim partizanom, na drugi strani pa so spomeniki takrat pomagali utrjevati režim, vrednote in ideologijo, ki so bili od leta 1945 na oblasti v našem prostoru.«

Čeprav so se po razpadu Jugoslavije spremenili politična ureditev, družben sistem in deloma tudi vrednote prebivalcev, na naših tleh večina teh spomenikov še vedno stoji, medtem ko so v sosednji Hrvaški spomenike NOB množično podirali.

V skoraj vsaki vasi

Med najpomembnejšimi spomeniki NOB v Celju je skoraj 10-metrski spomenik Vojna in mir, ki je bil odprt leta 1958. Med bolj znanimi je

Zgodovinar dr. Tonček Kregar

tudi grobnica borcev NOB na Golovcu, po mestu pa so tudi številni plastični spomeniki, kot je npr. spomenik glave talca pred pročeljem poštnega poslopja. »Na deželi ima skoraj vsak kraj ali zaselek spomenike, ki so povezani z 2. svetovno vojno. Prav tako so na številnih mestih tudi razna spominska obeležja, ki so povezana z osvobodilnimi gibanji, spopadi ipd.,« je povedal Kregar. Eden takšnih je tudi v Starem piskru, kjer so zapisana imena vseh talcev, ki so bili tam ustreljeni.

Kljub temu, da je teh spomenikov kar nekaj, se večinoma na njih le redko spominimo in najpogosteje mimo njih hodimo precej brezbržno. »Ne le mladi, ampak tudi mi, ki vemo, kakšen je njihov pomen, ne bomo vedno postali ob njih. Pomembno pa je, da

šolstvo in muzeji opozarjamo na njihovo vsebino in na čase, na katere nas opominjajo,« pove Kregar.

Skrb in vandalizem?

Za spomenike NOB v Celju v večini skrbijo lokalne skupnosti in Združenje borcev za vrednote NOB Celje. Spomenike vzdržujejo in ob njih pripravljajo razne spominske slovesnosti. »Zagotovo je za te spomenike danes težje skrbeti, saj niso več del uradne ideologije in so bolj prepuščeni angažmaju civilne družbe. Kakšnemu spomeniku bi zagotovo veljalo nameniti več sredstev in pozornosti, vendar menim, da je ta spominska krajina pri nas dobro vzdrževana,« pove Kregar.

Zaradi političnega ozadja je v državi v preteklosti že večkrat prišlo do skrunitve tovrstnih spomenikov, vendar sogovornik večjega vandalizma nad njimi na območju Celja, z izjemo skrunitve grobnice na Golovcu, ki ni bila toliko povezana z ideologijo, ne pomni. »Seveda se občasno pojavi kakšen neokusen grafit, vendar menim, da je pri večini ljudi vendarle ponotranjena zavest, da gre za naše prednike in naš spomin.« Ob tem jasno poudari, da različna ideologija še ni razlog za vandalizem. SJ

V Muzeju novejšje zgodovine Celje bodo 9. maja odprli razstavo, ki jo pripravlja Oddelek za zgodovino Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Razstava bo namenjena prikazu stanja in ohranjanju položaja, v katerem so se znašli spomeniki NOB v prostoru bivše Jugoslavije.

Sedem mladih napadlo dva vrstnika

Medvrstniško nasilje v Celju

Iz Celja znova prihaja vest o hudem medvrstniškem nasilju na Ljubljanski cesti. Sedem mladih, od teh jih je bilo šest mladoletnih, je napadlo dva mladoletnika. Prvi napadeni je hudo poškodovan, drugi lažje. Policija je sedmerico že prijela.

JANŽE FRIC

Preiskava, v kateri so si policisti pomagali tudi s pridobljenimi videoposnetki nadzornih sistemov, je pokazala, da napa-

du skupine na dva mladoletnika niso botrovale medsebojne zamere in da napadena mladoletnika nista dajala povoda za nasilno dejanje. »Nasilneži so ju napadli zaradi želje po nadvladi nad njima in drugimi mladostniki, zbujanja strahu in uveljavljanja med vrstniki,« so sporočili s celjske policije.

Sedmerica je osumljena več kaznivih dejanj, med njimi tudi povzročitve lahke in hude poškodbe, nasilništva ter sodelovanja v skupini, ki stori kaznivo dejanje. »Nasilna dejanja, ki so storjena na tak način, so še posebej zahrbtna, zavržna in nedopustna. Mladoletnika, nad katerimi so se znesli, niso zaznamovale zgolj telesne poškodbe, pač pa tudi občutek ponižanja in strahu. Vsakršno nasilje je nedopustno. Policisti bomo tudi vnaprej ravnali tako, da bomo zaščitili žrtve nasilja, zoper osumljene nasilneže pa dosledno ukrepali,« so še sporočili iz Policijske uprave Celje.

Prijava nasilja

Na policiji k prijavi ne pozivajo le žrtev, ampak vse, ki so znake nasilja ali nasilje le opazili ali mu bili priča. Enako velja za otroke in mladostnike, ki naj v imenu žrtve poiščejo pomoč in ji tako zagotovijo varnost, saj žrtev včasih ne zmore ali ne zna sama poiskati pomoči.

Dodajajo, da v nobenem primeru nasilje ni dopustno in zanj nikoli ni kriva žrtev. Pri medvrstniškem nasilju je zelo zaskrbljujoče, da je ob nasilnih dogodkih običajno veliko priči, ki ne stopijo v bran žrtve in ne naredijo ničesar za to, da bi se nasilje prenehalo, temveč nasilje zgolj opazujejo, včasih celo snemajo in objavijo na družbenih omrežjih, vključno z imeni in priimki vpletenih oseb. S tem, ko nasilje ignoriramo oz. ga ne preprečujemo, ga posledično dovoljujemo in

povzročimo, da je žrtev še naprej v podrejenem položaju do storilca.

Porast nasilja na spletu

Poleg fizičnega in psihičnega nasilja policisti v zadnjem času med mladostniki opažajo več primerov spletnega nasilja, ki se lahko kasneje sprevrže tudi v nasilje v realnem svetu, ali obratno, ko se nasilje začne v otrokovem socialnem okolju, nadaljuje pa na spletu.

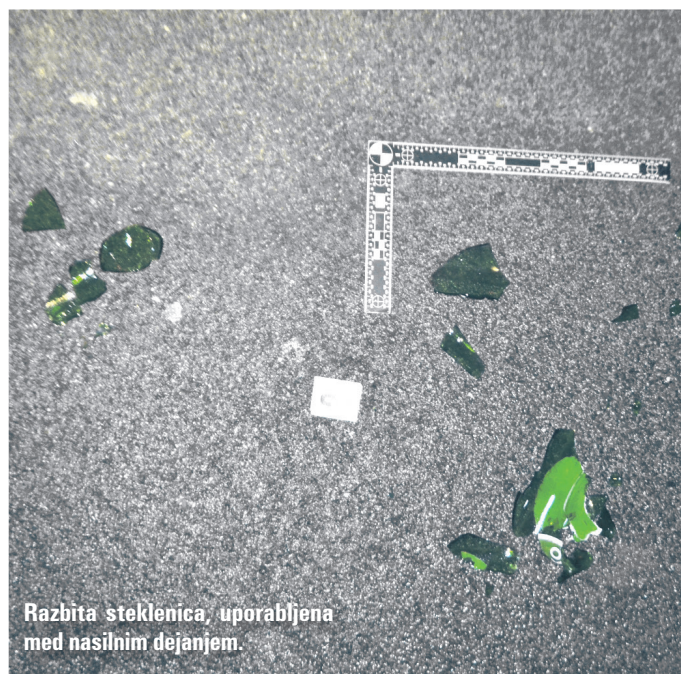
Splet je na področju medvrstniškega nasilja povzročil veliko težav. V primerih fizičnega ali psihičnega nasilja nad otrokom, ki ga odrasli zaznajo, lahko otroku nudijo ali poiščejo ustrezno pomoč in pripomorejo k temu, da se nasilje nad otrokom ustavi, žrtev pa

okreva. V nasprotju s tem pa je žrtev spletnega nasilja ob vsaki ponovni delitvi videoposnetka ali fotografije žrtev ponovnega nasilja, ki jo bo spremljalo vse življenje, saj je objavljeno datoteko nemogoče popolnoma odstraniti oziroma izbrisati.

Iskanje pomoči

Otroci in mladostniki lahko pomoč ali informacije o pomoči tudi v primeru medvrstniškega nasilja dobijo s klicem na svetovalni telefon za otroke in mladostnike 116 111, v spletni svetovalnici www.tosemajaz.net ali na SOS-telefonu za ženske in otroke, žrtve nasilja: 080 11 55. Seznam varnih točk, kjer so prav tako na voljo informacije o pomoči, je objavljen na www.varnetocke.si.

Foto: Policijska uprava Celje

Voznik tovornega vozila po avtocesti vozil pod vplivom kokaina

Policisti Postaje prometne policije Celje so v ponedeljek dopoldne na avtocesti na območju Celja opazili voznika tovornega vozila, ki je zelo nezanesljivo vozil. Z voznikom so na avtocestnem počivališču Lopata izvedli preizkus z alkotestom. Ker je bil negativen, so vozniku odredili še hitri test za droge, ki je pokazal, da je voznik vozil pod vplivom kokaina. Strokovni pregled je voznik odklonil.

Vozniku so celjski prometni policisti začasno odvzeli vozniško dovoljenje in mu prepovedali nadaljnjo vožnjo. Na Okrajno sodišče v

Celju so podali obdolžilni predlog. Za omenjeni prekršek je predvidena globa v višini 1.200 evrov in 18 kazenskih točk.

Voznik, ki je prevoze opravljal za samostojnega podjetnika, ni vozil le pod vplivom prepovedane droge. V digitalnem tahografu je imel vstavljen tudi kartico, ki je potekla že februarja letos, zaradi česar so mu policisti izrekli še 2.000 evrov globe.

Zoper samostojnega podjetnika, za katerega je voznik opravljal prevoze, pa sledi hitri postopek z izda-

jo odločbe v znesku 4.000 evrov. Policisti opozarjajo, da prepovedane droge, podobno kot alkohol, bistveno poslabšajo zmožnost voznika za varno udeležbo v prometu. Vožnja pod vplivom kokaina pri voznikih vzbuja pretirano samozavest, njihovo vedenje pa je nepredvidljivo, kar je na avtocesti, kjer so hitrosti visoke, gostota prometa pa velika, še posebej nevarno.

Ukradenih več kot 2.500 litrov goriva

Celjski policisti so v preteklih dneh obravnavali več tatvin goriva, najbolj na udaru je avtocestno počivališče v Tepanju.

Iz rezervoarja slovaškega tovornega vozila, parkiranega na parkirišču v Arji vasi, je neznanec pretekli teden ukradel približno 700 litrov goriva. Na isti dan je iz rezervoarja poljskega tovornega vozila, parkiranega na avtocestnem počivališču Tepanje, neznanec ukradel dobrih 400 litrov goriva.

Prav tako na avtocestnem počivališču Tepanje je neznanec čez vikend iz rezervoarja romunskega tovornega vozila ukradel približno 400 litrov goriva.

Nedovoljeni prehodi državne meje

Od prejšnjega tedna so na Celjskem policisti obravnavali več nedovoljenih prehodov državne meje.

V Rogatcu so policisti v četrtek ustavili osebnostno vozilo, ki ga je vozil državljani Srbije. V vozilu je prevažal štiri državljane Turčije, enega od njih v prtljažniku. V Rogatcu so policisti pri nedovoljenem prehodu meje posredovali še prejšnjo sredo, ko so ustavili vozilo, ki ga je vozil ukrajinski državljani. V vozilu so bili štiri državljani Turčije, ki niso imeli veljavnih dokumentov za prestop državne meje. V četrtek so v Šoštanju policisti ustavili še turškega voznika osebnega vozila, ki je prevažal štiri državljane Iraka, ki so zapustili azilni dom.

V petek zvečer so v Gornjem Gradu ustavili moldavskega voznika osebnega vozila, ki je prevažal državljana

V primerjavi z istim obdobjem lani policisti opažajo rahlo povečanje nedovoljenih prehodov meje. (Foto: Andraž Purg)

Jemna in tri državljane Sirije, ki so zapustili azilni dom.

Prejšnji teden so policisti tudi v Spodnji Rečici, na

območju Policijske postaje Mozirje, ustavili latvijskega voznika osebnega vozila, ki je prevažal štiri državljane

Sirije, ki so zapustili azilni dom.

Voznikom so policisti odvzeli prostost in jih bodo kazensko ovadili, tuji državljani, ki so jih prevažali, pa so zaprosili za mednarodno zaščito.

Rahel porast nedovoljenih prehodov

Policija je v prvih treh mesecih letos obravnavala 9828 nezakonitih prehodov državne meje, medtem ko je bilo teh lani v istem času 8316. Opazno je naraslo število državljanov Sirije, ki so predstavljali več kot tretjino vseh primerov, za njimi so državljani Afganistana in Maroka. Največji porast sicer beležijo na območju PU Novo mesto, na območju PU Celje se je število prehodov z lanskimi 94 zvišalo na 104.

Osupljive predstave celjskega kajakaša Lana Tominca

Boljši od vseh, tudi od De Gennara in Kauzerja

Celjski kajakaš Lan Tominc je v Tacnu presenetil vse, najbrž tudi samega sebe. 21-letni študent ekonomije je zmagal na treh tekmah ICF, ki se jih je udeležilo 250 tekmovalcev iz 19 držav.

DEAN ŠUSTER

S tem je Tominc več ali manj že uvrščen v slovensko slalomsko reprezentanco za nastop na evropskem prvenstvu v Tacnu in za tekme svetovnega pokala.

Sproščen pred finalno vožnjo

Za uvrstitev v reprezentanco do 23 let dobro kaže Janu Ločnikarju. Veliko dela pa na naslednji tekmi v Bratislavi čaka Martina Srabotnika, v kolikor namerava zastopati Slovenijo na velikih tekmovanjih. Lan Tominc, mladinski olimpijski prvak iz leta 2018, je bil najboljši na Savi že v nedeljski kvalifikacijski vožnji, povsem na vrhu pa je ostal tudi po finalnem nastopu, v katerem je Italijana Giovannija De Gennara prehitel za natanko pol sekunde. Tretji je bil Tine Kancler, četrty pa Peter Kauzer. »Seveda sem zelo zadovoljen. Čoln je 'tekel' tako, kot sem si želel. Dobro sem pripravljen. Pred finalno vožnjo sem bil sproščen, saj mi je prej kvalifikacijska vožnja dobro uspela.

Zato sem resnično užival. Izbirne tekme pomenijo živčno vojno in menim, da sem bom moral še potruditi,« je povedal Lan Tominc, ki se bolj obremenjuje s študijem in je zanj veslanje tudi razvedrilo, kar je lahko izjemno dobrodošlo.

Dušan Konda: »Kar težko je doumeti, da je 21-letni Lan tako suvereno obvladoval izjemno zahtevne tacenske brzice. S tem si je najbrž že zagotovil nastope za slovensko slalomsko reprezentanco.«

»Zgodba se bo zanj šele začela«

»Kar težko je doumeti, da je 21-letni Lan tako suvereno obvladoval izjemno zahtevne tacenske brzice. S tem si je

najbrž že zagotovil nastope za slovensko slalomsko reprezentanco. Na eni najbolj zahtev-

Tominc: »Pred finalno vožnjo sem bil sproščen, saj mi je prej kvalifikacijska vožnja dobro uspela. Zato sem resnično užival.«

nih prog na svetu, v Čunovem pri Bratislavi, bo moral konec tedna le eno vožnjo odpeljati vsaj povprečno in zgodba v letošnji sezoni se bo zanj šele prav začela,« je govoril predsednik celjskega kluba Dušan Konda. »Že čez tri tedne bo evropsko prvenstvo prav v Tacnu. Potem bodo sledile tekme svetovnega pokala. Žal je bil – s celjskega zornega kota – edini potnik iz Slovenije pri kajakaših za olimpijske igre v Parizu določen že lani. To je legenda kajakaškega športa Peter Kauzer, ki ga je zadnji konec tedna Lan Tominc premagal trikrat. Veliki up celjskega in slovenskega kajaka je torej pričrčljivo ugnal dva nekdanja svetovna prvaka. Na pot proti slovaški prestolnici se je odpravil že v ponedeljek.

Lan Tominc je kar trikrat odlično veslal na tacenski progi. (Foto: Nina Jelenc)

Ogrizkova obeležila jubileja

Atletski klub Asphalt Kovač Šentjur je ob 30. obletnici delovanja izvedel jubilejni, dvajseti miting.

Na njem je nastopilo več kot 300 tekmovalcev iz Slovenije ter Bosne in Hercegovine. Razveselili so tudi domači atleti in atletinje. Izstopala je Urška Ogrizek z zmago v teku na sto metrov za članice. Tudi v kategoriji do 16 let je v teku na 60 metrov zmagala domača predstavница Lara Šturbej. Mitinga so se udeležili tudi atleti in atletinje celjskega Kladivarja. Na 300 m je zmagal Marko Pepelnak, Karin Suhovršnik je bila druga na 100 m in tretja na 300 m, Žiga Benko pa je bil prav tako tretji na 100 m. DŠ

Zmagovalka teka na 100 metrov Urška Ogrizek z županom občine Šentjur Markom Diacijem (desno) in predsednikom šentjurskega kluba Jožetom Artnakom (Foto: Borut Pihler)

Prijave in informacije

6. MAJ-
2. JUNIJ

me
se
šp
rt
a

Celje.info
Spletni časopis Celja in okolice

www.celje.si
www.szc.si

ŠPORTNA ZVEZA CELJE

MESTNA OBČINA CELJE

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

Nogometaši Celja bodo imeli morda več zaključnih žogic, a velja izkoristiti prvo

Razpok v celjski obrambi ni bilo veliko, a so gostje vsako izkoristili. Tokrat tudi po zaslugi nespretnega posredovanja vratarja Matjaža Rozmana. (Foto: Andraž Purg)

Damir Krznar je hkrati v najlepšem in najtežjem položaju. Če bo prav s Celjani, to ne bo nič posebnega, če pa bo izgubil s Olimpijo in Mariborom ... (Foto: DŠ)

Izid 32. kroga 1. SNL: Kalcer Radomlje – Mura 1 : 2, Olimpija – Aluminij 5 : 0, Maribor – Rogaška 3 : 0, Celje – Domžale 2 : 3 in Koper – Bravo 0 : 0.

Kot leta 2020: Olimpija, neodločen izid ...

Podobnost izpred štirih let je precejšnja, toda z eno, a veliko razliko. V nedeljo ne bo prav nobenih ovir za rekordni obisk celjskega stadiona. Leta 2020 zaradi epidemije ni bilo prvoligaških tekem v aprilu in maju. V zadnjem krogu v sredo, 22. julija, sta se spopadla Celje in Olimpija. Moštvu Dušana Kosića je zadostoval neodločen izid, Ljubljancani so potrebovali zmago. Bilo je 2 : 2, celjski nogometaši (tudi tedaj sta bila vratarja Matjaž Rozman in Metod Jurhar) so prvič postali državni prvaki.

DEAN ŠUSTER

Olimpija je padla na tretje mesto. V zapisniku NZS je zabeleženo, da je bilo na stadionu 450 gledalcev. Bilo jih je vsaj dvakrat več. A še precej več bi jih bilo, če ne bi bilo omejitev. Tokrat ni ovir. Celjski nogometaši pred derbijem nimajo dobre popotnice, a to najbrž ne bo vplivalo na razplet.

Težja ali najtežja pot?

V srbskem in španskem nogometnem prvenstvu

očitno ne potrebujejo več sistema Var, tako je bilo saj razbrati po dveh njihovih največjih derbijih, po katerih se nad odločitvami vseh sodnikov hudoje v taborih poražencev. V našem prvenstvu pa je po tekmi 32. kroga trener Celja Damir Krznar dejal, da je njegovo moštvo napravilo najlažjo pot do naslova prvaka. V zadnjem koncu tedna je bilo možno, da bi Celje že postalo prvak, a je Olimpija, čeprav je imela v uvodu precej preglavic,

visoko ugnala Aluminij, vodilni na lestvici pa so doma doživeli nepričakovan poraz. Domžalčanom so šli zelo na roko rezultati na drugih igriščih, nakar so še sami poskrbeli, da jim v boju za obstanek ne gori več pod nogami (2 : 3). Celjani so imeli ogromno priložnosti, Domžalčani pa so bili zelo učinkoviti. Na 2 : 2 je izenačil **Luka Bobičanec**: »Pred tretjim prejetim golom smo storili otroško napako. Nato smo preveč divjali in prejeli še rdeč karton. Žal nam je, ker nismo izkoristili vsaj nekaj več priložnosti in se zato nismo oddaljili od gostov.«

Slabša obramba ali napad?

»Upam, da ni pred nami najtežja pot do naslova prvaka. Imeli smo toliko priložnosti, da bi lahko zgodaj imeli visoko in varno pred-

nost. A je bilo začetniških napak preveč. Domžale so bile dobre tudi po naši zaslugi. Matko sam pred vratarjem, Pucev nato dvakrat, Adetunji iz bližine poslal žogo v vratarja ...« je izpostavil **Damir Krznar**. Obračun z Olimpijo bo po njegovem mnenju tekma resnice za Celje, pokazal bo, iz kakšnega testa so vodilni na prvenstveni lestvici. Zdaj imajo devet točk prednosti pred Olimpijo, medsebojni obračun bo v nedeljo v Celju. Jošt Pišek je dosegel

enega najlepših golov v zgodovini 1. slovenske nogometne lige; z žogo je pretekel od svojega do nasprotnega kazenskega prostora. Startal je v svojem kazenskem prostoru pri belem krogcu, zastavil se je pri nasprotnem. »Ne, ne vem, v kolikšnem času pretečem sto metrov,« je odgovoril na naše vprašanje. Kljub vsemu se, kot smo zapisali že prejšnji teden, v nedeljo, 28. aprila, obeta velika veselica na celjskem stadionu. Krznar ne bo mogel računati na kapetana Denisa

LESTVICA 1. SNL

CELJE	32	22	6	4	70:29	72
OLIMPIJA	32	18	9	5	68:40	63
MARIBOR	32	17	8	7	60:31	59
BRAVO	32	11	11	10	38:39	44
KOPER	32	11	10	11	44:43	43
DOMŽALE	32	12	2	18	46:54	38
MURA	32	10	8	14	37:51	38
ROGAŠKA	32	9	5	18	32:56	32
ALUMINIJ	32	7	6	19	30:63	27
KALCER	32	6	9	17	29:48	27

Popovića, ki je po drugem rumenem kartonu moral predčasno zapustiti igrišče.

Ekipno zlato in posamični bron

Celjski zastopniki slovenske reprezentance v tekvondoju so se tudi z evropskega prvenstva v poljskem Lublinu vrnili z medaljami.

Dekleta celjskega Športnega kluba Hyong Larisa Žagar Slemenšek, Maša Kenjalo in Tina Baloh so skupaj z Uršo Terdin in Elizabeto Crnković (poškodovala se je Tyra Barada) pod okriljem reprezentančnega trenerja, Celjana Uroša Bernarda, obranila naslov ekipnih prvakinj. Najprej so bile boljše od Nemk (18:2), nato od Angležinj (15:2), v finalu pa so gladko ugnale še Norvežanke (14:1). Bernard je bil še zlasti zadovoljen zaradi dejstva, ker je imela ekipa eno članico manj.

Celjska tekmovalka Larisa Žagar Slemenšek je med posameznicami v kategoriji do 65 kilogramov osvojila bronasto odličje.

Z leve stojijo Iva Rakanović, Larisa Žagar Slemenšek, Uroš Bernard, Maša Kenjalo in Tina Baloh. (Foto: ŠD Hyong)

Lanski evropski prvakinja je pot do vnovične zlate kolajne v zadnjih sekundah boja preprečila Madžarka Nikolett Mezei. Iva Rakanović, prav tako članica celjskega Hyonga, je svoj prvi nastop

na evropskem prvenstvu med kadetinjami končala v četrtfinalu. Pristala je na petem mestu. Nastopilo je kar 679 tekmovalcev iz 58 držav.

DŠ

CELJE

PRVA LIGA TELEMACH

OLIMPIJA

Nedelja, 28. april

ob 15:00, Stadion Z' dežele

NARODNIK OGLASA NKCE D.O.O.

Celjske košarkarice že dvajsetič državne prvakinja, trinajstič zapovrstjo

»Gospodarice Slovenije, pa tudi Balkana!«

To je poudaril trener Damir Grgić, ki je vodil košarkarice Cinkarne Celje do trinajstih zaporednih lovorik in v torek do tretje zmage v finalu proti Triglavu z 68 : 50: »Sezono smo končali z dobro predstavo. Smo gospodarji v Sloveniji, pa tudi na Balkanu nam je pripadel naslov prvaka. Treniral sem skupino izjemnih igralk, niti ene omembe vredne težave nismo imeli v tej sezoni.«

DEAN ŠUSTER

Od leta 2016, ko je predsednik kluba postal **Borut Kop**, Cinkarna Celje pa glavni pokrovitelj, je klub osvojil 19 od 24 možnih lovorik. O zgodovinskih podvigih je skromno dejal: »Nadaljujem zgolj delo svojih predhodnikov, ki so načrtali pravilno usmeritev. Skušam jo nadgrajevati. Še naprej bomo skromni in preudarni. Mi denarja za večji 'parket' nimamo, imamo pa dovolj znanja in energije, ki ju prenašamo na naša dekleta.« Imajo tudi Uroša Kranjca, direktorja kluba, ki opravlja še precej drugih nalog. S torika na sredo, ko je odbila polnoč, so mu igralk na Špici čestitale za rojstni dan. Slavju so se pridružile nekdane igralk Nika Barič, Maruša

Seničar, Lea Debeljak in Sara Garić, kar priča o izjemnem vzdušju v športnem društvu.

Zmagovita čustva v Celju

Pri obeh domačih naslovih so letos pomagali navijači Florijani. Iz Šabca, kjer je celjska občina podpisala sporazum o pobratenju, je pravočasno prihitel župan **Matija Kovač** in podeljeval priznanja: »Užitok je videti dobro obiskano dvorano s strastno energijo zvestih navijačev. Košarkarice iz leta v leto z dosežki potrjujejo, da imajo odlično klubsko organizacijo. V mesecu športa nas čaka še nekaj športnega veselja. Pričakujemo zmagovita čustva.« **Lea Bartelme** je bila v ponedeljek bolna, pred

tekmo je trenerju rekla, da lahko igra. Bila je najboljša: »Poslušale smo navodila trenerjev in nenehno napredovale. Naši dosežki povedo vse o tej sezoni.« In še o prejšnjih dveh: uspel jim je 3 x 3 (prve v ligi Waba, DP in pokalu KZS).

Nekaj odhodov

Kapetanka je Celjanka **Ana Nuša Anžič**, ki se je na parket vrnila po poškodbi: »Odlično smo končale sezono, čeprav nismo vseskozi blestele. Vzdušje v dvorani je bilo odlično. Na svoje poti bomo odšle z lepimi spomini. Tujki nas bosta najbrž zapustili, morda tudi Blaža in Mojca. Po devetmesečnem odmoru sem se počasi privajala, poleti me čaka veliko dela med pripravi na novo sezono.« Šesti naslov državnih prvakinja sta osvojili Mojca Jelenc in najboljša podajalka sezone **Blaža Čeh**: »Vsaka tekma je bila zahtevna, Kranjčanke nas namreč dobro poznajo. Trenutno odgovora na vprašanje, kje bom igrala v naslednji sezoni, še nimam.

Ženski košarkarski klub ima tri častne člane, vsi so bili na tekmi. Desno od Vilija Šusterja je Franci Ramšak, levo pa Matej Polutnik.

Obstaja tudi možnost, da ostanem v Celju.« Morda bo odšla tudi najboljša strelka sezone Jelenčeva: »Očitno je, da se v Celju zelo dobro dela. Ni še jasno, kje bom

igrala v naslednji sezoni.« Največji napredek je prikazala mlada Celjanka **Maja Uranker**: »Na finalni niz državnega prvenstva smo se zelo dobro pripravile.«

Najboljša igralka finalnega niza je bila 28-letna Brazilka **Thayna Silva**: »Z veseljem se bom vračala v Celje, ekipo pa zapuščam.«

Foto: Andraž Purg

Thayna Silva je še ena od tujih košarkaric, s katero so bili v celjskem klubu zelo zadovoljni.

Najbolj koristna igralka rednega dela sezone je bila Niyah Becker. V ekipi Cinkarne Celje so bile še Sophia Gbemutor, Lea Bartelme, Mojca Jelenc, Blaža Čeh, Lana Iseinoski, Ana Nuša Anžič, Niyah Becker, Maja Uranker, Kim Žibert, Anđela Demirović, Thayna Silva, Ula Krenk in Zoja Štirn.

Med polčasoma so se predstavile naslednice serijskih prvakinja.

Rogaško lahko reši tudi Podčetrtek

Košarkarji Olimpije so na drugi četrtfinalni tekmi lige Aba izgubili proti Megi s 85 : 71 in so se tako zgodaj poslovili od tega tekmovanja.

Še bolj klavarno je bilo za njih v evropskem pokalu in zato resnično ni razumljiva odločitev zveze, da se ljubljanski klub v državno prvenstvo vključi naknadno. Prva slovenska liga je izjemno nepregledna, gledalcev je zato vse manj. V boju za obstanek je zelo slabo kazalo Polzelanom, a so po podaljšku premagali vodilno Krko. Odločitev o izpadu iz lige bo padla šele v ponedeljek. Tako se je pravilno odločilo vodstvo KZS. Zahtevalo je, da se odločilni tekmi, v Rogaški Slatini (Hopsi) in Podčetrtku (Triglav), začneta istočasno (18.00). Na zadnjih treh mestih imajo enako število točk Rogaška, Hopsi in Triglav.

DŠ

Prva možnost: zmagi Rogaške in Podčetrka – izpadejo Hopsi. Druga možnost: zmagi Hopsov in Triglava – izpade Rogaška. Tretja možnost: zmagi Rogaške in Triglava – izpadejo Hopsi. Četrta možnost: zmagi Hopsov in Podčetrka – izpade Triglav.

Tiho si zaspala,
vendar boš večno
v našem spominu ostala.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
naše drage

MARIJE PODGORŠEK

(22. 1. 1939–9. 4. 2024)

se iz srca zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za ustne in pisne izraze sočutja, za sveče ter za darovane maše.

Hvala gospodu župniku Petru Orešniku za pogrebni obred in Jakobškim pevcem. Zahvaljujemo se tudi zdravnicam in ekipi nujne pomoči ZD Šentjur, ki so se hitro, strokovno in prijazno odzivali.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu!

Žalujoči: vsi njeni

P

Za zdaj pa ostanejo
vera, upanje, ljubezen, to troje.
In največja od teh je ljubezen.

(1Kor 13,13)

ZAHVALA

K Bogu je odšla

MARIJA LILIJA

iz Celja
(20. 7. 1935–11. 4. 2024)

Iskrena hvala za vsak stisk roke, vse izrečene sočutne besede ter darovane sveče, cvetje, svete maše in darove. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo pospremili k večnemu počitku.

Vsa toplina njenega srca bo ostala vedno z nami.

Vsi njeni

237

Takrat, ko se bodo
lastovke vrnile,
bom jaz že dolgo,
dolgo spal ...
Nekje bom sanjal
daleč, daleč stran
o vsem, kar rad sem imel ...

V SPOMIN

Te dni bo minilo sedem let od tvojega slovesa, naš dragi

BOŽO ROBIČ

(21. 4. 1956–26. 4. 2017)

Ostajajo nam le spomin na skupne dni in sadovi tvojih pridnih rok.

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi tvoji

230

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre ...
Le daleč, daleč je ...
(Tone Pavček)

V SPOMIN

22. aprila je minilo 30 let,
kar je mnogo prezgodaj zaradi
težke bolezni zaspala naša draga

MIRA LENKO

rojena 5. maja 1939

Hvala vsem, ki stojite pri njenem grobu in ohranjate spomin nanjo.

Vsi njeni

P

Cvetje je lepo, a žal oveni,
spomin na ljubljeno osebo
pa nikoli ne zbledi,
kot plamen ljubezni večno gori.

ZAHVALA

V 90. letu se je nenadoma
poslovala draga žena, mama,
babica in prababica

MARIJA FRECE

rojena Verhovšek
iz Turnega 18, Gorica pri Slivnici

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za pomoč in izrečena sožalja.

Iskrena hvala osebju ZD Šentjur za skrb v času njene bolezni. Najlepše se zahvaljujemo gospodu župniku Marku Šramlu za lepo opravljen pogrebni obred in zadnje slovo. Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

231

»Je čas setve in čas žetve,
vse ob svojem času ...
A kadar odide
ljubljena oseba,
je vedno prezgodaj.«

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
očeta in starega ata

IGNACIJA OPRČKALA

iz Trnovelj pri Socki v Novi Cerkvi
(8. 7. 1936–5. 4. 2024)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nam izrekli besede tolažbe.

Hvala pogrebni službi Raj in gospodu župniku Alojzu Vicmanu in Gregu Majcnu za mašo in pogrebni obred ter pevcem v cerkvi in na pokopališču za lepo odpete pesmi. Posebne zahvale gredo tudi nečakinji Bredi Jakop za izrečene besede slovesa.

Vsem, ki ste ga pospremili k večnemu počitku, še enkrat hvala.

Žena Gelika in hčera Anka z družino

P

V četrtek, 25. 4., ob 20. uri

Topliška pomlad

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

ŽE 20 LET
OHRANJAMO
ČISTO VODO
ZA PRIHODNJE
RODOVE

URADNE URE

PONEDELJEK in SREDA:
8.00–10.00 in 11.00–14.00
PETEK:
8.00–10.00 in 11.00–13.00

info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

MOTORNA
VOZILA

PRODAM

RENAULT captur, letnik 2018, prvi lastnik, ga-
ražiran, prevoženih 19.000 km, prodam.
Telefon 041 661-501.

238

STROJI

PRODAM

VILE, prekučne, nove, za prenos okroglih bal,
prodam. Telefon 041 807-853.

232

POSEST

KUPIM

VIKEND, zidnica ali starejša hiša, do 70.000
EUR, v Celju z okolico do 30 km, kupim.
Telefon 041 846-570.

209

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred ne-
snostjo, prodamo. Brezplačna dostava.
Prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic
Tibaut, telefon (02) 582-1401.

N

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste in
črne, pred nesnostjo, prodamo, pripelje-
mo na dom. Telefon 070 545-481.

P

NESNICE, 19-tedenske, rjave, grahaste in
črne, v začetku nesnosti, prodajamo.
Naročila po telefonu 040 531-246. Brez-
plačna dostava po celi Sloveniji. Kmetija
Rešek, Starše 23.

P

TELIČKO limuzin, staro 5 mesecev, prodam.
Telefon 041 667-863.

228

ENO leto staro osličko (istrianka) prodam.
Telefon 031 268-004.

234

POL prašič brez kože, po 4 EUR/kg, in dve
kravi simentalci, prodam. Telefon 068
681-374.

240

novi tednik
vedno z menoj!

radio celje

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, za zakol, ku-
pimo. Plačilo takoj + davek. Telefon 041
653-286.

P

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223.

P

ZAMENJAM

TELICO, breja 6 mesecev, menjam za dve te-
lički, težki do 150 kg. Ostalo po dogovoru.
Telefon 031 837-492.

236

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

VINO (modra frankinja ali rose) prodam.
Cena po dogovoru. Telefon 031 534-970.

P

RDEČE vino (modra frankinja in žametna
črnina) prodam po zelo ugodni ceni. In-
formacije po telefonu 041 284-127. 227

SENO v kockah prodam. Telefon 041 573-
380.

235

OSTALO

PRODAM

24 m³ bukovih drv prodam. Cena po dogo-
voru. Telefon 041 524-358.

229

ŠTIRI letne pnevmatike Kumho Ecowing,
185/65 R15, stare štiri leta (DOT 3619),
vožene samo prvo sezono, prodam. Cena
po dogovoru. Telefon 040 627-119. 233

RAZNO

POLAGALCA keramičnih plošč iščem, lahko
je tudi upokojenec. Telefon 041 289-228.

239

DVE kravi simentalci, težki 600 kg in 800 kg,
prodam. Kupim hlodovino iglavcev, hrast.
Telefon 068 681-374.

216

KOŠNJA zelenic, strmin, podiranje dreves,
prevozi lesa. Telefon 070 711-680; GG
KORO, d. o. o., Cesta Kozjanskega odreda
49, 3230 Šentjur.

P

90,6 95,1 95,9 100,3
radio celje

novi tednik

Prvi v regiji

AKUMULATORSKI skuter, nemški, kot nov,
primeren za starejše, do 12 km/h, ugo-
dno prodam. Vozniški izpit ni potreben.
Telefon 041 517-900.

P

VODOVOD
KANALIZACIJA
JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje

PRAZNJENJA GREZNIC

OBČINA	NASELJE	PREDVIDENO V MESECU
ŠTORE	✓ LAŠKA VAS PRI ŠTORAH	april, maj
	✓ PEČOVJE	maj
	✓ KOMPOLE	maj
	✓ PROŽINSKA VAS	maj
	✓ DRAGA	maj, junij

Tel.: (03) 42 50 300

Konec maja velika zabava Novega tednika in Radia Celje

Dobrodošli na Zvezde med zvezdami

Le še nekaj tednov nas loči do 31. maja, ko se bomo skupaj zabavali v Braslovčah na dogodku, ki ga naša medijska hiša pripravlja ob proslavitvi 70-letnice Radia Celje. Dobimo se na Skup'nem placu, na Zvezdah med zvezdami. Kuhali bomo dobrodelni golaž, zabavali nas bodo slovenski glasbeni izvajalci, za otroško zabavo bosta poskrbela brata Malek. Predstavljamo drugo četverico od 12 nastopajočih, ki smo jim postavili tri vprašanja. Tokrat so odgovarjali Firbci, Friški kvintet, ansambel Stil in Anabel.

JANŽE FRIC

Kje koncertirate raje? V zaprtih prostorih ali na prostem?

Firbci: Najraje nastopamo na prostem, ker se lahko zabavamo s številnejšim občinstvom. Seveda smo radi tudi v zaprtih prostorih, pomembno je le, da naši poslušalci uživajo v našem nastopu.

Friški kvintet: Najraje imamo nastope na prostem, saj smo tako lahko v stiku z velikim številom poslušalcev.

Ansambel Stil: Raje nastopamo na prostem, saj nas zabave na prostem spominjajo na naš najljubši tip zabave – veselico. Zabave na prostem dajejo nek poletni občutek, po katerem vsi hrepenimo po dolgih zimah in mi že komaj čakamo, da se letošnje zabave na prostem pričnejo.

Anabel: Sicer imam zelo rada akustične koncerte, ki so ponavadi v zaprtih dvoranah, ampak nič ne preseže energije, ki jo prinesejo koncerti na prostem. Opažam, da se ljudje lažje sprostijo in uživajo v glasbi na svežem zraku in če uživa občinstvo, uživam tudi jaz.

Na kaj najprej pomislite, ko slišite za Braslovče?

Firbci: Seveda na odlične zabave. Poleg tega pa tudi na braslovško jezero, ki je več kot prečudovito.

Friški kvintet: Na grad Žovnek.

Ansambel Stil: Na Braslovče nas veže mnogo spominov, saj smo vsi doma v bližini tega kraja. Verjetno je prvi spomin, ki se nam ob imenu tega kraja utrne, lanskoletni dan hmeljarjev, na katerem smo igrali.

Anabel: Ko slišim ime, takoj pomislim na svojega sošolca iz gimnazije, ki je iz Braslovč, in na gasilsko zabavo, ki sem se je udeležila kot najstnica.

Kateri vaš hit bi želeli, da se naučimo do konca maja, da ga bomo skupaj zapeli na Zvezdah med zvezdami?

Firbci: Izbrali bi kar našo poskočno polko A lahko, ki je tudi naša prva pesem in naš prvenec, s katerim smo začeli z našo kariero.

Friški kvintet: Predlagamo, da skupaj zapojemo našo polko Mon cheri, ker je zabavna in poskočna.

Ansambel Stil: Zelo radi slišimo, ko z nami požete naš hit Pr'jatlco. Verjamemo, da ga naši poslušalci že znajo, tako kot kakšno Po tebi vse diši, Daj daj, Le tebe bi ... Verjetno

bi nas najbolj presenetilo, če se do konca maja naučite kakšno novo pesem, kot je Na pumpo ali pa Bi te, bi te ...

Ansambel Stil

Anabel: Mojega najnovejšega – Milano, saj ga bom v Braslovčah prvič zapela v živo skupaj s svojim ben-

dom. Drugače pa bi si želela le, da ljudje uživajo ob moji glasbi in ob glasbi mojih kolegov.

PETEK, 31. MAJ
OD 17. URE

GOLAŽ
OD 17. URE

Zvezde MED zvezdami

PRIREDITVENI PROSTOR
SKUP'N PLAC

BRASLOVČE

BREZ VSTOPNINE!
www.radiocelje.si

Otroška zabava
z bratoma
MALEK

ANABEL

NUŠA DERENDA

BQL ROK

NIKA ZORJAN

STIL

NATALIJA VERBOTEN

VILI RESNIK

FRIŠKI KVINTET

FLIRRT

NINA DONELLI

MANCA ŠPIČ

FIRBCI

novi tednik

radio celje 70let

OBČINA BRASLOVČE

ZLATI POKROVITELJ:
i JAGER
Vedno počeni

Obiskali smo Šentjurjevo 2024

Padel je zmaj, zdaj stoji mlaj

»Postavitev mlaja na star način je videti zelo težka. A ker upoštevamo zakonitosti narave, ki so jih poznali že naši predniki, ni nobena umetnost deblo postaviti na svoje mesto. Bistveno je pravo delo s »pikerji« in »žavrami.« Tako je prijeten običaj, ki zaznamuje tradicionalno prireditev Šentjurjevo, opisal predsednik Mestne skupnosti Šentjur Matjaž Kovačič. Možem, ki so se spopadli z 28-metrskim debelom, so bili vzor poguma člani domačega konjerejskega društva, ki so premagali zmaja. Okrepčilo izpod kuhalnice tamkajšnje lovske družine jim je dalo še dodatne moči.

TINA STRMČNIK

Zgodovinski podatki pričajo, da so ljudje mlaje postavljali že

pred obdobjem krščanstva. Zapis iz 13. stoletja postavljanje mlaja omenja v povezavi z navadami, ko je francosko plemstvo pripravljalo igre, plese in izlete v gozd. Danes so v Sloveniji mlaji del praznovanja pred prvim majem, ljudje jih postavljajo tudi v počastitev občin-

skih in krajevnih praznikov ter drugih pomembnih dogodkov. V Šentjurju mlaj na star način postavljajo zadnjih 15 let.

Kovačič je pojasnil, da mlaj dvignejo na podoben način, kot so včasih postavljali velike lesene objekte, na primer električne drogove. Pri dvigu hloda v zrak uporabljajo stare pripomočke. Pomagajo si s tako imenovanimi »pikerji«, lesenimi palicami, ki imajo na koncu železne igle, ki jih zapichijo v smreko. Nepogrešljive so tudi »žavre« – gre za par drog, povezanih z verigo.

Ko so se Šentjurčani prvič lotili postavitve mlaja na star način, se tega niso lotili na svojo pest, ampak so našli ustreznega mentorja. »Pri ohranjanju tega običaja nam je kot oče Tine Svetelšek iz Prostovoljnega gasilskega društva sv. Štefana. Ko smo ga prosili za pomoč, je bil takoj za in še danes nas podpira,« je dejal predsednik Mestne skupnosti Šentjur.

Ponudijo smreko in krepke roke

Deblo smreke je tokrat podarila družina Režek s Kamenege. Dvignilo ga je približno 40 mož, ki so ga pred postavitvijo olupili in okrasili z vencem.

Neustrašni konjeniki so pregnali zmaja in spomnili na izročilo o zavetniku mesta Šentjur.

Moči so združili domačini s Kamenega, z Botričnice ter fantje iz gasilskih društev svetega Štefana, Loka pri Žusmu in Gorica pri Slivnici. Kovačič je vesel, da vsako leto svoj par rok kot pomoč ponudi še kdo,

saj je to pokazatelj, da ljudje radi ohranjajo stare običaje in svoj čas posvetijo druženju. Zgornjetrški mlaj je minuli konec tedna lepšal kuliso Šentjurjevega sejma, pozdravil udeležence Jurijevega pohoda,

spremljal odmeve glasbenih in kulturnih dogodkov ter prisostvoval še tradicionalni veselici. Pestro dogajanje pod okriljem Šentjurjevega se obeta še vse do 5. maja.

Foto: Nik Jarh

Člani folklornega društva Šentjur so popestrili dogodek.

Če vsak malo poprime, je lažje prestaviti še tako težko breme.

Celjanke dvajsetič državne prvakinje

Str. 17

Njeno srce bije za ples in glasbo

Str. 25

Po Celju je odmevalo slovensko petje

Str. 27

Hedvika Zimšek, prejemnica zlatega grba Mestne občine Celje

Zgled globoke humanosti, sočutja in ljubezni

Hedvika Zimšek. Prejemnica najvišjega priznanja Mestne občine Celje – zlatega grba. Je nepogrešljiva na področju paliativne oskrbe in nege, pomoči umirajočim bolnikom in njihovim svojcem. Ena najmočnejših žensk, kar smo jih spoznali na novinarski poti poročanj o paliativi, oskrbi bolnikov in tudi pomoči njihovim svojcem. Kritična je do stanja paliative v Sloveniji, a je hkrati eden od stebrov izboljšanja tega stanja. Vedno ko kot strokovnjakinja sodeluje pri pripravi naših prispevkov, razmišljamo, kako močna je ob vseh izkušnjah, ki jih doživlja na terenu. S podporo, z besedo, tudi objemi pomaga ljudem, ko je najhujše. Ko se poslavljajo. Ob strani stoji bolnikom, ko zadnjič zatisnejo oči, in svojcem, ko doživljajo žalost ob izgubi ljubljene. Takrat nikoli ne joče. A solz ni mogla skriti ob ganjenosti, da so Celjani in Celjanke prepoznali bistvo njenega poslanstva. »Zagotovo je še več tistih, ki bi si to priznanje zaslužili,« pravi. Še vedno je skromna. »Zlati grb je šel v prave roke,« ji odvrnemo. Takrat doda, da je grb namenjen vsem sodelavcem celjskega odbora društva Hospic. »Veste, človek sam vsega ne more narediti, s sodelavci pa lahko stori veliko,« pravi s solzami v očeh.

SIMONA ŠOLINIČ

»Če pridemo na svet zaradi ljubezni ter nas pričakajo objemi in ljubezen, zakaj ne bi bili deležni tega tudi ob koncu življenja? Ta zlati grb je priznanje tudi vsem, ki nesebično skrbijo za ohranjanje dostojanstva življenja od prvega vdiha do zadnjega izdih,« je dejala, ko

»Za bolnika je najtežje, če ima občutek, da mu kdo pomoč nudi zaradi dolžnosti. Bolnik mora kljub svoji nemoči čutiti, da je vreden te ljubezni.«

so ji na slovesnosti ob prazniku občine predali zlati grb. Njeno poslanstvo hospica se je začelo že v celjski bolnišnici, kjer je bila medicinska sestra. Ves čas kariere je čutila željo, da bi oskrbo bolnikov še izboljšala.

»Posebej me je »nagovorilo« spremljanje gospe, ki je bila pri nas na oddelku operirana, imela je rakasto obolenje, potrebovala je tudi kemoterapijo. Med nego sva našli poseben stik, zgradili zaupen odnos. Nato se ji je stanje poslabšalo, saj je bolezen napredovala. Takrat je ležala na sosednjem oddelku, kamor sem jo odšla kot dežurna medicinska sestra večkrat pogledat. Ko sem jo uredila, sem odšla iz sobe in v nekem trenutku obstala pred vrati. Pomislila sem, kako komuniciram z bolniki, saj ne gre samo za pomoč ali nego, bolnik potrebuje več od tega! Nato sem se vpisala na izobraževanje iz komunikacije. A sem spoznala, da ni potrebno strokovno znanje komunikacije, moraš biti samo človek, poslušati bolnika in biti ob njem. Če si prisoten v situaciji, je tako, kot da vesolje pošilja prave besede ob pravem času. Komunikacija se vzpostavi sama od sebe. Nikoli ne

bom pozabila te gospe ... Živela je v sosednji ulici bolnišnice, umirala pa je na oddelku. Če bi takrat imela znanje, ki ga imam danes, bi spodbudila svojce, da bi bila gospa več v domačem okolju, spodbudila bi jih, da bi se pogovorili, kaj čutijo in kaj čuti ona. Imam občutek, kot da sem se ji takrat izneverila ...»

Niste! Kaj če je bil njen primer tisti, zaradi katerega ste danes to, kar ste? Toliko ljudem ste pomagali. Gre za tisoč bolnikov in za njihove svojce. Poleg vsega ste vzor drugim, ki vam sledijo.

Morda je to neke vrste tolažba. Če sem pomagala komu, da je lažje prenesel slovo od življenja in svojcev, sem res morda pri ljudeh pustila neko sled.

»Svojci pogosto sprašujejo, kako bo, ko bo nastopila smrt. Odgovorim jim, naj ne razmišljajo, kako bo, kajti pomemben je današnji dan. Pomembno je, kakšne odnose imamo in kako se počutimo danes.«

V bistvu vzpostavljate stik med ljudmi v družinah na način, ki so ga morda nekateri v življenju izgubili. Opažate, da se v družinah premalo pogovarjajo?

V Hospicu samo spodbudimo družino, svojce, da so v podporo bolniku, ko se poslavlja od življenja. Družina je najpomembnejša ves čas. Mi prispevamo le delček, da je pot

slovesa za bolnika in svojca lažja. Zato v Hospicu rečemo, da »spremljamo« bolnike. Nismo vodje procesa komunikacije ali slovesa, smo samo ob strani. Včasih se zgodi, da so svojci tisti, ki potrebujejo več pomoči in podpore kot bolniki. Kot prostovoljci poskušamo ustvariti prostor, da komunikacija med svojci »steče«. Bolniki se namreč zavedajo svojega stanja, čeprav se svojci kdaj bojijo pogovarjati, ker menijo, da bo bolnik izgubil upanje. Ampak bolnik točno ve, kaj se mu dogaja, toda želi zaščititi svojce. Zato kdaj človek utihne, svojci se ne pogovarjajo, vprašajo le, ali je bolnik lačen, žejen, in opravijo nego. Kaj ob tem človek doživlja, čuti, se pogosto ne govori. In mi smo tisti, ki pomagamo ta most pogovorov o doživljanju svojcev med njimi zgraditi. Ko je enkrat ta komu-

nikacija vzpostavljena, je prav neverjetno, kakšno olajšanje začutijo ljudje.

Rekli ste, da se svojci bojijo, da bo bolnik izgubil upanje. Ga res? Ali je to le misel svojcev, ki pomaga zakriti strah pred situacijo?

Različno. Ravno zdaj spremljam gospo, ki ima 91 let. Lani so me klicali svojci in dejali, da je babica bolna, da želi umreti in da je izgubila upanje glede življenja. Gre za krasno družino, ki si pomaga, svojci so ves čas ob gospe. Toda ona ni našla nobenega smisla več. Morda so tudi moji tedenski obiski pripomogli k temu, da je danes gospa polna življenja. Ko pridem k njej, me pričaka pri vratih, poskuša hoditi že samo z eno berglo. Polna življenja je. Na obisku najprej obdelava politiko, potem mi zaupa svoje bogate življenjske izku-

šnje, pisala je celo spomine ... Neverjetna je. Ne govori več o smrti. Živi vsak dan posebej. In tako je treba. Svojci na splošno pogosto sprašujejo, kako bo, ko bo nastopila smrt. In jim odgovorim, naj ne razmišljajo, kako

»Ob koncu življenja je pomembno, kako smo gradili odnose vse življenje. Ves čas mora biti prisotna tudi pristnost, a ključna je ljubezen, ki jo delimo.«

bo, kajti pomemben je današnji dan. Pomembno je, kakšne odnose imamo in koliko zdravi se počutimo danes.

Na koncu vidimo, da so odnosi najpomembnejši.

Da. Predvsem v primarni družini. Pomembno je, kako se znajo svojci pogovarjati, kako izražajo čustva, torej jezo, žalost, kako in koliko se pogovarjajo o tem, kar čutijo. Mnogi si v družinah že pred boleznijo ne izkazujejo čustev. Ob koncu življenja je pomembno ravno to, kako smo odnose gradili vse življenje. Ves čas mora ob tem biti prisotna tudi pristnost, a ključna je ljubezen, ki jo delimo. Veste, za bolnika je najtežje, če ima občutek, da mu kdo pomoč in podporo nudi zaradi dolžnosti, ker je pač svojec, partner, sin ali hči. Bolnik mora kljub svoji nemoči čutiti, da je vreden te ljubezni.

Kako doživljate te zgodbe? Vas kdaj prizadenejo?

Solz praviloma ne pokažem nikoli. Pri bolnikih ali njihovih svojcih ne jočem. Solze neka-

nudimo podporo, da svojci to zmorejo. Na to jih med spremljanjem bolnika tudi pripravljamo. Nekateri to zmorejo, nekateri potrebujejo več podpore.

Ogromno izkušenj imate. Kako so spremenile vašo spoznanja? Kaj je za vas najpomembnejše?

To, kako človek preživi dan. Da ga preživiakovostno ne le v fizičnem smislu, ampak tudi da ne pozabi nase. Sama si vzamem čas na primer za branje knjig. Pomembno mi je, da za drugega naredim nekaj dobrega, ampak ne zato, da bom dobila potrditev, ampak zato, ker je ta pomoč v meni. Verjetno imam to po svoji mami. Deset otrok nas je bilo, ona pa je še vedno imela čas zase in za pomoč drugim. Sredi poletja, ko sem bila še otrok, sva šli k

imajo mladi ustrezno mentorstvo. Kajti če ga nimajo, se ne morejo učiti celostno. Pomembno je, kdo je mentor mladim medicinskim sestram ali negovalcem in kakšno je to mentorstvo v praksi. Ni dovolj samo zahtevati od nekoga sočuten pristop. Zavedam se, da imajo nekateri sočutje v sebi, saj to izhaja iz družine. A nimajo tega sočutja vsi. Ko sem bila glavna medicinska sestra v bolnišnici, sem zjutraj s sodelavkami odšla opraviti nego bolnikov. Tudi zato, da sem videla njihov pristop do bolnikov. Potem sem jim lahko zaupala, da so nato delale same.

Ko sva ravno pri bolnišnici. Se je v Celju odnos do paliativne kaj spremenil? Vedno je bila na stranskem tiru.

Tisti svojci, ki potrebujejo podporo zaradi bolnika, ki je hospitaliziran, še vedno ne dobijo ustreznih informacij o Hospicu. Imeli smo že več sestankov z različnimi vodstvi bolnišnice, tudi z bolnišnično socialno službo, z medicinsko sestro, ki je zadolžena za odpust. Razložili smo jim naš način dela, kako s pogovori razbremenimo svojce in bolnike. Toda nihče od svojcev ali bolnikov nikoli ni povedal, da so dobili informacije o nas v bolnišnici ali od tamkajšnje socialne službe. Tudi lani smo bili pri glavni medicinski sestri z željo, da bi seznanjali bolnike in svojce že na oddelkih, da je možna podpora Hospica, a spet ni bilo nobenega odziva. Nobenega! Že na začetku svojega delovanja sem razmišljala, od koga in kje bodo bolniki in svojci, ki nas potrebujejo, izvedeli za našo pomoč. Nato sem ugotovila, da so najpomembnejši vir informacij svojci ali bolniki, ki povedo drugim, da smo jim pomagali. Tudi patронаžne medicinske sestre pogosto povedo komu na terenu, da se lahko obrnejo na nas. Kajti paliativna oskrba ni namenjena samo umirajočim bolnikom, ampak tudi kroničnim in starejšim. Človek bi pričakoval, da bo dobil informacijo o pomoči in o tem, kako naprej, na enem mestu. Ampak tega v bolnišnici še vedno ni. Strokovni, socialni in zdravstveni delavci so dolžni osveščati svojce. To, da oseba dobi informacije in paliativno oskrbo, je namreč osnovna človekova pravica.

Stanje je torej še vedno slabo. Ljudje, ki delajo na področju sociale v zdravstvu, če ne podajo teh informacij, ne opravljajo svojega dela dobro. Kaj jim sporočate? Tudi o posebnem paliativnem oddelku se še vedno samo govori ...

... In še vedno je samo črka na papirju. Mnogi mislijo, da je paliativa vezana samo na čas pred smrtjo. Toda tudi zdravstveno osebje mora poznati osnovne pojme v paliativi. Medicinske sestre se izobražujejo na tem področju in imajo znanje. Ampak delati je treba timsko. Če zdravnik znanja o paliativi nima, ga tudi medicinska sestra o tem težko pouči. Medicinske sestre so strokovnjakinje na področju zdravstvene nege, zdravniki so strokovnjaki na področju medicine. So torej enakovredni sogovorniki. Nekeč sem morala predstojniku enega od oddelkov napisati več elektronskih sporočil s svojimi opažanji, da paliativna oskrba bolnikov na oddelku ni takšna, kot bi morala biti. In mi je odpisal, da se bomo o tem pogovo-

Hedvika Zimšek

Hedvika Zimšek je višja medicinska sestra in profesorica zdravstvene vzgoje. Je vrhunska strokovnjakinja s specialnimi znanji na področju paliativne zdravstvene nege in oskrbe. V 36 letih dela v Splošni bolnišnici Celje je bila medicinska sestra na ginekološko-porodniškem oddelku, na oddelku za patomorfologijo in glavna medicinska sestra bolnišnice. Po upokojitvi se je dejavno vključila v oskrbo hospic na celjskem območju. Pomagala je več kot tisoč umirajočim bolnikom in njihovim svojcem. Ves čas poudarja pomen osebnega stika. Je tudi mama, žena, prijateljica, sodelavka ... Je vzor številnim, ki stopajo po njeni poti.

rili s strokovnim direktorjem. Super, sem dejala. In res smo se. Lahko sem povedala, kaj ni bilo dobro in kaj bi lahko bilo še boljše. Takratni strokovni direktor mi je prisluhnil in na oddelku so se stvari spremenile. Želim povedati, da ni dovolj samo, da narediš tisto, kar je treba s strokovnega vidika, ampak moraš narediti nekaj več. Ko sem kolegico pred časom vprašala, zakaj se na področju paliativne oskrbe ne dela več, mi je odgovorila, da ni časa.

Je to opravičljivo?

Včasih so bili ljudje v bolnišnici štirinajst dni ali tri tedne, v tem času je osebje opravilo vso diagnostiko. Danes pa je bolnik v bolnišnici dva ali tri dni in ga pošljejo domov. V tem kratkem času mora zdravstveno osebje narediti ogromno stvari. Dejansko ni časa. Vidite, da so tudi informacije o bolnikih svojcem dane včasih hitro kar na hodnikih, ne več v sobah, kjer je večja zasebnost.

Ali ni žalostno, kako tog je sistem? Nihče nima časa za stvari, o katerih vam umirajoči bolniki in njihovi svojci povedo, da so v življenju najpomembnejše.

Mislim, da del krivde za to leži tudi na nas, ki poznamo zdravstveno nego. Beležimo

»Človek bi pričakoval, da bo dobil informacijo o pomoči hospica in o tem, kako naprej, na enem mestu. Ampak tega v bolnišnici še vedno ni. Strokovni, socialni in zdravstveni delavci so dolžni obveščati svojce. To, da oseba dobi informacije in paliativno oskrbo, je namreč osnovna človekova pravica.«

dejavnosti, odvzem krvi, dajanje infuzij, preveze, a ne beležimo, koliko je razbremenilnega pogovora z bolnikom. Ko sem delala na oddelku za pripravo bolnikov na operacijo, sem se z njimi pogovarjala, kako je pri njih doma, kako bo poskrbljeno za stvari, ko bodo v bolnišnici in podobno. Tako

sem spoznavala ljudi, danes pa tega ni. Ko prideš v bolnišnico, si objekt v preiskavah, vendar te nihče ne spozna kot človeka. Uredijo zadevo in greš domov. Moj mož je bil pred časom nekaj dni v bolnišnici in je dejal, da se v tem času nihče ni pogovarjal z njim.

Začutil je bistvo vašega dela in to, kako pomemben je pogovor, ko si na bolniški postelji.

Da. Smo v hrupu vsakdanjika in pri hitrem tempu življenja pozabili, da ima vsak od nas svoje poslanstvo, ki bi mu morali bolje slediti?

Da. Vsak ima svoje poslanstvo. Vsak lahko tudi spremeni ta svet vsaj malo na bolje. Lahko poskušamo v mozaik boljše dati vsaj en svoj kamenček. Ne glede na to, da je v svetu težka situacija in marsikomu ni lahko, se večina ljudi ne zaveda, da bi lahko vsak storil nekaj, da bi nam bilo vsem skupaj bolje. Vsem. Ne le ljudem, tudi živalim in naravi. Vse to vpliva tudi na stanje duha v človeku, ki večino časa preživi na materialni pogon.

Na začetku pogovora sem vas vprašala, ali se zavedate, koliko dobrega ste storili za ljudi.

Še vedno se ne zavedam. Zdi se mi, da je to delo v Hospicu moja dolžnost, poslanstvo mojega življenja. Ne dojemam tega kot nekaj posebnega.

Spet imate solze v očeh ... Ogromno ljudem ste olajšali slovo, pomagati ste zgraditi most med ljudmi, povezali ste jih takrat, ko je bilo to najpomembnejše. Vsak vaš trenutek z njimi je vreden globokega spoštovanja.

Nedolgo nazaj me je v trgovini ustavila gospa in vprašala, ali se je spomnim. Dejala je, da sem ob slovesu spremljala njenega očeta pred desetimi leti. Spomnila sem se vsega. Kje je živel, kaj sva se pogovarjala in kaj smo skupaj počeli. Tokrat pa je hči dejala, da me zdaj potrebuje njena mama. Po desetih letih sem spet vstopila v to družino. Pred kratkim me je vaš novinarski kolega vprašal, ali se spomnim prvega bolnika, ki sem ga spremljala. Seveda se. Še danes vem, v kateri stavbi je živel in kako sem bila takrat jezna na njegovo osebno zdravnico. 200 metrov od zdravstvenega doma je živel, a kljub temu mi je zdravnica dejala, da ga ne bo obiskala, saj ga je obiskala takrat, ko je še vedela, da lahko zanj kaj stori. Ampak njegova želja ni bila, da bi mu prinesla zdravila in ga ozdravila, saj se je zavedal, da to ni več mogoče. On ni pričakoval zdravljenja. Pričakoval je le nekaj besed, stisk roke in to, da je komu mar zanj. Samo to je potreboval.

Foto: Andraž Purg

»Bolniki se zavedajo svojega stanja, čeprav se svojci kdaj bojijo pogovarjati, ker menijo, da bo bolnik izgubil upanje. Zato se ne pogovarjajo, svojci poskrbijo, da bolnik ni lačen, žejen in opraviijo nego. O tem, kaj človek doživlja, se pogosto ne govori. In mi smo tisti, ki pomagamo ta most pogovorov o doživljanju svojcev med njimi zgraditi. Ko je enkrat ta komunikacija vzpostavljena, je neverjetno, kakšno olajšanje začutijo ljudje.«

ko ... zadržim. Pridejo pa kdaj na površje, da. Spomnim se gospoda, ki so ga v bolnišnici hospitalizirali na mojo prošnjo, saj je čutil močne bolečine, njegova partnerka pa je bila prav tako bolna in mu ni mogla nuditi protibolečinske terapije. Ko sem prišla v bolnišnico, je ležal na hodniku. Videla sem, da aktivno umira, in odšla do zdravstvenega osebja, mu dejala, da se gospod posavlja, in vprašala, ali nimajo nobene postelje v sobi. »Bo, ampak kasneje,« so mi odgovorili. Prosim sem, naj mu dajo vsaj nekaj proti bolečinam. Kar nekaj časa sem čakala z njim, na hodniku je ropotalo, osebje je hodilo sem in tja, z vozički so vozili hrano, bilo je hrupno. Bila sem ob njem, ko je prišla njegova žena, ki je bila takrat prav tako na pregledu. Gospod je v tistem času umrl. V hrupu, nemiru. Gospa se je sicer od njega poslovila v posebni sobi, kamor so ga nato premestili. Takrat sem odšla, sedla v vozilo in se zjokala. Spraševala sem se, kako nisem mogla urediti, da bi gospod umrl na dostojanstven način in v miru, saj sem vendar bila vse življenje medicinska sestra. Po tistem sem tudi sama potrebovala pogovor, da sem se pomirila, potolažila.

Ste videli veliko smrti?

Ne štejem. V enem primeru sem se ob bolnem možu pogovarjala z njegovo ženo. V nekem trenutku sem s koticikom očesa zaznala, da gospod ne diha več in da je mirno umrl. Gospa tega ni opazila, mirno sva se pogovarjali in ob smrti je bila torej ob njem. Gospoda sva nato umili in uredili. Gre za to, da se človek poslovi na najbolj naraven način, da se tudi svojce spodbudi, da pokojnika uredijo, saj se tako od njega tudi poslovijo. Res je, da svoje delo opravi pogrebna služba, vendar je pomembno, da gre pokojnik, če umre doma, od doma še zadnjič na dostojanstven način. Naša naloga je, da

stricu v bolnišnico, kjer so mu amputirali nogo. Mami mu je ob obisku prinesla mrzlo pivo. Kakšen užitek je bil to zanj! Kako ga je razveselila s tem! Zanj je naredila nekaj lepega, kar mu je ogromno pomenilo. Sicer menim, da to, da kdo za koga naredi kaj lepega, ne sme biti nič posebnega. Zakaj? Ker takšni moramo biti. Vsak mora biti pripravljen, da je v podporo komu, toda pomoč ne sme biti vsiljena, človek jo mora biti pripravljen sprejeti. Tudi sama sem na obiske bolnikom odšla sredi noči, z išiasom ali s kanilo v roki ... Ampak takrat je človek poln adrenalina, nič me ni bolelo. Ko sem prišla nazaj in legla, je začelo ponovno boleti ...

Kako na vaše delo gleda vaša družina? Vas podpira?

Zelo. Imam moža in dva sinova. Mož je sicer ekonomist, kar pomeni, da je zelo racionalen ... Podpira to, kar počnem, in nikoli ni temu nasprotoval, čeprav sem bila kdaj pogosto odsotna od doma. Tudi sinova mi pomagata, prvi je zaposlen v Hospicu, drugi mi pomaga pri gospodinjskih opravilih, za kar sem zelo hvaležna.

Svojo kariero ste preživele kot medicinska sestra. Še vedno ste kot predstavnica Hospica povezani s tem delom. Ko opazujete medicinske sestre, se je odnos do tega poslanstva z mlajšimi generacijami spremenil?

Še vedno sem v stiku s patронаžnimi medicinskimi sestrami na terenu, z medicinskimi sestrami na bolnišničnih oddelkih ali v domovih za starejše. Moram poudariti, da sem izredno pozitivno presenečena nad mladimi medicinskimi sestrami in nad njihovim pristopom do bolnikov. So sočutne, človeške in zavedajo se, da ni vse samo stroka, ampak je pomembno to, da si v prvi vrsti človek. Včasih se tudi najde kdo, ki opravi strokovno delo, več od tega pa ne. Opažam tudi, kako pomembno je, da

Čebelarstvo Šolar s Strmce pri Laškem postalo prvi certificiran »top bee« čebelarski turizem na svetu

Nov mejnik na področju čebelarskega turizma

Čebelarstvo je poezija kmetijstva, pravijo v Čebelarski zvezi Slovenije, saj vsak slovenski čebelar v pridelanem medu in čebeljih pridelkih zagotavlja vse najboljše, najslajše in najbolj zdravo iz narave. A čebelarstvo se ne ukvarja samo s čebelami, pridelavo medu in čebeljih pridelkov, ampak tudi s čebelnjaki, panji, z vzrejo matic kranjske sivke, s prevozom čebel in čebelarsko opremo. Čebelarska zveza Slovenije (ČZS) si prizadeva tudi za razvoj in uveljavitev čebelarske turistične ponudbe, ki postaja redna ponudba slovenskega turizma, zato je certificiranje ponudnikov čebelarskega turizma letos tri čebelice nadgradila v »top bee« (vrhunska čebela). Prvi certifikat »top bee« je prejelo Čebelarstvo Šolar s Strmce pri Laškem.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Šolarjeve je minuli teden obiskala tričlanska strokovna komisija (v sestavi Aleš Süssinger, Dominika Koritnik Trepel in Klemen Svetelj), ki deluje pod okriljem Čebelarske zveze Slovenije. Darja Šolar je komisiji predstavila svoje čebelarstvo in ponudbo ter ji opisala svoje delovanje v povezavi z lokalnimi ponudniki. Čebelarstvo Šolar je že prejemnik certifikata odličnosti s tremi čebelami, komisija pa je ob preverjanju pogojev, ki jih mora apituristični ponudnik izpolniti za prejem certifikata »top bee«, ugotovila, da Šolarjevi

tudi zanj izpolnjujejo vse zahtevane pogoje.

»Čebelarstvo Šolar vključuje delo in trud celotne družine. Vedno smo stremeli h kakovostni ponudbi, ki jo predstavljamo gostom, ki prihajajo iz domovine in tujine. Trudimo se stopati v korak s časom, ne samo glede ponudbe, ampak so nam pomembna tudi dodatna znanja, ki jih mora osvojiti vsak, ki postane del turizma. Zavedamo se, da smo povezani še boljši, zato se trudimo sodelovati z mnogimi ponudniki iz naše občine. Certifikat »top bee«, celo prvi po vrsti, nam pomeni ogromno – je potrditev našega kakovostnega dela in spodbuda,« je ob prejemu certifikata dejala Darja Šolar.

Kot je ob tem poudaril predsednik Čebelarske zveze Slovenije Boštjan Noč, so s certifikatom »top bee« postavili nov mejnik na področju čebelarskega turizma, saj pomeni najvišjo možno ponudbo čebelarskega turizma. »Tovrsten turizem mora naša država vključiti v vse svoje turistične produkte, čebela mora postati eden od simbolov prepoznavnosti Slovenije tudi na področju turizma. ČZS bo začela certificiranje čebelarskih turizmov tudi zunaj naših meja v okviru programa šole Antona Janše.«

Družinska medena pravljica

Čebele družini Šolar s Strmce pri Laškem predstavljajo poglavito skrb že od leta 1982. Čebelariti je začel Darjin tast Franc Šolar, ki je na domačiji postavil prve panje. Skozi leta dela s čebelami in z mnogimi izobraževanji je pridobil najvišji naziv v čebelarstvu – čebelarski mojster. Njegova žena Tatjana je ob prvih litrih pridelanega medu začela ustvar-

jati medene dobrote. Z bogato in s pestro ponudbo čebeljih pridelkov in izdelkov iz medu sta kmalu postala zanimiva za široko okolico ter za obiskovalce Laškega. Z ljubeznijo do čebel sta »okužila« tudi sina Gregorja in snaho Darjo, ki sta začela ustvarjati medeno pravljico.

Po prevzemu čebelarske kmetije v letu 2016 sta Darja in Gregor močno povečala število čebeljih družin. Gregorjev oče jima jih je predal 60, danes jih imata že približno 200 na različnih mestih v okolici Laškega. Povečala sta tudi pridelavo čebeljih pridelkov, posodobila sta prostore in opremo ter razširila ponudbo medenih izdelkov. V minulem letu so prodajna uspešnica postali njihovi Emini medenjaki.

Slovinci še zadržani

Ob čebelarstvu imajo Šolarjevi na kmetiji registrirano tudi lektarstvo in čebelarski turizem – apiturizem, in sicer z dodano vrednostjo apiterapije. Gostijo skupine, družine in posameznike. »Ljudje prihajajo z različnimi težavami, kot so kronična obolenja, slabo počutje, izgorelost, izčrpanost. Kombinacija čebeljih izdelkov zelo izboljša počutje. Na dvorišču imamo čebelnjak, kjer lahko gostje vdihavajo aerosole iz panja. Gre za krepitev pljučnih kapacitet, izboljšanje počutja, odpravljanje alergij na cvetni prah, astmo ... Brenčanje čebel tudi znanstveno dokazano pomirja,« je pojasnila Darja, ki se je leta 2016 izobrazila tudi za apiterapevko. Z Gregorjem opažata, da je apiturizem pri nas sicer še v povojih in da smo Slovenci do tega precej zadržani. A počasi se vendarle odpiramo, opaža Darja. Domači gostje se najpogosteje odločajo za apiterapijo ali medeno masazo, medtem ko tujci za razliko od Slovencev nimajo zadržkov in bi vse preizkusili.

Čeprav zakonca Šolar nadvse uživata pri delu s čebelami in ju to tudi izpopolnjuje, priznavata, da pri čebelarstvu ni vedno vse medovito in cvetoče. Kot opažata, je čebelarstvo postalo zelo tvegan posel, odvisen od vremenskih razmer. Slednje so čebelarji iz leta v leto manj naklonjene in čebele bi brez pomoči čebelarjev težko preživele. Če je v spomladanskih mesecih prehladno in preveč dežja, čebele v naravi ne morejo preživeti same, zato jih morajo čebelarji hraniti s sladkorno raztopino. Ukvarjanje s čebelarstvom je tako postalo loterija.

Foto: Nik Jarh

Čebelarstvo Šolar je 16. aprila obiskala tričlanska strokovna komisija, ki deluje pod okriljem Čebelarske zveze Slovenije, ter ji na podlagi strokovne presoje podelila prvi certifikat »top bee« na svetu. (Foto: osebni arhiv Šolarjevih)

»Čebelarski turizem nam daje priložnost, da Slovenijo predstavljamo kot zeleno in biotsko ohranjeno destinacijo, deželo pridnih in umnih čebelarjev z bogato kulturno in arhitekturno dediščino,« pravijo v Čebelarski zvezi Slovenije.

Čebelarska zveza Slovenije je v petek, 19. aprila, pripravila dan odprtih vrat slovenskih čebelarjev. Čebelarska društva so obiskovalcem predstavila raznovrstno delo s čebelami, predstavila so jim čebelje pridelke in pripravila pokušino različnih izdelkov. Marsikje so bili na ogled tudi živi čebelji panji, v celjskem Čebelarskem društvu Henrika Peternela so v sodelovanju s Pokrajinskim muzejem Celje na ogled postavili tudi fotografsko razstavo Čebele doma in po svetu.

Kmetija Šolar je znana ne samo po čebelarstvu, temveč tudi po ohranjanju stare domače obrti lektarstvu.

Ob čebelarstvu imajo Šolarjevi na kmetiji registrirano tudi lektarstvo in apiturizem, in sicer z dodano vrednostjo apiterapije. Medeni izdelki Šolarjevih so na voljo tudi v domači trgovini.

Ob svetovnem dnevu plesa smo zaplesali z Majo Bubik Polovšek iz OŠ Petrovč

Svetovalna delavka, katere srce bije za ples in glasbo

29. april mimo Maje Bubik Polovšek zagotovo ne spolzi nevidno. Gre za dan, ko obeležujemo svetovni dan plesa, in njemu je Maja predana že vse življenje. Po izobrazbi je socialna pedagoginja in opravlja delo svetovalne delavke v OŠ Petrovč, po duši pa je ob plesu še velika ljubiteljica glasbe in besed. »Rada delam z otroki in imam nasploh rada ljudi ter tudi knjige, živali, petje in sladkarije. Najraje na svetu imam svojo družino. Zelo rada govorim, se pogovarjam, še raje poslušam druge,« pravi zgovorna in simpatična prejemnica Savinove plakete, ki jo Občina Žalec podeljuje za vidne kulturne dosežke.

ŠPELA OŽIR

»Zelo sem vesela in hvaležna, da je lokalna skupnost prepoznala moje delo na kulturnem področju, saj imam neskončno rada kulturo vseh vrst. Z njo se ne ukvarjam zaradi nagrad ali priznanj, temveč to preprosto rada počnem – še posebej ker imam privilegij, da delam z res izjemnimi otroki, mladimi, da imam okoli sebe odlične ljudi, ki me podpirajo, spodbujajo in mi pomagajo. Zagotovo je Savinova plaketa ne samo nagrada, ampak tudi motivacija za nadaljnje delo,« pravi Maja Bubik Polovšek. Njena plesna pot, ki temelji na ljubiteljskem udejstvovanju, se je začela, ko je bila osnovnošolka. V OŠ bratov Letonja Šmartno ob Paki je že kot učenka imela plesno skupino. Kasneje je vodila dve skupini plesnega krožka in nato plesno sekcijo Fione v sklopu Kulturnega društva Šmartno ob Paki. Ko se je pred leti zaposlila v OŠ Petrovč, je s sabo prinesla tudi ljubezen do plesa.

Ples ob boku nogometu

»V Šmartnem ob Paki, kamor smo se z družino preselili, ko sem bila petošolka, je bil že od nekdaj razvit nogomet, tudi rokomet, nič pa se ni dogajalo na plesnem področju. Ker sem to pogrešala, sem se kot šestošolka odpravila do ravnateljice in jo vprašala, ali lahko imamo z nekaj dekleti v šoli plesni krožek. Ravnateljica je

dovolila – takrat so bili še drugačni časi – in od takrat je ples vedno z mano ali pa sem jaz z njim,« pravi Bubik Polovškova, ki sicer ni nikoli tekmovala ali se profesionalno ukvarjala s plesom, zato je zelo hvaležna za mnoge strokovne nasvete in pomoč njenih plesalk. »Mno-

»V Sloveniji je kljub majhnosti ogromno različnih plesnih šol, ki vzgajajo izjemne plesalce, ki brez težav konkurirajo svetovni plesni eliti.«

ge so me po znanju že davno prerasle in zelo sem hvaležna, ker mi velikokrat priskočijo na pomoč, naj bo to z nasveti, idejami, s pohvalami ali kritikami. Ponosna sem, da so kot deklice plesale pri meni. Še posebej je zame nepogrešljiva in neprecenljiva učiteljica Tamara Tavčar, ki je na področju plesa res neskončen vrelec znanja in navdiha ter prava plesna avtoriteta.«

Rada ima svoj poklic

Maja Bubik Polovšek je pot v OŠ Petrovč zanesla pred nekaj leti. »Prijavila sem se na razpis in so me sprejeli – mogoče tudi zato, ker je ravnateljica iz moje prošnje razbrala, da se ukvarjam s plesom, ki do takrat v

naši šoli še ni bil tako močno razvit. Seveda z izjemo folklor, ki je pod mentorstvom Helene Turnšek že vrsto let zelo uspešna,« pravi sogovornica, ki je najprej izvajala dodatno strokovno pomoč in se kasneje zaposlila na delovnem mestu šolske svetovalne delavke. »Delam z velikim veseljem. Čeprav je izzivov iz leta v leto več, si ne znam predstavljati, da bi počela karkoli drugega, ker imam svoje delo, svoj poklic res rada.«

V vrtincu plesnega krožka

Ob svetovalnem delu je mentorica plesnega krožka, šolske radijske ekipe in šolske skupnosti učencev. V plesni krožek je vključenih 64 otrok od 4. do 9. razreda in plešejo na skoraj vseh šolskih prireditvah ter pogosto obogatijo tudi krajevne in občinske dogodke. Obenem že vrsto let z velikim veseljem sodelujejo v projektu Šolski plesni festival, kjer plesalci od vsepovsod tekmujejo v različnih kategorijah. »Sem mentorica dveh skupin plesnega krožka, torej 2. in 3. triletja, medtem ko mlajše otroke poučujeta sodelavki Sergeja Dvornik in Rebeka Ros. Letos z mano vodi krožek sodelavka Tamara Tavčar. Oblikovali smo tudi priložnostno plesno skupi-

»Pri nas se razvija vedno več različnih plesnih zvrsti, čeprav je med mladimi hip hop še vedno najbolj priljubljen. Zanimanje za ples v parih na žalost upada.«

no, ki skrbi za nastope ob različnih posebnih priložnostih. Trenutno se pripravljamo na

prireditve ob zaključku Mladega raziskovalca 2024.«

Priprave na valet

Bolj kot gre šolsko leto proti koncu, bolj so oči devetošolcev in njihovih učiteljev usmerjene k valetu. Bubik Polovškova se je preizkusila tudi v vlogi njihove plesne učiteljice. »S Tamaro Tavčar sva se na tem mestu znašli bolj po spletu okoliščin, ko nas je epidemija precej omejila in onemogočila vključevanje zunanjih izvajalcev pri pripravi plesnega venčka. Tako smo poiskali »notranje plesne sile.« Prvo leto jima je na pomoč priskočila plesna šola Flamenco s posnetki koreografij plesov v paru, kasneje sta koreografije sestavljali sami. Delo z devetošolci je bilo po njenih besedah res poseben izziv, ampak obe s Tamaro imata na to zelo lepe spomine. »Čeprav je devetošolcev veliko in je bila najprej

Maja Bubik Polovšek v družbi Tamare Tavčar, s katero vodita plesni krožek.

pri kom kakšna zadrega ali je kdo imel dve levi nogi za kakšno koreografijo, je bilo super. Na valetah sva bili vedno zelo ponosni nanje, saj so brezhibno odplesali vse, kar smo se skupaj naučili. Letos sva učenje plesnega venčka ponovno predali zunanjim izvajalcem.«

Prejemnica letošnje Savinove plakete se je preizkusila tudi kot avtorica koreogra-

fije v videospotu ansambla Spev. »To je bila enkratna priložnost, ob kateri smo se noro zabavali in uživali, saj se je izbrana skupina plesalk udeležila tudi snemanja spota. Bilo je nepozabno in še danes se z nasmehom spominjam na čudovito sodelovanje z ansamblom Spev pri njihovem spotu za pesem Gasilka.«

Foto: Andraž Purg

»Ples slavimo vsak teden, ko plešemo na vajah. Res pa je 29. april svetovni dan plesa, ki tudi vse druge opominja na pomen, lepoto in neprecenljivost plesne dejavnosti med ljudmi.«

V plesni krožek je vključenih 64 otrok od 4. do 9. razreda in plešejo na skoraj vseh šolskih prireditvah ter pogosto obogatijo tudi krajevne in občinske dogodke.

Akademski slikar Domen Hitrec razstavlja v domačih Slovenskih Konjicah

Svoje slike ustvarja tudi po več mesecev.

Slikarstvo kot vpogled v notranjost

Na prvi pomladni dan, ki ni skoparil s soncem in toploto, sva klepetala v domačih Slovenskih Konjicah, kjer se te dni predstavlja s samostojno slikarsko razstavo Odstri prekat. »Razstava je za ustvarjalca posebno, na nek način intimno doživetje, saj v svojih likovnih delih odstira tudi sebe,« pravi 24-letni Domen Hitrec, akademski slikar, ki je za svoje diplomsko delo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani prejel študentsko Prešernovo nagrado. Bolj kot z besedami, ki jih med pogovorom niza počasi, umirjeno in premišljeno, mlad umetnik pripoveduje s svojim toplim in pronicljivim pogledom. Kot da z njim odstira pot v bolj sočuten in plemenit svet.

BARBARA FURMAN

Odraščal je v veliki družini s šestimi otroki, zato me je zanimalo, kakšno je sobivanje s sestro in štirimi brati. »Prijetno je in lepo, predvsem pa živahno in pestro. Zelo smo povezani, umetnost nam je blizu. Najstarejši brat je arhitekt, nekoliko mlajši študira na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, sestra obiskuje športni oddelek Gimnazije Kranj, najmlajša brata sta še osnovnošolca. Uživamo, ko z mamo in očetom sedemo za domačo mizo ter se pogovarjamo o tem in onem,« pojasni z dobrodušnim nasmehom.

Želja po nadaljnjem izobraževanju

Domen se je po končani konjiški gimnaziji vpisal na

Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, na kateri je predlani diplomiral pod mentorstvom izredne profesorice mag. Ksenije Čerče in somentorstvom dr. Uršule Berlot Pompe ter za diplomsko delo prejel študentsko Prešernovo nagrado. »Prešernovo nagrado doživljam kot potrditev, da so profesorji prepoznali moje delo in talent. Še vedno sem željan znanja in preučevanja, zato sem vpisal končanem magistrskem študiju najbrž ne bom zaustavil, razmišljam namreč tudi o doktoratu.«

Znanje in izkušnje med drugim pridobiva v tujini, saj je v absolventskem letu šest mese-

cev obiskoval Minerva Academy na Nizozemskem, zdaj je na študijski izmenjavi v avstrijskem Linzu. »Študij slikarstva v tujini mi omogoča širši vpogled v umetnost in sklepanje novih poznanstev s študenti, ki prihajajo iz različnih držav. Vsak ima svoj pogled na ustvarjanje. Raznolikost mišljenja je v umetnosti zelo dobrodošla. Študij v tujini je v primerjavi s študijem pri nas bolj svoboden, saj profesorji študentu zelo hitro pustijo, da začne razvijati svojo zgodbo. Zato je študij v tujini zame dragocena izkušnja. Ravno v teh dneh se vračam v Linz.«

Zavest in tehnologija

Že v prvem letniku akademije je začel razmišljati, kako bi raznolika doživljanja v človekovi notranjosti prenesel na platno. »V vsakem od nas se prepletajo misli, občutki, domišljija, koncepti, nagoni ... Gre za zapletene procese. Nanje gledam na podoben način kot kognitivna znanost pri proučevanju zavesti. Med zavestjo in delovanjem najsodobnejše tehnologije prepoznavam vzporednice. Operacijski sistemi na telefonu ali računalniku namreč delujejo enako kot človek razvršča misli in ideje v

ga, kakšen je ustvarjalni proces. »Počasen sem. In priznam, da me to včasih skrbi,« pripomni hudomušno in doda, da k ustvarjanju slik pristopa poglobljeno in temeljito. »Zato moje slike nastajajo tudi več mesecev. V miru razvijam idejo, ji prilagajam tehniko slikanja. Ker še študiram, si obilje dragocenega časa še lahko privoščim. Hvaležen sem za to.«

Evolucija kot gibanje duše

Kot je na vabilu na razstavo Odstri prekat med drugim zapisala Zala Brglez iz konjiškega centra za kulturne prireditve, Domen Hitrec z močno teoretsko podlago odstira prekat svojega umetniškega izražanja. Evolucijo dojema širše od darvinistične definicije biološkega procesa, dojema jo kot gibanje duše. Slike temeljijo na idejah o morfogenezi. Pri tem se umetnik sooča z argumenti Gillesa Deleuza, zapisanimi v disertaciji Razlika in ponavljanje. V likovnih delih je mogoče prepoznati podobe reproduktivnih organov. Umetnik uporablja hladno barvno paletu, predvsem zaradi učinka, ki ga imajo barve na opazovalca, saj ga pomirijo, upočasnijo srčni utrip in nudijo možnost za kontemplacijo. Hitrec pri slikanju uporablja krilne in oljne barve, posluhuje se kolaža in sitotiska, sicer pa meša in kombinira različne tehnike. Ker rad presega meje klasičnega slikarstva, v svojih delih uporablja tudi element svetlobe.

Na klepet k Didiju

Odprtje razstave je za vsakega umetnika posebno

doživetje. Tudi za Domna, ki pravi, da ga bolj ko pohvale osrečujejo vprašanja, ki mu jih zastavljajo obiskovalci razstave. »Z veseljem jim kaj pojasnim, rad se pogovarjam z njimi. Zanimivo je slišati, kako ljubitelji likovne umetnosti doživljajo moje delo.«

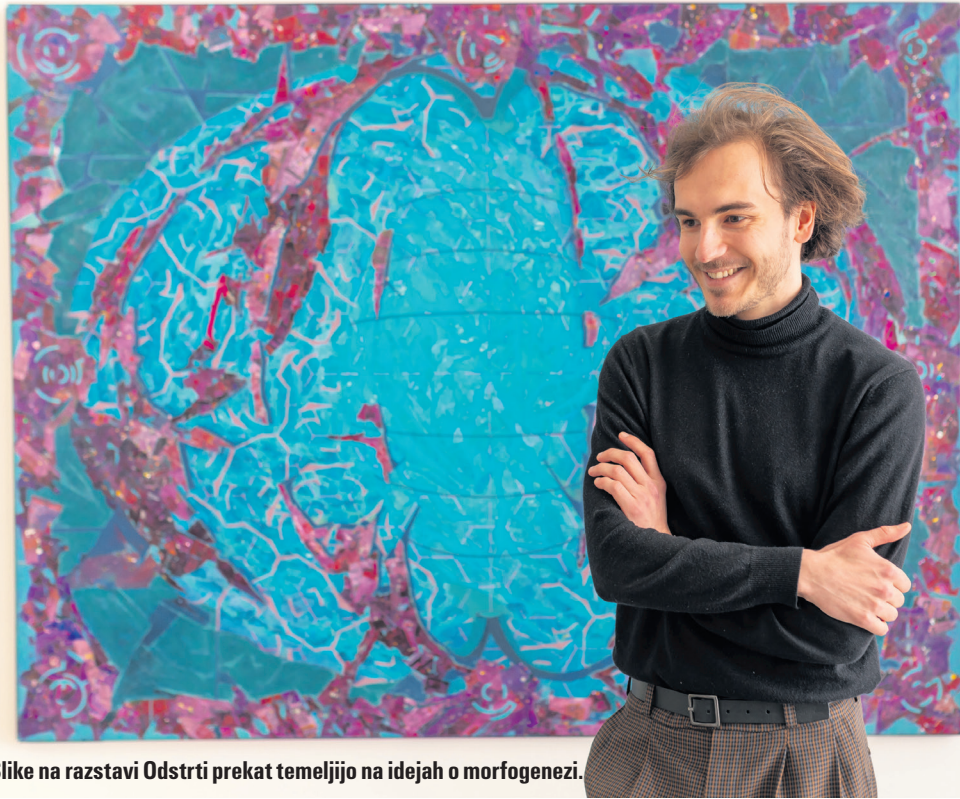
Eno od slik, ki jo lahko vidimo na razstavi v Slovenskih Konjicah, je odkupila ljubljanska akademija za likovno umetnost. »Doslej se nisem veliko posvečal prodaji slik. Nimam še vzpostavljene prodajno-promocijske platforme. Prizadeval si bom, da bo moje slike videlo čim več ljubiteljev likovne umetnosti, a ne nameravam pretiravati s komercializacijo,« poudarja Konjičan, ki v domačem kraju rad obišče izjemnega likovnega ustvarjalca Milana Lamovca – Didija, ki ga zelo ceni. Tem za pogovor, kot pravi, jima nikoli ne zmanjka.

Ko ga vprašam, kje bi se po končanem študiju rad ustalil, pove, da najverjetneje v Ljubljani, čeprav je navezan na Slovenske Konjice zaradi družine, prijateljev in znancev. »Tujina me mika. Študija na Nizozemskem in v Avstriji trajata le pol leta, kar ne zadostuje, da bolje spoznaš kulturo tuje dežele oziroma njen umetniški utrip. Zato bi v tujini rad živel dlje časa, potem bi se vrnil v domovino.« Do takrat njegov način bivanja ostaja posvečen študiju, branju ter ustvarjanju v ateljeju, ob čemer zelo rad posluša glasbo.

Foto: Nik Jarh

Akademski slikar Domen Hitrec, prejemnik študentske Prešernove nagrade

Slike na razstavi Odstri prekat temeljijo na idejah o morfogenezi.

S petjem so razveseljevali tudi Almini Karlinčki.

Petje je k poslušanju privabilo številne mimojidloče.

Naj odmeva slovenska pesem

Pevske harmonije na celjskih trgih

Minulo nedeljo dopoldne je po celjskem starem mestnem jedru zazvenela slovenska pesem. Tretji pevski sprehod je potekal kot odmev letošnjega Mladinskega pevskega festivala in se je nadaljeval minuli torek, ko je slovenska pesem zazvenela še v 19 celjskih vrtcih, osnovnih šolah in javnih zavodih ter podjetjih.

SINTIJA JURIČ

Pomladni pevski sprehod po mestu je že tradicionalno namenjen začetku nacionalnega projekta Vseslovensko petje s srci, s katerim so pesem v nedeljo ponesli tudi med Celjane in Celjanke. Z začetkom ob 11. uri na Glavnem trgu so pevske

harmonije čez dan zasedle vse večje celjske trge. Sodelovalo je več kot 150 pevcev, folkloristov in godbenikov iz celjskih društev, vrtcev in šol.

Na pevskem sprehodu, ki ga je organiziral Zavod Celeia Celje, so sodelovali Folklorna

skupina DU Slavko Šlander, Slovensko društvo Hospic, Pevski zbor Društva upokojencev Celje, Mešani pevski zbor gostincev Celje, Društvo MePZ Don Bosco Celje, Mešani komorni zbor Celje, Pevsko društvo upokojencev Celje in Almini Karlinčki.

Zapeli tudi v vrtcih, šolah in podjetjih

Projekt, ki spodbuja petje iz spoštovanja do tradicije in ljubezni do glasbe ter skrbi za ohranjanje in širjenje slovenske pesmi, se je nadaljeval

minuli torek med 10. in 11. uro, ko je v 19 celjskih vrtcih, šolah, javnih podjetjih in zavodih zazvenela zborovska slovenska pesem. Njihove nastope so sodelujoči ujeli v videoposnetke, ki bodo dopolnili arhive celjskega mladinskega pevskega festivala.

Pesem upora

Zadnji odmev letošnjega Mladinskega pevskega festivala bo zazvenel že jutri (petek) ob 19. uri v celjskem Narodnem domu. Ob dnevu upora proti okupatorju, občinskem prazniku in

20-letnici vstopa Slovenije v Evropsko unijo, bodo sedanji in nekdanji pevci fantovske vokalne zasedbe Gimnazije Celje – Center FaVoZe pripravili koncertni dogodek Pesem upora.

Koncert pripravljajo v sodelovanju z Društvom GCC, Zvezo borcev za vrednote NOB Celje in Mestno občino Celje. Pod vodstvom Gregorja Deleje je Pesem upora včeraj (sreda) že zazvenela v Velenju, danes zvečer pa jo bodo slišali še v Zalcu.

Foto: Nik Jarh

Dijaki spet dobrodelni

Dijaška skupnost Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo Šolskega centra Celje je na koncertu Nekaj sije v nas ljudeh, ki ga je organizirala za svojega sošolca, minuli teden zbrala nekaj več kot 3.300 evrov. Denar bo namenjen dijaku Janu, ki obiskuje zaključno leto programa tehnik računalništva.

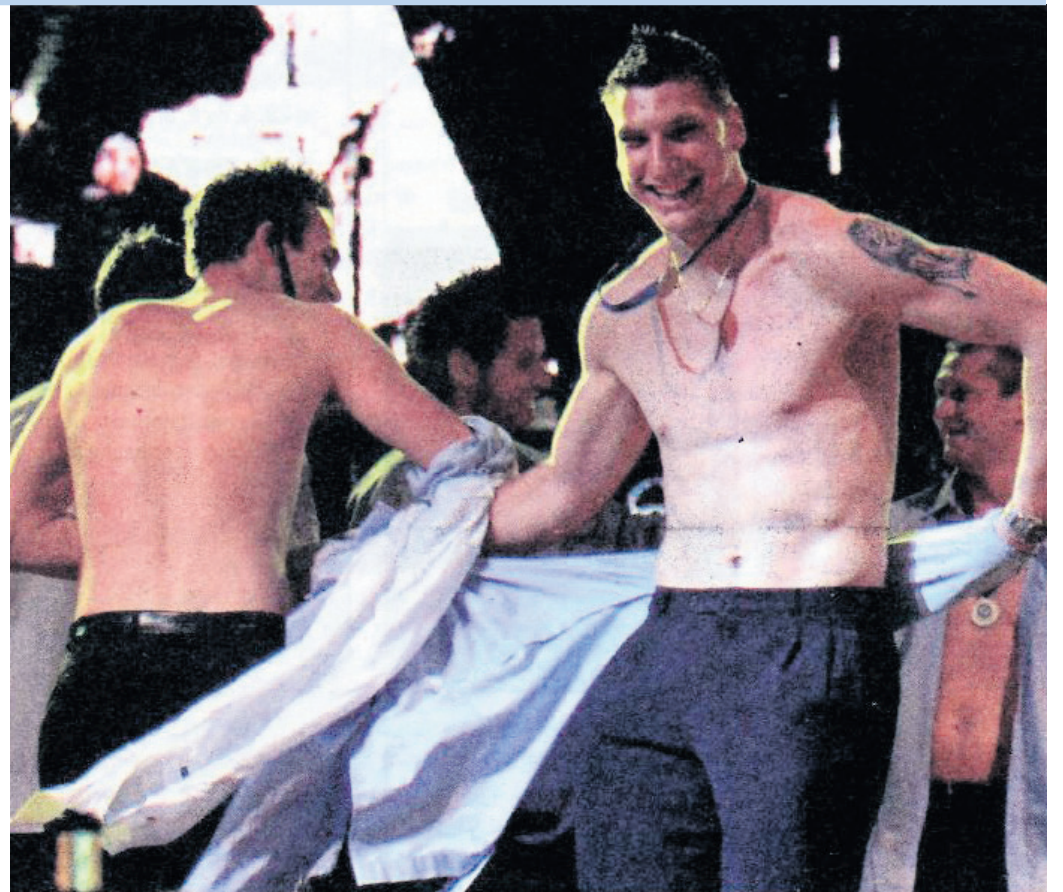
Njegovi družini je namreč lanska ujma poškodovala dom, zato tam družina še ne more bivati. Tovrstni koncert ni prvi, ki ga pripravlja dijaška skupnost te šole, že lani so dijaki zbrali denar na koncertu, ki je bil posvečen njihovemu sošolcu, ki ga je nesreča prikovala na invalidski voziček. Za glasbo na dogodku so poskrbeli Slow Monkeys, MeMPZ Šolskega centra Celje pod mentorstvom Matevža Pušnika in Mateja Rajh Jager, humorističen vložek pa je prispeval stand up komik Aleš Novak. Zbrane sta na koncertu pozdravila tudi ravnateljica Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo Anita Laznik in župan Mestne občine Celje Matija Kovač.

Pred dvajsetimi leti so se rokometaši Celja Pivovarne Laško vrnili iz Flensburga pred svojo dvorano

Samo nebo je bilo nad njimi. (Foto: arhiv NT)

Noč, za vedno vpisana v celjsko zgodovino

V prvih urah nedelje, 25. aprila leta 2004, torej na današnji dan pred natanko dvajsetimi leti, so se celjski rokometaši, novi evropski prvaki, vrnili v svoje mesto. Povratna tekma finala lige prvakov se je na severu Nemčije na srečo začela že ob 14.00.

DEAN ŠUSTER

Toda ure so po njej hitro tekle. Sledila je podelitev pokala, neskončno dolga fotografiranja, še daljše proslavljanje v slačilnicah. Na srečo je danes letališče nedaleč stran.

Sezona čudežev

V Celju pa norišnica. Pa ne le v Celju. Igralci so se s pokalom sprehodili pred letališko stavbo na Brniku. Med tisočglavo množico je bilo le nekaj znanih obrazov. Evropske prave so prišli pozdravit ljudje iz celotne Slovenije. Med čudeže (zmaga nad Ademarjem po zaostanku 13 golov, prestop Uroša Zormana prav iz tega kluba med sezono, srebrna medalje reprezentance na EP, 24 golov Sergeja Rutenke na finalnih tekmah lige prva-

kov) spada tudi dejstvo, da je slavlje 20 tisoč gledalcev pred dvorano minilo brez izgredov. **Edi Kokšarov** je zaokrožil tris, že prej je bil olimpijski in svetovni prvak: »Tekmec se je na krilu zaletel vame. Koleno me je zelo bolelo in odnesli so me z igrišča. Ko smo slavili v garderobi, sem poklical svojo mamico. Šele tedaj je gledala osmo minuto tekme, kot kaže so v Rusiji vrteli posnetek. Zelo jo je skrbelo zame, ker me ni videla na ekranu. Povedal sem ji, da je konec, da smo prvaki ...«

Radost do konca in naprej

Avtobus se je počasi prebiral skozi množico na Hudinji. Obiskovalci so komaj prič-

kali junake. Bili so vzneseni, ko je (žal že pokojni) trener **Miro Požun** zakričal: »Slovenija ima le dva milijona prebivalcev, a ima zato 14 diverzantov!« Marsikdo je tedaj želel priti v ospredje, a je na srečo tedanji predsednik Rokometne zveze Slovenije Zoran Janković z odra spodil vsiljivega bradatega politika. Mičo Bundalo je pripravil ogromno steklenic penine. Brizgalo je proti občinstvu, predvsem pa na odru. Med zlivanjem pijače v pokal se je odlomil njegov vrh, ki ga nikoli niso našli in so kasne-

Poljub Klemna Štruca v znak zahvale in spoštovanje do Edija Kokšarova. (Foto: Nataša Müller)

V sredini je Nataša Müller, ki je za Novi tednik pripravila fotoreportažo iz Flensburga. Tonski tehnik Radia Celje je bil Aljoša Bončina. (Foto: arhiv NT)

je naročili kopijo. Ko premočeni od penine niso več vedeli, kaj še početi, pa so ob izjemnem navdušenju

navijačev začeli trgati oblačila drug z drugega. Športni navdušenci so se porazgubili po še odprtih gostinskih lokalih,

klusko slavlje pa se je preselilo v velik šotor, kamor so prišli rokometaši preoblečeni. To je bilo 25. aprila 2004.

Ko je mikrofona v roke vzel predsednik kluba Tone Turnšek, ni zavladala popolna tišina, je pa bilo zaznati, da je bila večina ljudi pozorna na vsako njegovo besedo.

Sergej Rutenka je v slačilnici v Flensburgu takole poziral Nataši Müller.

Takšni smo bili pred dvajsetimi leti. Desno je žal že pokojni direktor NT-RC Srečko Šrot. Novinarke Simona Brglez in Špela Kuralt sta spremljali dogajanje pred dvorano v Celju.

Zakonca Antlej zanjo skrbita že skoraj polovico svojega življenja

»Takšne v skalo vklesane kapele ni daleč naokoli«

Kapela v skali je obraščena z bršljanom.

V Pečovju nad Štorami že 142 let stoji Holobarjeva kapela, ki jo je v priprošnjo za srečo pri delu v kamnolomu in pri obdelavi mlinskih kamnov postavil takratni uporabnik kamnoloma Anton Holobar. Njena posebnost je, da je izdolbena v skalo. Ker je že pred leti začela tiho propadati, sta skrb zanjo prevzela Breda in Franc Antlej, ki imata hišo na drugi strani ceste.

SINTIJA JURIČ

Anton Holobar je leta 1882 v zahvalo za uporabo kamnoloma v skalo izdolbel kapelo in vanjo postavil kip Lurške Matere božje. Izdolbel jo je v bližini svojega doma oziroma jame, v kateri je živel. »Jama je bila z leti zasipana in ko sem leta 1973 prišel sem, so krajani vanjo vozili stare štedilnike in podobno,« pove Franc Antlej. Od tedanjih lastnikov zemljišča, na katerem stoji Holobarjeva kapela, je kupil zemljišče na nasprotni strani ceste in si z ženo tam zgradil hišo. »Dve, tri leta kasneje je še tista gospodinja skrbela za to kapelico, potem nama je rekla, naj midva skrbiva zanjo,« je povedal.

Skrb in vzdrževanje

Kapelo sta Breda in Franc Antlej začela redno vzdrževati okoli leta 1987. »Takrat sem dal vanjo tudi nov kip Boga in križ in od takrat jo vedno samo midva urejava,« pove Franc Antlej. Čeprav kipa Lurške Matere božje takrat več ni bilo v njej, se še danes pozna mesto, kjer je stal.

Ker je kapela izklesana v živi skali, jo zakonca redno urejata. Belita jo vsaka štiri leta, pove Franc Antlej. »Skozi njo namreč pronica voda in ker je to skala, hitro postane črna. Morava jo kar trikrat prebarvati. In to ne z valjčk-

»Kapela je stara in edinstvena. Če midva ne bi skrbela zanjo, bi zagotovo propadla.«

Breda in Franc Antlej imata hišo nasproti Holobarjeve kapele, zato zanjo skrbita že več kot 35 let.

Zakonca redno skrbita, da je kapela urejena.

om, ampak s čopičem, ker gre za grob kamen.« Belo barvo jima je v zadnjih letih dvakrat podaril tudi štorski župan, ki živi v bližini. »On ve, da midva skrbiva za kapelo, in sem ga prosil, ali bi nama lahko dal barvo, da je ne bova sama kupovala leta in leta. Že tako sem dal vanjo kip Boga in križ, pa sploh moje ni,« je še povedal Franc Antlej.

Dela ne zmanjka

Pri čiščenju in beljenju kapele zakonca vedno restavrira in očistita tudi kip Boga. »Zaradi velike vlage ga je treba dobro osušiti. Suši se tudi po štirinajst dni. Prav tako med restavriranjem vedno preverim, kakšen les je na sredini, saj mora biti za barvanje les zdrav,« je povedal Franc Antlej, ki je sicer tudi po poklicu mizar, zato mu restavriranje predmetov ni tuje.

Nazadnje je v kapelo dal tudi nov križ, obnovil zunanjo železna vrata in dodal lučko, ki ponoči osvetli prostor. Iz bele plastike je v rumenobeli barvi papeške zastave naredil in v kapelo dodal tudi napis Mir z vami.

V kapeli tudi blagoslov velikonočnih jedil

O obstoju Holobarjeve kapele sicer ni veliko zapisov. V kratkem odstavku je omenjena le v knjigi Pod plaščem sve-

ttega Martina: župnija Teharje skozi čas. Za kapelo tako v največji meri vedo le domačini in pohodniki, pove Breda Antlej. V kapeli so sicer še do nedavnega imeli tudi blagoslov velikonočnih jedil. »Tukaj se je vsako leto zbralo več kot

šestdeset ljudi z vsega Pečovja, veliko je bilo tudi majhnih otrok. Od lani pa zdajšnji duhovnik več noče imeti blagoslova tukaj. Hoče, da pridemo v cerkev,« pove Franc Antlej.

Sam želi, da bi se tradicija blagoslova velikonočnih jedil pri tej kapeli ponovno obudila, saj bi bilo to po njegovih besedah v korist vsem krajanom, ki se jim zaradi blagoslova jedil ne bi bilo treba več voziti na Teharje.

Želita jo ohraniti

Čeprav Holobarjeva kapela ni v lasti zakoncev Antlej, Breda in Franc jasno poudarita, da si tega niti ne želita. Ker je zemlja, na kateri stoji kapela, v rokah zasebnih lastnikov, se bojita, da bi se ves njun trud in prizadevanje prejšnjih generacij izničilo, če bi kapelo lastniki zemljišča nekoč podrli. Želita si, da bi bila razglašena v javno dobro, zato se nameravata obrniti tudi na zavod za varstvo kulturne dediščine. »Res si želim, da se kapela ohrani še za poznejše rodove,« jasno pove Franc Antlej, ki bo sicer v tem letu dopolnil 80 let.

Foto: Andraž Purg

Franc Antlej si želi, da bi kapelo poznale tudi prihodnje generacije.

»Kapela je pred najino hišo in zakaj je ne bi urejala, če imava možnost in sva še zdrava.«

Vrata odprla v celoti obnovljena Pelikanova hiša – Prvi vodeni ogledi že maja

Fotografska časovna kapsula

Urška Todosovska – Šmajdek in Tonček Kregar v veži hiše v Razlagovi ulici 5 ob kolesu Josipa Pelikana. Slednji je imel edini dovoljenje za vožnjo po mestu, kjer je bila sicer dovoljena le hoja. Ker je imel poškodovano nogo, je vozil žensko kolo.

V veži stavbe nas pozdravi Pelikanovo kolo, na steni ob vhodu v fotografsko delavnico je obešen mojstrov klobuk. V sprejemnici za stranke ni ohranjeno le po meri izdelano pohištvo, tam so tudi izvirni stari ceniki, oglasi, posetnice. Med ogledom številnih prostorov, namenjenih izdelavi fotografij, si lahko predstavljamo pravicato manufakturno, kjer so se nekoč vrteli vajenci in pomočniki znanega celjskega fotografa. Sprehodimo se lahko od električnega ateljeja do temnic, kjer so še povsem nedotaknjeni snopi fotografskega papirja ... Vstopimo lahko celo v stanovanje, ki je bilo v lasti družine Pelikan skoraj sto let, vse do leta 2016. Kot pravijo v Muzeju novejših zgodovine Celje (MNZC), je obnovljena Fotohiša Pelikan zaradi odlično ohranjenega gradiva in celovitega dediščinskega prikaza, posvečenega fotografiji, edinstvena v evropskem prostoru.

TINA STRMČNIK

MNZC že vrsto let opozarja na bogato in ustvarjalno življenje ter delo fotografa Josipa Pelikana, ki se je leta 1919 preselil iz Idrije v Celje in v tem mestu ob Savinji odkupil hišo s pripadajočim steklenim fotografskim ateljejem. Atelje, kjer je deloval ta pomemben kronist

dogajanja na Celjskem, je kulturni spomenik državnega pomena in je že skoraj tri desetletja pomemben del ponudbe MNZC. V teh dneh je muzej namenu predal še obnovljen in muzejsko osmišljen preostali del stavbe, kjer je delala in živela ta znana fotografska družina.

Obiskovalci si bodo tako po prvomajskih praznikih lahko ogledali, kakšen je rezultat večletne obnove stavbe, ki jo je po smrti Pelikanove hčere Božene Pelikan od potomcev omenjene družine na pobudo MNZC odkupila Mestna občina Celje.

Iz hiše ni šlo skoraj nič

Muzeji se pogosto soočajo s težavo, da imajo za predstavitev svojih vsebin na voljo premalo gradiva. V primeru priprav na odprtje Fotohiše Pelikan je bilo ravno nasprotno. Ko je MNZC v upravljanje prejel celotno stavbo v Razlagovi ulici 5, so se muzealci znašli pred izzivom, kako smiselno urediti neverjetno kopico izvrstno ohranjenih predmetov. Razlogov, da se tovrstni fotografski dragulji niso znašli v smeteh, je več. Eden ključnih je po besedah direktorja MNZC dr. **Tončka Kregarja** ta, da je bila hiša ves čas v lasti družine Pelikan. »Če bi prišli novi lastniki, verjetno do teh predmetov ne bi imeli tako skrbnega odnosa. Pomembno je tudi, da so v tej stavbi ves čas ohranjali isto dejavnost – to je bila hiša fotografije. Tudi če so kupili nove naprave, so stare skrbno hranili. Pelikanova hči Božena je s tem, ko ni ničesar zavrnila, ohranjala spomin na svojega očeta.«

Da bi več kot 120 let stara stavba kljub celoviti obnovi kar najbolj pristno prikazovala utrip obdobja, ko je v njej ustvarjal Josip Pelikan, so muzealci ob prevzemu hiše posneli podobo notranjosti. »Zdaj se zdi, kot da smo prostore pospravili. Vse, kar je pomembnega, smo vrnili na svoje mesto, balast smo shranili v depoje. Mislim, da bi bil Pelikan, ki je bil zelo redoljuben gospod, ponosen na

»Družinski člani niso zavrgli ničesar. Čaka nas še veliko prijetnega raziskovalnega dela, da bomo vse gradivo dokumentirali, ga vpisali v naše sisteme,« je poudarila **Urška Todosovska – Šmajdek**.

nas,« je dejala **Urška Todosovska – Šmajdek**. Slednja je bila kot sodelavka Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije odgovorna konservatorka obnove Fotohiše Pelikan. Zadnje leto je ta fotografarja in umetnostna zgodovinarica del ekipe MNZC, kjer skrbi za oživiljanje novega muzejskega kompleksa.

Ceprav so številni izvirni predmeti na ogled na vsakem koraku, je celoten opus, ki je prešel v last MNZC, še mnogo obširnejši. »Verjetno bo za to, da bomo vse gradivo inventarizirali in digitalizirali, potrebno kar življenjsko delo skupine kustosov,« je pojasnil Kregar. Zdaj ko je obnova končana, se po njegovih besedah zdi, kot da atelje še vedno deluje, Pelikan pa je vmes skočil na malico ali krajši sprehod.

Spoznavanje razvoja fotografije

Obiskovalci Fotohiše Pelikan lahko spoznajo celo stoletje razvoja fotografske tehnike in tehnologije. Po novem lahko vstopijo v električni fotografski atelje, kjer je Pelikan svojo dejavnost opravljal od 30. let 20. stoletja, njegova hči Božena pa je tam delala še vse do konca 20. stoletja. Ogledajo si lahko prostore,

Utrinek iz stanovanjskega nadstropja, kjer je najprej živela družina Lenz, kasneje pa družina Pelikan.

Raziskave sodelavcev ZVKDS so pokazale, da je bilo pritličje nekoč bivalno, Pelikan ga je po letu 1937 namenil fotografski dejavnosti. V sprejemnici za stranke so ohranjeni ceniki, posetnice, blagajna, po meri izdelano pohištvo ...

Prostor za obdelavo fotografij, kjer so Pelikanovi pomočniki in vajenci retuširali, obrezovali in ravnali posnetke. Vsak je opravljal točno določeno delo.

Električni atelje je znan fotografski mojster uporabljal od leta 1937. Njegova hči Božena Pelikan je tam stranke za osebne dokumente fotografirala še v 90. letih prejšnjega stoletja.

Številni zavoji fotografskega papirja so še povsem nedotaknjeni, na njih so tudi cene.

namenjene obdelavi in povečavi fotografij. Ena od temnic je ostala celo povsem takšna, kot je bila v obdobju znamenitega fotografa. »Ta prostor smo namreč samo počistili, sicer pa nismo spreminjali ničesar,« sta pojasnila sogovornika.

Ker se je v obdobju, ko je bil Pelikan pomemben kronist Celja in okolice, fotografija bliskovito razvijala, lahko obiskovalci njegove hiše spoznajo številne tehnike. Posnetke je namreč najprej ustvarjal s pomočjo mokrih fotografskih plošč oz. mokrega kolodija, nato je fotografiral na tovarniško pripravljene steklene plošče. Kasneje je uporabljal tako imenovani plan film oz. negativni film, namenjen velikoformatni fotografiji, sčasoma je prešel na format Leica.

V kletnih prostorih, kjer je Galerija Božena, so trenutno razstavljene portretne, promenade in druge fotografije ženske, pod katere se je podpisal Pelikan. Omenjena galerija bo v prihodnje med drugim omogočala tudi razstave del sodobne fotografske umetnosti.

Sprehod skozi stanovanje

Še ena zanimivost se skriva v prvem nadstropju, kjer je na ogled družinsko stanovanje družine Pelikan. Sprehod po salonu, jedilnici in spalnici predstavlja meščansko bivanjsko kulturo z začetka 20. stoletja. Ker je hišo v Razlagovi ulici 5 leta 1899 zgradil Pelikanov predhodnik, fotograf nemškega rodu Johann Martin Lenz, je možno, da so nekateri še ohranjeni kosi pohištva njegova last. Morebiti je Pelikan kakšen kos pohištva pripeljal iz Idrije, kjer je imel prej svojo hišo in atelje.

S posluhom za dediščino

Celoten projekt, vključno z nakupom stavbe, je vreden 830 tisoč evrov. »Glede na razsežnost opravljenih del smo bili res varčni, saj smo stavbo izpraznili in jo na nek način temeljito »olupili,« je pojasnil Kregar. Več kot 120 let stara nepremičnina ima zdaj obnovljeno podstrešje, novo streho in stavbno pohištvo, nove pode.

Urška Todosovska – Šmajdek je pojasnila, da je MNZC pri projektu sodeloval s podjetjem Zgradbazamisl. Pri obnovi stavbe so upoštevali vse kulturnovarstvene pogoje. »V kleti in mansardi so bili opravljeni korenitejši gradbeni posegi, v pritličju in prvem nadstropju ter v zunanjem delu stavbe so bile opravljene tudi sondažne raziskave. V zunanosti smo iskali osnovni barvni ton, ki smo ga določili za obnovo. Konservatorske in restavratorske obnove je bil deležen še kamniti stavbni zid, ki poudarja zadnjo os pročelja.«

Tonček Kregar: »Ker je bil Pelikan redoljuben in strog, enako tudi njegova hči Božena, ki je fotografsko dejavnost opravljala tako rekoč do konca 20. stoletja, je vsa oprema še vedno delujoča. Potrebni so bili le nekateri restavratorski posegi, na primer čiščenje in manjši »lepotni popravki.«

Največji projekt MNZC doslej

Direktor MNZC je hvaležen, da sta idejo o ureditvi Fotohiše Pelikan podprla nekdanje in sedanje vodstvo Mestne občine Celje. Slednja je za naložbo namenila več kot 60 odstotkov denarja. Približno dvajset odstotkov je zagotovil MNZC, ki je za to med drugim namenil vse prihodke od vstopnin v zadnjih petih letih. Približno deset odstotkov je prispevalo kulturno ministrstvo. »Obnovo smo izvajali v obdobju, ko so se cene materialov in storitev občutno podražile. Zaradi izredno omejenih denarnih sredstev so prišli tudi trenutki, ko smo skoraj že obupali. A nam je vendarle uspelo,« je dejal Kregar.

Kot je še poudaril, je ureditev Fotohiše Pelikan največji projekt MNZC vse od njegove ustanovitve leta 1963. S tem, ko je muzej pod svoje okrilje pridobil takšno obsežno razširitev, je po prepričanju direktorja na najboljši možen način obeležil 60 desetletij delovanja. »Foto-

»Po Evropi so ohranjeni le še trije ali štirje podobni stekleni fotografski ateljeji. Ni nam znano, da bi kje obstajal takšen celovit dediščinski prikaz, posvečen fotografiji. Upamo se pohvaliti, da gre za edinstven primer v evropskem prostoru,« pravi Tonček Kregar.

hiša Pelikan bi lahko delovala kot samostojna muzejska enota, saj ima na voljo vse potrebno. Ima gradivo, konferenčno sobo, depoje, pisarne. Ima več kot 600 kvadratnih metrov razstavnih in delovnih površin. Za naš muzej, ki ima omejene kadrovske in zlasti finančne zmogljivosti, je to res ogromna pridobitev.«

Foto: Andraž Purg

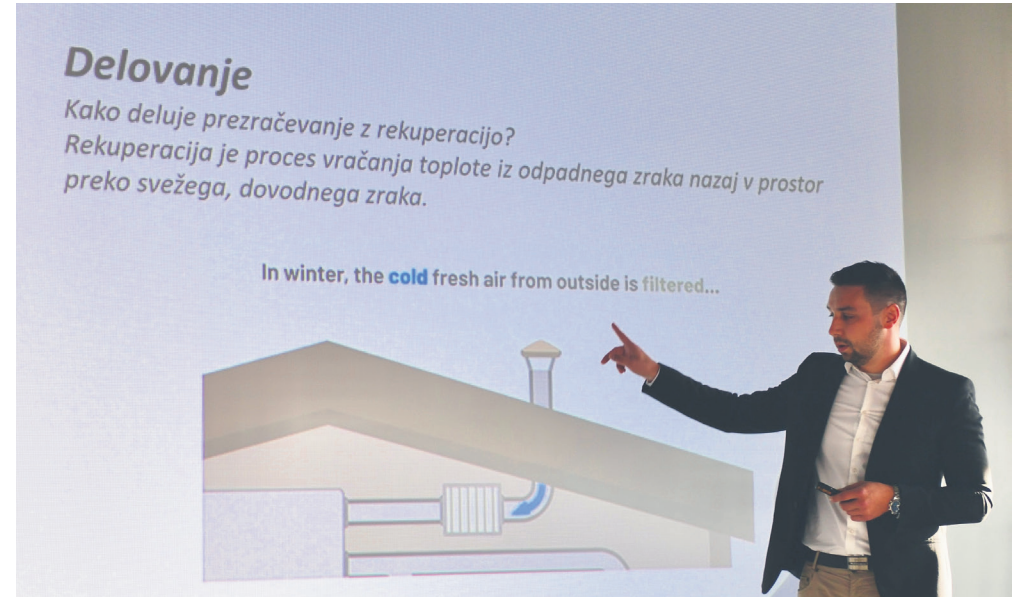

Povečevalnica, namenjena ustvarjanju večjih formatov fotografij

Izobraževanje za prihodnost

Sodobni trendi na področju strojnih inštalacij

V podjetju Slada iz Celja, ki je član skupine Veto Group, ugotavljajo, da strokovnjaki potrebujejo nenehno pridobivanje znanj, tako teoretičnih kot praktičnih, da lahko sledijo potrebam trga, ki jih določa vedno večja zahteva po večji energetski učinkovitosti in udobju bivanja. Zato se povezujejo s svojimi poslovnimi partnerji in organizirajo izobraževalne delavnice za mlade, hkrati pa sodelujejo s tehničnimi šolami po Sloveniji. V ta namen so pretekli teden v sodelovanju s Tehnoparkom Celje izvedli strokovni izobraževalni seminar za 250 dijakov Šolskega centra Celje.

V Tehnoparku Celje, katerega namen je tudi spodbujanje zanimanja mladih za naravoslovno-tehnične študije ter seznanjanje z različnimi poklici, poudarjajo pomembnost povezovanja z gospodarstvom. Seminar, ki so ga vodili tehnični svetovalci iz podjetij Slada, d.o.o., Veto, d.o.o., Viega, d.o.o. in Štern, d.o.o., je mladim omogočil celovit vpogled v sodobne izzive in priložnosti v gradbenem in energetskem sektorju. Celjski dijaki so spoznali vsebine s področja ogrevalne tehnike, prezračevanja in tehnološke priprave vode. Prav tako so bili deležni predstavitev cevnih zatiskovalnih sistemov in praktičnega dela, kjer so lahko preizkusili zatiskovanje spojin elementov. Ta skupna prizadevanja podjetij in izobraževalnih ustanov predstavljajo pomemben korak v izobraževanju in pripravi mladih na prihodnje izzive v industriji, ki se neprestano razvija in išče inovativne rešitve za trajnostni napredek. V podjetju Slada prav tako želijo poudariti prizadevanje za obujanje poklica inštalaterja strojnih inštalacij.

SLADA
Celje
Plinarniška ul. 4
www.slada.si

OGREVANJE

HLAJENJE

PREZRAČEVANJE

VODOVOD

KERAMIKA

KOPALNICE

www.veto.si

Zbrani otroci iz OŠ Primoža Trubarja Laško in
podružnice OŠ Debro ter iz OŠ Antona Aškerc
Rimske Toplice in podružnice OŠ Sedraž

10. sezona projekta

Vrhunski nastopi mladih pevk in pevcev v Laškem

Naša karavana projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo se je tudi v letošnji sezoni ustavila v Laškem. Komisija je imela težko nalogo, saj so pevke in pevci odlično opravili s svojimi nastopi, kar kaže na to, da v Laškem in Rimskih toplicah ne manjka pevskih talentov.

LUKA ŽERJAV

V Kulturnem centru Laško je nastopilo skupaj 21 otrok. Kot vedno so bili razdeljeni v dve starostni skupini, in sicer od 1. do 5. razreda ter od 6. do 9. razreda. Spremljali smo nastope otrok iz OŠ Primoža Trubarja Laško

in podružnice OŠ Debro, ter OŠ Antona Aškerc Rimske toplice in podružnice OŠ Sedraž.

Tudi tokrat so prepevali izključno slovenske pesmi. Največkrat je v Kulturnem centru Laško odmevala skladba

Maraaye 1000 let. Slišali smo nekaj narodnozabavnih, tri zimzelene, pevke pa so izbirale skladbe Nine Pušlar, Helene Blagne in Mance Špik. Med nastopi je vsekakor izstopala Neža Slapšak, ki je petje pospremila z igranjem na klavir in oboje opravila z odliko.

»S takšnimi prireditvami in nastopi in eni strani bogatimo kulturni program občine. Še bolj pomembno pa je, da se s prireditvami razvijajo naši otroci. Da imajo možnost pokazati svoj talent

pred širšim občinstvom in da s tem pridobivajo samozavest in izkušnje z javnim nastopanjem, kar jim bo kasneje na življenjski poti še kako koristilo.« je nastope mladih pevk in pevcev pospremil župan Občine Laško Marko Šantej.

Strokovna komisija, ki jo sestavljajo Klavdija Winder Pantner, Aljoša Bončina in Dalibor Bedenik, je tudi tokrat izbrala štiri polfinaliste, iz vsake starostne skupine po dva. V mlajši kategoriji so izbrali Pijo Tanšek

Aškerc, ki je zapela skladbo Srajca zasedbe Papir, in Laro Jančič, ki se je odločila za zimzeleno skladbo Lastovka

Elde Viler. V starejši kategoriji pa sta si polfinalni nastop zagotovili Naja Tovornik z interpretacijo skladbe skupine Tabu Lahko sem srce in Neža Slapšak s skladbo Ti boš tam zasedbe Proper.

Pomembnosti projekta se poleg Občine Laško, ki je bila tokratna gostiteljica, zavedajo tudi pokrovitelji: Cinkarna, Vivapen, Silkem, Target, SAZAS, Monting in Thermana Laško, ki zvesto sledijo naši radijski karavani.

Foto: Nik Jarh

MONTING SK

Podjetje **MONTING SK, d.o.o.**, je zelo uspešno družinsko podjetje, ki je na trgu prisotno že skoraj 30 let. V podjetju se ukvarjajo s sledečimi dejavnostmi:

- Strojegradnja, strojna obdelava,
- Izdelava in montaža tehnološke opreme za proizvodnjo kamene in steklene izolacijske volne,
- Izdelava in montaža tehnološke opreme za druge industrijske panoge,
- Razrez in preoblikovanje pločevine, plazemski in plamenski razrez, vodni razrez različnih materialov,
- Izdelava in obdelava velikih, težkih in/ali kompleksnih zvarjencev ter drugih specialnih konstrukcij ter strojnih delov,
- Neporušitvene kontrole zvarov, analiza kemične sestave materiala,
- Peskanje velikih črnih in nerjavnih izdelkov, barvanje,
- Montaže, obnove in remontirane razne tehnološke opreme doma in po svetu.

MONTING SK, d. o. o., Spodnja Rečica 80C, 3270 Laško

info@monting-sk.si

Pija Tanšek Aškerc se je uvrstila v polfinale s skladbo Srajca. O likanju srajca pa je pred nastopom povedala, da jih najhitreje in najboljše zlikajo - mame.

Lara Jančič je komisijo prepričala s skladbo Lastovka. Kot je povedala, bi v primeru, da bi bila ptič, postala sova, ker so sove pametne.

Naja Tovornik se je v polfinale uvrstila s prefinjeno izvedbo skladbe Lahko sem srce zasedbe Tabu.

Neža Slapšak je petje pospremila z igranjem na klavir in oboje opravila z odliko.

V spomin

Petru Simonitiju (1930–2024)

*Ne, niti smrt nas ne osami
in ne zagrne nas z nočjo.
Nebeške zvezde vse še v jami
neuglasljive nam cveto.
(Alojz Gradnik)*

Vse zvezde zdaj sijejo zate, dragi Peter, in ti zdaj siješ za nas z vsake zvezde posebej.

Skušamo pokukati onkraj srebrne črte, kjer si se pridružil svoji ljubljeni Nadi, a ne gre; pogled nam zastira nekaj dobrega, nekaj prijaznega, nekaj srcu ljubega ... Znova in znova se nam pred očmi pojavljajo tvoj nasmejan obraz, navihani pogled in široko razprte roke, pripravljene na objeme.

Oh, še malo, pa bo stoletje, kar te je v svoja nedrja ljubeznivo sprejela tvoja rodna Biljana v Goriških Brdih. Takrat so ti rojenice v zibel položile ljubezen do družine, domovine, do prelepe slovenske besede, neizmeren talent za igro in še veliko dobrih lastnosti.

Čarobnost odra si prvič začutil pri svojih osmih letih in vedel si, da boš to počel vse svoje življenje. Četudi so tvojo primarno družino ena za drugo zadevale strahote druge svetovne vojne, ste kot kleni Slovenci »stali ino obstali«. Kljub selitvam iz Brd na Koroško si povsod zasejal seme svoje ljubezni do odra in ustanavljal igralske skupine, igral, režiral, snoval scene, kostume ... Živel si za gledališče.

Pa te je življenje pripeljalo v Celje, kjer si srečal Nado, svojo največjo ljubezen. Vajino srečo sta stotero pomnožila otroka, hči Saška in sin Lipe, ki sta v vaju dveh imela vzor ljubezni in družinske sreče, vidva pa sta jima nudila topel, varen in miren dom.

Službeno pot si začel in končal kot bančnik. Bolj različnih področij delovanja skorajda ni mogoče združiti v eni osebi in mnogi, ki so te poznali kot bančnika, so odprtih ust onemeli, ko so te doživeli v kateri od nešteti vlog na odru.

Vsi tisti, ki so te videli na odru, te bodo pogrešali, spominjali se te bodo tisoči, ki si jih kot nepozabni Dedek Mraz desetletja razveseljeval, zelo boš manjkal svoji družini, otrokoma, vnukom in pravnukom. Za nas, drugo družino iz tvojega gledališča, pa bo tvoj odhod nemogoče zapolniti, saj si bil naš oče, umetniški vodja, režiser, neizčrpen vrelec zamisli, modrosti, tvorec rešitev. Bil si vedno poln ljubezni do vseh okrog sebe, misleč, da so vsi ljudje dobri. Pa niso bili, ne vsi in ne vedno. A bil si vse odpuščajoč in svoje dragocene vrednote si vselej prenašal na nas. Tudi zaradi tega te bomo zelo pogrešali.

Čeravno vemo, da tako kot pridemo, vsi tudi gremo, še nismo povsem dojeli, da te ni več tukaj, da danes ne grem več na obisk v dom Sv. Jožefa, da ni več tvojega vse bolj pojemajočega glasu in ni več vse bolj tresočega stiska roke. A ker ti nisi nikoli živel le zase, ne boš nikdar umrl. Prepričani smo, da tam, kjer si zdaj, že snuješ novo predstavo, od igralcev zahtevaš popolnost in jim trobiš »Daj več čustev v besedilo« ali »Ne, ne, ne, teh nogavic nikakor ne moreš obleči k tem hlačam« ali »Za božjo voljo, daj na odru uro z roke«.

Dragi Peter, počakaj na nas, saj se ti bomo vsi enkrat pridružili tam za mavrico, dotlej pa bomo ponosno nadaljevali tvoje delo v tvojem gledališču.

LADA ŠČUREK
za Ljubiteljsko gledališče
Petra Simonitija Celje

Langenlois – mesto vrtnarstva in vinogradništva

V času od 2. do 6. aprila je bil v avstrijskem Langenloisu 18. seminar evropskih učiteljev hortikulture. Udeležilo se ga je 50 učiteljev iz 14 držav. S šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje sva se seminarja udeležili Veronika Cvetko in Lidija Oblak.

Langenlois je mesto ob reki Kamp v avstrijski deželi Spodnja Avstrija. Slovci po pridelavi vina in velja za največjo vinorodno okrožje Avstrije. Kraj je obdan s številnimi vinogradi in vsa vinska mesta, ki spadajo v občino Langenlois, so vredna obiska.

V kraju domuje vrtnarska šola (Gartenbauschule Langenlois), naša gostiteljica. Sola obiskuje približno 350 dijakov in je specializirana za izobraževanje in usposabljanje na področju vrtnarstva, cvetličarstva in krajinarstva. Ponuja tudi mojstrske izpite s področja oblikovanja vrtov. V sklopu šole smo si v sredo dopoldan ogledali šolsko vrtnarijo, dvorano za krajinarstvo ter učne in razstavne vrtove. Popoldan nas je pot vodila v bližnji Krems, kjer je priznana izobraževalno središče, ki ponuja širok nabor programov o vinogradništvu in vinarstvu.

V četrtek dopoldan je na šoli potekal redni letni občni zbor društva učiteljev horti-

kulture, na katerem smo pregledali delo v preteklosti in načrtovali delo za prihodnost. Popoldan nas je pot vodila v Schiltern, kjer smo obiskali semensko banko in razstavni vrt z bogato zakladnico kulturnih rastlin. Društvo Arche Noah se osredotoča na ohranjanje biotske raznovrstnosti in dediščine rastlinskih vrst. Njihova glavna dejavnost je ohranjanje starih tradicionalnih sort semen zelenjave, sadja, zelišč in drugih rastlinskih vrst ter spodbuja uporabo teh semen med kmetovalci, vrtnarji in ljubitelji vrtov. Obiskali smo tudi doživljajski vrt Kittenberger Erlebnispark. Ta priljubljena turistična destinacija ponuja edinstveno doživetje za obiskovalce vseh starosti. Ponaša se z raznolikimi tematskimi vrtovi, kot so zeliščni in cvetlični vrtovi, vrtovi z zelenjavo in sadjem ter številnimi drugimi atrakcijami. Poleg raznolikih vrtov območje zajema tudi otroško igrišče, labirint, učno pot, živalski vrt in številne druge

poučne in zabavne dejavnosti. Obiskovalci lahko uživajo v sproščujočem okolju, raziskujejo različne vrste rastlin in se veliko naučijo o pomenu varovanja narave in okolja.

V petek smo si ogledali drevesnico Hameter, kjer grosistično prodajajo več kot 2000 različnih rastlin in imajo več kot 600 strank po celotni Avstriji. So odgovorni do narave in si življenja brez ekološke proizvodnje in trajnosti ne morejo več predstavljati. Trajnice gnojijo izključno z organskimi gnojili in rastline z uporabo kompostnega čaja iz deževnikov ohranjajo vitalne in odporne na različne bolezni in škodljivce. Na posestvu Praskac so nas kar na traktorski priklopi popeljali na ogled drevesnice, saj upravljajo s približno 80 ha površin, na katerih sami pridelajo vse rastline, od vrtnic do listavcev in živih mej do dreves in grmovnic. V podjetju je več kot 120 zaposlenih, ki rastline vzgajajo, režejo, pridelujejo in skrbijo za njihovo dobro počutje. Te avtohtone rastline imajo posebno prednost, da so navajene na lokalno podnebje, prenesejo mraz, poletno vročino in zelo dobro prenašajo

sušo. Sledil je še ogled vrtnega centra s široko paleto izdelkov in storitev za ljubitelje vrtnarjenja. Ponašajo pa se tudi s spletno prodajo, s katero so začeli že pred pandemijo in je zacvetela v času pandemije. Za zaključek seminarja smo obiskali vrtove Tullna, kjer je prva izključno ekološko vzdrževana in zasnovana vrtna razstava v Evropi. Uporabljajo le organska gnojila, biološka škropiva in ne uporabljajo šote. V 70 modelnih razstavnih vrtovih smo dobili ideje in navdih, kako lahko vrt, balkon ali teraso oblikujemo kot ekološko oazo dobrega počutja.

Udeleženci seminarja smo v tednu po veliki noči izmenjali primere dobrih praks ter načrtovali nadaljnje aktivnosti, kot so mednarodna tekmovanja, seminarji in izmenjave v okviru projektov Erasmus+. Poslovili smo se polni novih idej in nepozabnih vtisov, hkrati pa se že veselimo vseh izmenjav v okviru projektov Erasmus+, 10. mednarodnega tekmovanja mladih vrtnarjev v Nemčiji in naslednjega seminarja, ki bo v tednu po veliki noči 2025 v Luksemburgu.

VERONIKA CVETKO,
LIDIJA OBLAK

Moč pozitivnih sprememb – pot do spoštovanja in empatije

V četrtek, 4. 4., je bila v telovadnici Srednje zdravstvene in kozmetične šole Celje okrogla miza s naslovom Moč pozitivnih sprememb – pot do spoštovanja in empatije, ki sta jo moderirali dijakinji 4. b razreda Tia Tavzes in Laura Lipar pod mentorstvom profesorja Petra Čepina Tovornika.

Tema okrogle mize je bila nasilno oziroma neprimerno

vedenje v šoli, na delovnem mestu in v zdravstvenih institucijah. Pridružili so se nam štirje gosti, in sicer Doroteja Lešnik Mugaioni, politologinja, svetovalka in predavateljica na področju preprečevanja nasilja v medosebnih odnosih, Monika Ažman, diplomirana medicinska sestra in državna svetnica, Iztok

Leskovar, profesor matematike, ravnatelj Strokovnega izobraževalnega centra Alme M. Karlin, ter Matjaž Mastnak, vodja policijskega okoliša Center in Dolgo Polje. Gostje okrogle mize so nam predstavili svoje izkušnje z različnimi vrstami nasilja ter nam zaupali nekaj nasvetov, kako ustvariti boljši in lepši svet brez

nasilja. Na okrogli mizi so bile predstavljene različne vrste nasilja, njen namen pa je bil ozaveščanje poslušalcev o tematiki ter kako nasilje preprečiti ali zmanjšati. Okrogla miza se je zaključila z mislijo: Nasilje nikoli ni rešitev, ustvarjajmo svet, kjer prevladujejo sočutje, razumevanje in mir. LAURA LIPAR, TIA TAVZES

Vrhunski fiziki in filmarji

Maturanti Tjaš Esih, Alen Labohar in Jure Šantej iz Gimnazije Celje – Center so na slovenskem turnirju mladih fizikov prepričljivo zmagali in nas zastopali na naslednji stopnji. Aprila so se udeležili Avstrijskega turnirja mladih fizikov (AYPT) kot državni prvaki in predstavniki Slovenije na tem fizikalnem mednarodnem tekmovanju.

Turnir je bil v treh krogih, v katerih so predstavili svoje raziskave izbranih fizikalnih problemov, izzzvali predstavitve drugih skupin in vrednotili njihove argumente v znanstveni razpravi. V konkurenci številnih evropskih držav so osvojili končno 12. mesto.

Mentor ekipe je bil naš bivši dijak Mitja Suvajac.

Aprila se je zaključilo 11. državno tekmovanje iz znanja slovenščine Slovenščina ima dolg jezik: Književnost na filmu. Naše ekipe so ponovile lanski uspeh in v obeh kategorijah dosegle 1. mesto in zlato priznanje, več srebrnih in eno bronasto.

V kategoriji 1. in 2. letnik sta zlati priznanji prejela film Skok, katerega ustvarjalci so Nuša Bohak, Eva Plešnik, Maruša Bevc Ribarič in Bor Golob, in v kategoriji 3. in 4. letnik film Po sebi sem koval ustvarjalk Ele Pori, Mete Težak in Maje Logar.

Srebrno priznanje so dobili filmi Ampak (ustvarjal-

ci Jerneja Sikošek, Maks Rojc in Taja Podvratnik); DoKončnost (Blaž Klinar, Janez Petriček, Jure Fludernik, Vid Čremožnik, Brin Zagoričnik); Ostajam (Ivana Bračun, Tiliya Kučer, Bor Gradišek, Žana Gostecnik, Amelie Dejak); V svinjaku (Ažbe Lipnik Tirgušek, Svit Zagoričnik in Brin Zagoričnik); Še deset minut (Timotej Kristijan Kovač, Tjaš Esih in Gašper Krajnc); in bronasto priznanje film Čas celi rane (Eva Mužerlin in Neža Lukanc ter Pija Herič in Lana Klöckl).

Mentorice so bile Nataša Grobelnik, Maja Rak in Petra Lajlar.

RK

Glasbena šola Celje z bogato bero uspehov

Zaključilo se je 53. državno tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije Temsig. Na tekmovanju so sodelovali glasbeniki v disciplinah harfa, kitara, citre, violina, viola, violončelo, kontrabas, orgle, komorne skupine s harmoniko, komorne skupine s pihali in solfeggio.

Tekmovanje je bilo v glasbenih šolah Ljubljane in Zasavja z okolico od 4. do 22. marca, udeležilo pa se ga je 42 naših glasbenikov. Naši učenci in dijaki umetniške gimnazije glasbene smeri, ki jo izvajamo s I. gimnazijo v Celju, so dosegli zavidljive rezultate: zlato plaketo je osvojilo 11 tekmovalcev (8 solistov in ena komorna skupina), od teh so osvojili 1. nagrado 3 solisti in komorna skupina (skupaj štiri 1. nagrade) ter eno 2. nagrado. Srebrno plaketo je osvojilo kar 14 tekmovalcev (13 solistov ter ena komorna skupina), bronasto plaketo pa je osvojilo 11 tekmovalcev (10 solistov ter ena komorna skupina). Priznanje za udeležbo je prejelo 7 tekmovalcev, priznanje pa ena tekmovalka.

Najvišje dosežke so osvojili: **Trio Dolce: Vesper Videc** (flavta), **Maj Brežnik** (klarinet) in **Amalija Jager** (klavir), disciplina komorne skupine s pihali: zlata plaketa, 1. nagrada, 100 točk. Podeljeni sta jim

bili tudi posebni priznanji: priznanje za osvojenih 100 točk ter priznanje za najbolj obetavno komorno skupino v najnižji kategoriji. Mentorja sta bila Mirjana Brežnik in Benjamin Govže.

Neža Drame v disciplini citre II.a: zlata plaketa, 1. nagrada, 98,33 točk. Prejela je posebno priznanje za najboljšo izvedbo skladbe slovenskega skladatelja. **Inara Šket**, disciplina citre I.a: zlata plaketa, 1. nagrada, 98 točk. Mentorica obeh: Franja Janež.

Hana Hren, disciplina citre II.b: zlata plaketa, 1. nagrada, 98,67 točk. Tudi Hana je prejela posebno priznanje za najboljšo izvedbo skladbe slo-

venskega skladatelja. Mentorica Irena Anžič.

Neža Štrajhar, disciplina viola I.a: zlata plaketa, 95 točk. Prejemnica posebnega priznanja za najbolj obetavno tekmovalko v najnižji kategoriji. Mentor: mag. Kristian Kolman, korepetitorica Katarina Arlič Leban.

Maruša Gortnar, disciplina viola II.b: zlata plaketa, 2. nagrada, 95 točk. Mentorica Špela Pirnat, korepetitorica mag. Larisa Čanji.

Ob koncu tekmovanja je bil slavnostni zaključni koncert izbranih prvonagrajencev na KGBL v Ljubljani.

Iskrene čestitke vsem tekmovalcem, mentorjem in korepetitorjem za vse dosežke!

ML

V Novem tedniku, ki je izšel 18. aprila 2024, je bila v rubriki Bralci poročevalci pod pripevkom Z Brača s prestižnim pokalom navedena napačna avtorica prispevka. Prispevek je napisala Dijana Žabkar in ne Simona Pompe. Za napako se opravičujemo in obenem želimo mentoricam in dijakom Šole za storitvene dejavnosti Šolskega centra Velenje vse dobro na njihovi nadaljnji šolski in poklicni poti.

Uredništvo Novega tednika

novi tednikradio celje

Že za
609 €

Z RADIEM CELJE
NA BRAČ

8. do 15. JUNIJ

7 x ALL INCLUSIVE, ANIMACIJSKI PROGRAM,
PLESNA GLASBA + RIBJI PIKNIK

PRIJAVE:

Največji slovenski organizator počitnic!

03-428-83-20
03-428-83-40

Z NOVIM TEDNIKOM,
RADIEM CELJE IN RELAXOM

novi tednikradio celjeRelax turizem
Največji slovenski organizator počitnic!

GREMO V EGIPT

Hotel AMWAJ BEACH CLUB 4* V HURGADI

31. 8. do 7. 9. 2024

Cena: ~~1099€~~ 899€ 200 EUR POPUSTA NA OSEBO

Prijave:

Največji slovenski organizator počitnic!

03-428-83-20
03-428-83-40

ZADNJA
MESTA

Z vami bo ekipa
Radia Celje

Na izlet na Dobrno!

Razmišljate, kam na izlet ob koncu tedna? Iščete lokacijo, kjer se boste naužili svežega zraka, se sprehodili med mogočnimi drevesi in kjer se bodo otroci lahko brezskrbno igrali ter vi uživali ob odlični kavi?

Dobrna je s svojim parkom, termami in z odlično kulinarčno ponudbo že vrsto let zelo obiskana destinacija. Tisti, ki se spominjajo časov, ko so tja prihajali na izlete s starši, danes nadvse radi pripeljejo na Dobrno svoje otroke. V Termah Dobrna jih vedno čakajo izjemna narava, prijazen pozdrav in obilica novosti.

Sladoledni vrt s ponudbo domačih sladoledov

Pravkar odprt sladoledni vrt v Kavarni in restavraciji Vita prinaša tudi to pomlad nove okuse sladoledov. Poleg klasičnih lahko izbere tudi tiste malo bolj eksotične okuse, kot so mojito, piña colada in presta. Če boste v dvomih, za katerega se odločiti, izkoristite možnost pol-pol kepice. Vsi sladoledi so pripravljani iz skrbno izbranih sestavin, v ponudbi so tudi okusi brez laktoze, glutena in z zmanjšano vsebnostjo sladkorjev.

Veseli se za otroke

V Termah Dobrna se bodo otroci lahko igrali kar na dveh mestih, in sicer neposredno pri terasi Kavarne in restavracije Vita, kjer boste starši lahko spili odlično kavico in se posladkali s torticami. Otroška igrala pa so tudi v parku.

Steak & Burger s sončno teraso

Da na izletu ne boste lačni, poskrbijo v restavraciji Steak & Burger Dobrna, kjer lahko svoje brbončice razvijate ob slastnih burgerjih in zrezkih. Sedaj je to mogoče tudi na sončni terasi ob pogledih na park.

Postrežejo vam:

- slastne 100-odstotne goveje ali piščančje burgerje,
- sočne zrojene ramsteke,
- fileje mignon,
- hrustljave perutničke BBQ ter
- svinjska rebrca.

Mesne jedi obogatite s solato coleslaw, pečeno zelenjavo ali tortiljinim čipsom. Za osvežitev pa si privoščite odlično kraft pivo pivovarne Clef Brewery.

Naokoli z e-vozili

Prebudite otroka v sebi in se podajte na panoramsko vožnjo z e-vozili. Uživali boste v dogodivščini in hkrati opazovali okolico. Z e-vozili se zapeljite do znamenitosti kraja, kot sta jama Ledenica in Kačji grad, ali pa kar do kmetije z jeleni Lamperček.

Za izposajo e-vozil se oglasite na recepciji Hotela Vita.

Menjalnica Žniders, Gosposka ulica 7, Celje.

**Odkup neveljavnih starih
švicarskih frankov serije 8!
Samo do konca maja 2024!**

03 490 03 36

www.zniders.com

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

www.kamra.si

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Upodobitve nadangela Mihaela iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje (4)

Motiv tehtanja duš se začne pojavljati šele pozno v visokem srednjem veku, v okviru poslednje sodbe, in je postal samostojen in najbolj priljubljen motiv, povezan s svetim Mihaelom.

Ikonografija poslednje sodbe se razvije na podlagi Matejevega evangelija in Razodetja Janeza Evangelista. Ta sporoča, da je na čelu nebeške vojske nadangel Mihael: »In nastala je vojska v nebesih: Mihael in angeli njegovi so se vojskovali zoper zmaja« (Raz 12,7). Po ikonografski plati ločimo dva tipa poslednje sodbe: bizantinskega in zahodnjaškega; pri obeh je tehtanje duš eden ključnih trenutkov. Sveto pismo sicer nikjer ne omenja Mihaela, ki tehta duše, opisuje pa, kako Bog presoja človeška dejanja s tehtnico pravice: »Pravična tehtnica in skodelici so Gospodova last, njegovo delo so vse uteži v skrinjici« (Prg 16,11). Z razsojanjem in tehtanjem človeških de-

Rubriko ureja Osrednja knjižnica Celje.

Sv. Mihael, neznani kipar, 18. stol., les, pobarvan, pozlačen, inv. št. P-69. Kip je poškodovan in manjkajo vsi bistveni atributi, zato je bil v preteklosti napačno identificiran kot sv. Florjan. Figura ima pod nogami ohranjen del kosmatega bitja, pri katerem gre brez dvoma za ostanek Satana, zaradi katerega lahko figuro z gotovostjo prepoznamo kot nadangela Mihaela, ki tepta Satana.

janj, kjer bodo na sodni dan ob Božjem sinu navzoči tudi angeli, se v Svetem pismu prav tako srečamo v Matejevem evangeliju, kjer je zapisano: »Sin človekov bo namreč prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli in takrat bo vsakemu povrnil po njegovem delu« (Mt 16,27).

Sv. Mihael, ubijalec peklenskega zmaja

V 9. in 10. stoletju se je začel razvijati tip upodobitve Mihaela ubijalca zmaja, ki predstavlja hudiča in se na zahodu pojavlja tudi v analogiji s Kristusom, ki z eno nogo stoji na levo, z drugo na bazilisku. Bogastvo tega motiva je neizmerno predvsem v dveh variacijah. Mihael se pojavi

v srditem boju z zmajem, ki ga na koncu ubije, ali pa že stoji kot zmagovalec nad zmajem. Motiva sta pogosto tesno povezana in razširjena predvsem v timpanonih cer-

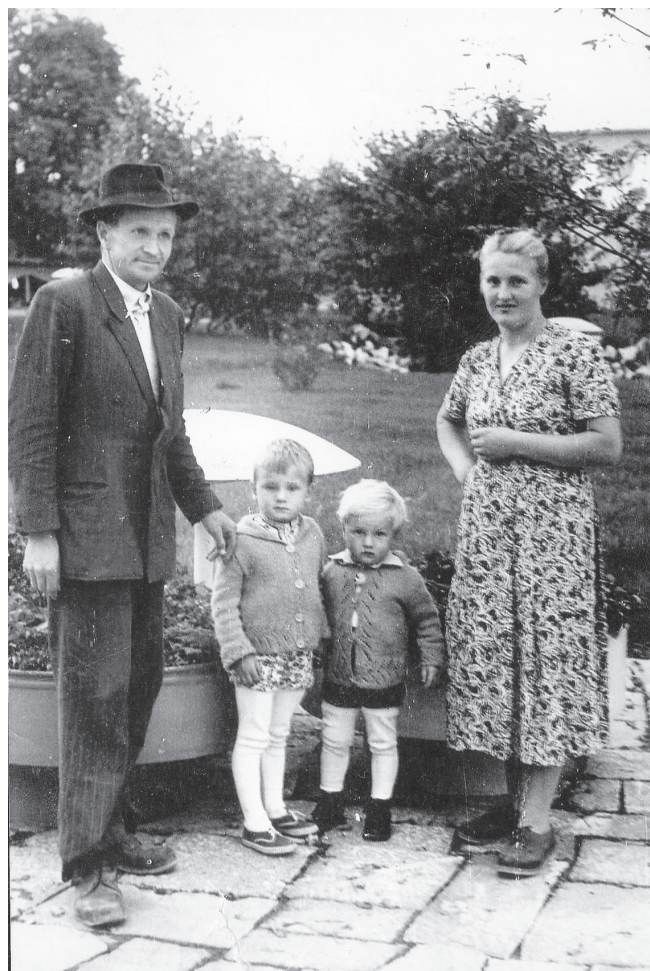
Sv. Mihael, neznani kipar, na hrbtni strani je letnica 1690, les, pobarvan, inv. št. P-176. Nadangel Mihael je upodobljen z dvignjenim mečem v desnici in tehtnico v levici. V eni posodici tehtnice kleče moli figurica, duša umrlega. Drugo posodico, v kateri je okrogla kamnita utež, poskuša hudebec na spodnji strani povleči navzdol.

kva. Mihael ubijalec zmaja, zmagovalec nad hudičem, se pojavlja tudi v obdobjih novega veka, pri čemer je enako pomembno, ali je Satan upodobljen kot zmaj ali pod Mihaelovimi nogami. Pri tem so prav tako pomembne eshatološke povezave z Apokalipso, kjer je zapisano: »In vržen je bil zmaj veliki, kača stara, ki se imenuje Hudič in Satan, ki zapeljava vesoljni svet, vržen je bil na zemljo, in angeli njegovi so bili vrženi z njim« (Raz 12,9).

Gabrijela Kovačič, Pokrajinski muzej Celje

ALBUM S CELJSKEGA

Družina Žlaus iz Globoč pri Vojniku, 1958

Z leve: oče Martin, sinova Jože in Tonči ter mama Ana, rojena Ograjenšek. Fotograf je bil očetov prijatelj Rudi Hrovat s Frankolovega.

Mlada družina se je pred fotografski objektiv postavila v lepem parku z zanimivi lučmi v obliki gobic pred upravno stavbo takratnega Ema ob Mariborski cesti. Oče Martin je bil takrat zaposlen pri podjetju Beton (kasnejši Ingrad); jaz sem jih imel pet, brat Tonči pa tri leta. Kot je iz fotografije razvidno, smo živeli zelo skromno, oblekice za naju z bratom je naredila moja mama Ana, ki se je poleg gospodinjstva in dela na skromni kmetiji ukvarjala tudi s šiviljstvom.

Prispeval: Jože Žlaus

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek
Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Vir: www.kamra.si,
Album Slovenije – osebni spomini 20. st.
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

novi tednik

Prvi v regiji

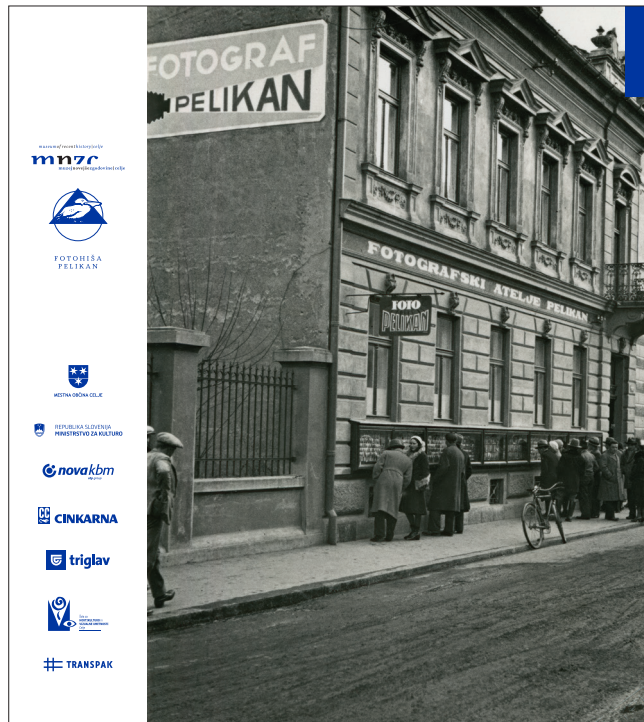
JAVNO VODSTVO CELEIA - MESTO POD MESTOM

ODPIRALNI ČAS: TOREK - NEDELJA 10.00 - 18.00
PONEDELJEK, PRAZNIKI - Zaprto

INFORMACIJE: WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

NEDELJA,
28. APRIL 2024,
OB 11.00,
KNEŽJI DVOR.

VSTOPNINA: 5€

FOTOHIŠA
PELIKAN

Razlagova ulica 5, Celje

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Srečanje
Na neki prireditvi se srečajo trije pari in se predstavijo. Prvi: »Sem Jože z Gorenjskega, sem cvetličar in zraven mene je moja rožica.«
Drugi: »Sem Tine z Dolenjskega, sem čebelar in zraven mene je moja čebelica.«
Tretji: »Sem Tone iz Velenja, sem rudar in zraven mene je moj kramp.«

Največji človek
»Ej, stari, kdo je zate največja osebnost zadnjih 100 let?«
»Tale Armstrong, brez dvoma.«
»Zakaj pa on?«
»Še sprašuješ? Da tako igraš trobento, odletiš na Luno, potem pa še sedemkrat zmagaš na Tour de France?«

Letno-zimski profil

Tri blondinke
Tri blondinke so šle v gozd po novoletno jelko. Iščejo od jutra in vse do mraka. Končno ena predlaga: »Kaj pa, če vzamemo kar eno brez okrasov?«

Gospodinjska opravila
Uslužbenec vpraša šefa: »Šef, a lahko grem danes prej domov? Moram pomagati ženi pri gospodinjskih opravilih.«
»Ne!«
»Hvala, šef, vedel sem, da se na vas lahko zanesem.«

Trije sledilci
Nimam Twiterja ali Facebooka, zato hodim okoli z megafonom in objavljam, kaj delam in kaj se mi je dogajalo čez dan. Zaenkrat mi sledijo trije. Mislim, da sta dva policista, tretji pa psihiater!

Televizija
Mali Savinjec vpraša očeta: »Ali lahko gledam televizijo?«
Oče pa pravi: »Lahko, lahko. Samo ne je prižgati.«

Gol
Mož pridrvi iz službe domov in vpraša ženo: »Ali se je že začela nogometna tekma?«
»Ja, pred nekaj minutami.«
»Pa je že padel kak gol?«
»Ne, oba še stojita.«

Lep vikend
»Dragi, kaj ko bi si privoščila en lep vikend?«
»Prav imaš. Dajva si ga!«
»No, prav. Potem pa se vidiva v ponedeljek!«

Prejšnji teden sem posadil drevo. Danes ga preverim in vidim to. Narava je res neverjetna.

Oven

Izžarevali boste izredno veliko magično moč, kar boste s pridom uporabili na vseh področjih. Uspeh se vam obeta na poslovnem področju, zato zgrabite dano priložnost z obema rokama. Končno bo Merkur ponovno neposredno v vašem znamenju, česar se lahko samo veselite. Izžarevali boste povečan osebni šarm in privlačnost. Venera bo še vse do ponedeljka v vašem znaku.

Bik

Minulo srečanje dveh velikih (Jupitra in Urana) v vašem znaku v minulih dneh predstavlja več kot odlično podlago za vaš napredek. Sonce vam prinaša veliko vitalnosti, od ponedeljka naprej pa boste gostili še Venero, svojo vladarico. Tokrat boste dobili točno toliko, kolikor dajete. Potreba po čustveni varnosti bo velika, velika pa bo tudi vaša notranja moč. Izkoristite pozitivne vibracije za izboljšave na vseh področjih.

Dvojčka

Vaš vladar Merkur se je končno ponovno postavil v neposredno gibanje, kar bo prineslo olajšanje. Vse bo potekalo bolj gladko, lažje boste delali in se sporazumevali. Zdaj je čas za konkretno akcijo, ki ste jo načrtovali zadnje tri tedne. Bodite potrpežljivi v svojem ravnanju, še posebno kar se dotika finančnih odločitev. Določite točne meje, do kje se lahko spustite v investicije. Na poti do vas so prijetne novice.

Rak

Na finančnem področju se vam bo nasmehnila sreča, vendar kljub temu ne bodite preveč drzni pri svojih odločitvah. Neka situacija iz preteklosti bo dobila v teh dneh svoj epilog in končno bo postalo jasno tudi tisto, kar ste že slutili. Na čustvenem področju pa boste morali urejati neko zadevo. Bodite odločni in ne ostanite na polovici poti, saj s tem nič ne rešite. Prav obratno, vse skupaj lahko samo poslabša.

Lev

Vikend boste odlično izkoristili. Na ljubeznem področju se boste naveličali čakanja, zato boste povedali, kaj si želite, brez ovinkarjenja. Končno bo Venera še vedno v sorodnem znamenju in vas bo odlično podpirala. Resno se boste spraševali, kaj vam bo prinesel določen odnos na poslovnem področju. Odgovornosti se boste izogibali, saj je sploh ni potrebno sprejeti.

Devica

Merkur, vaš vladar, je končno ponovno v neposrednem gibanju. Znamenje ovna, po katerem potuje, je izredno prodorno in tako boste delovali tudi vi. Energičnosti, ambicioznosti, neposrednosti in žara vam ne bo manjkalo. Zavedajte se, da je lahko vsak trenutek tisti, ko lahko začnete vse na novo, si postavite nove cilje in se bolj poglobljeno izražate na čustvenem področju. Pred vam je tokrat kar nekaj sprememb.

HOROSKOP
JE ZA VAS PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA DOLORES.

Tehtnica

Venera, vaša vladarica, bo v torek vstopila v znamenje bika, kjer je tudi njen domicil. Prav zaradi tega bo imela dvojno močan vpliv. Odlično se boste počutili. Vaše družabno življenje bo iz dneva v dan bolj prijetno. Imate kar nekaj sposobnosti, ki jih lahko uporabite v konkretnih dejanjih. Tudi v tem obdobju si boste prizadevali ohraniti mirne in pozitivne medsebojne relacije. Pred vam je obdobje večjih odločitev.

Škorpion

V četrtek bo Luna še potovala po vašem znaku in povečan stres se obeta v dopoldanskih urah. Okoliščine, povezane s torkovo polno Luno v vašem znaku, se bodo počasi unesle in postali boste mirnejši. Diplomacija je v tem obdobju edina rešitev, da si uredite zmešnjave, ki so nastale v preteklih mesecih. Strahovi so obremenjujoči za napredovanje, zato vnesite v svoje delovanje predvsem pozitivno energijo.

Strelec

Od petka do nedelje opoldne boste gostili Luno, kar vam prinaša veliko energije. Svetujemo povečano previdnost v potencialno nevarnih okoljih! Popravljati morate zadeve, ki so napačno postavljene. Zazrite se v ljudi, s katerimi sodelujete, in kaj kmalu lahko ugotovite, kje ste ga polomili. Cilje, ki jih imate pred seboj, boste uresničili, pomembno je le, da ste potrpežljivi.

Kozorog

V popoldanskih urah v nedeljo bo Luna pričela svojo pot po vašem znaku in ga bo zaključila v torkovem popoldnevu. Na delovnem področju boste zelo prodorni in vsem boste jasno dali vedeti, kaj pričakujete od njih. Neposreden Merkur bo pripomogel, da bo vse potekalo gladko. Pomembno pa je, da ne mešate poslovnih in zasebnih zadev. Izognite se nepredvidljivih situacij z diplomacijo, to bo odlična rešitev.

Vodnar

Torkovo pozno popoldne in prazničen 1. maj v sredo prinašata gostovanje Lune v vašem znamenju. Precej stresne ure vas čakajo, še zlasti v sredo, ko nastopi prvi Lunin krajec. Potrebno bo več prilagajanja, kar velja še zlasti za vodnarje, leve, bike in škorpione. Odprlo se bo kar nekaj priložnosti, na katere sploh ne boste računali, pa so zelo pomembne za vaše delovanje vnaprej. Na ljubeznem področju lahko vlada zmeda, saj bodo čustva in razum v nesoglasju.

Ribi

Mars v vašem znaku vam daje ogromno energije. Še vedno imate vse niti v svojih rokah, vendar kljub temu niste še določili strategije, ki jo morate realizirati v prihodnjem obdobju. Spremembe v vas samih se bodo še naprej dogajale, kaj je odlično za večje napredovanje. Saturnov prijem ne bo popustil vse do tedaj, da boste osvojili njegovo sporočilo! Neptun bo »poskrbel« za ideje, zlepa vam jih ne bo zmanjkalo.

Astrologinja DOLORES je dosegljiva na 041 519 265 in na Facebookovi strani Dolores Astro.

Ati, zakaj ne kupiš enega od teh ...

3K	SLUŽABNIKA ZA OSEBNO STREŽBO	NE DOVOLJ NIZKE	SLOVENSKI MESTI	TEOLOŠKA FAKULTETA	ZVIŠANI TON E	3K	NEKDANJI SLOVENSKI KOLESAR (TADEJ)	1 W	IGRE NA SREČO
SKREGANE						DERE SE NA ... GLAS SKATLE SO POGOSTO IZ ...	13		
PRODAJALEC V TRAFIKI									
HIŠNI, VOZNI, DNEVNI	3			VEČ ISTOČASNIH STRELOV					
... JE ZAPELJALA KAČA				... IPSE POMENI SAMO PO SEBI	NAČET Z RJO, ZARJAVEL		16		
... ALI MRTVE					LONDONSKA GALERIJA				
ZORA, SVIT (KNJIŽ.)					ČRNI VRH ... IDRJO				
								DOPISNICA RTVS ŠVEGEL	MLADA SRNA
KRIŽANKA & UGANKE									
AFRIŠKI DRŽAVI									
PODCENJEVALEN									
MUSLIMANSKI POSTNI MESECE									
SPEEDWAY TEAM									
STROKOVNIAKI ZA KEMIJO									
MEDMET ZASKRBJENOSTI PERUNIKA									
JASTOGI									
NESTROKOVNIAK									
RAČUNALNIŠKI POMNILNIK	2			SEVERNO-AMERIŠKA KUNA					
ŠVEDSKI PISATELJ HANSSON				TEČE SKOZI MÜNCHEN					
				ATLETSKO DRUŠTVO					
SLOVENSKI PISATELJ (JUŠ)		5			POLITIČNO KONSERVATIVEN				
PRIJAVI (STORILCA)					KARTA XXI PRI TAROKU				
					STRUNSKA GLASBILA				
ANGLEŠKI IGRALEC HOLM				FIATOV AVTO	BARVEN (POG.)				
					IZVESTI NAPAD				
NIKO ŽUPANIČ				UGONOBIVA					
				POLOVICA OD 202					
TAK, KI IMA VELIKO MESA									
VSI AVTOMOBILI PODJETJA									
...TSE JE UTE-MELJITELJ TAOIZMA									
ANGLEŠKO SVETLO PIVO	7			SKUPINA 7 ENOT					
				EVROPSKI REKORD					
PRIPADNIK VENETOV									
JEZERO NA FINSKEM									

SUDOKU 619

7		5						1
					9			6
			2	7	1			9
	3	1						
			4	6				
					7	8	4	
5	8	2				1		
		6	8		3	2	7	
		7	1	5				

SUDOKU 310

8				3			2	7
3		1		2				
2				6				8
					5		8	
		3			7		9	
7		6					3	
	9			2			5	
	1			9				
				1			6	

REŠITEV SUDOKU 618

5	9	4	6	3	7	2	8	1
6	1	7	8	5	2	9	4	3
8	3	2	4	9	1	7	6	5
9	5	1	2	8	6	4	3	7
7	2	6	9	4	3	5	1	8
4	8	3	1	7	5	6	9	2
1	7	9	5	6	8	3	2	4
2	4	5	3	1	9	8	7	6
3	6	8	7	2	4	1	5	9

REŠITEV SUDOKU 309

4	8	2	1	3	7	9	6	5
1	7	6	4	9	5	8	2	3
3	5	9	8	6	2	4	7	1
2	1	5	9	4	3	7	8	6
7	4	8	5	2	6	1	3	9
6	9	3	7	1	8	5	4	2
5	3	4	2	7	9	6	1	8
9	2	7	6	8	1	3	5	4
8	6	1	3	5	4	2	9	7

Prvi v regiji

V naših križankah

pomagamo srečo kovati tudi mi.

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si **3K**

90,6 95,1 95,9 100,3

Vedno♥ z menoj!

POSTANITE NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA IN PRIDOBITE UGODNOSTI

novi tednik
Vedno♥ z menoj!

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- izbrani izleti po ugodnejših cenah z avtobusom zvestobe
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

Več informacij: narocnine@nt-rc.si
Telefon: 03 422 51 71
www.novitednik.si

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Datum naročila: _____

Naročnino bom plačeval: ☐ mesečno ☐ na 3 mesece ☐ na 6 mesecev ☐ letno

☐ Soglašam s prejetjem računa na elektronski naslov (e-mail)

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisanega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Pogoj in spletna prijava: <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>

NT&RC, d.o.o., Prešernova 19, 3000 Celje

V knjižnico v Drevesno hiško ali na Celjsko koč

Mestna občina Celje bo skupaj z Osrednjo knjižnico Celje jeseni v sklopu projekta Knjigobežnice uredila manjšo knjižnico v največji drevesni hiški v Sloveniji. Druga manjša knjižnica bo hkrati urejena na Celjski koči.

Osrednja knjižnica Celje ju bo založila z literaturo na temo narave, gozda in drugih zelenih tem. S tem se občina pridružuje tudi projektu Gozdne knjižnice, ki ga ob letošnjem svetovnem dnevu turizma, ki bo 27. septembra, razpisuje Turistična zveza Slovenije. Na občini pravijo, da želijo s temi aktivnostmi prispevati k večji popularizaciji branja in dvigu bralne pismenosti, čemur je namenjen tudi svetovni dan knjige in avtorskih pravic, ki ga vsako leto obeležujemo 23. aprila.

Celje se sicer ponša tudi z nazivom Branju prijazna občina, Knjigobežnice pa so majhne knjižne izmenjevalnice, kjer so knjige dostopne vsem. Občani jih lahko najdejo v vseh mestnih četrtih in krajevnih skupnostih. Skupno jih je v Celju že 19, postavljene pa so bile v sodelovanju s Srednjo šolo za gradbeništvo in varovanje okolja

Knjigobežnice naj bi bile letos postavljene tudi na Šmartinskem jezeru, pri Almini hiši v Pečovniku in pri letnem bazenu. (Foto: MOC)

Šolskega centra Celje, ki je izdelala hiške za knjige, ter Osrednjo knjižnico Celje. SŠol

Obudili konjiško legendo

Jurjevanje v Slovenskih Konjicah že dve desetletji pripravljajo v čast svetemu Juriju, zavetniku mesta pod Konjiško goro. V nedeljo je tako ponovno oživela stara legenda o konjiškem zmaju, ki je zase zahteval mlado in lepo deklico Marjetico. Pri- ljubljena prireditelj, ki je bila tudi tokrat obogatena s festivalom kulinarike in domačih obrti, je privabila veliko domačinov.

Jurjevanje se je letos izjemoma začelo še posebej slovesno pri župnijski cerkvi z blagoslovom in dvigom novega zvona v prenovljeni zvonik in nadaljevalo s povorko in blagoslovom konj. V popoldanskih urah se je dogajanje preselilo v konjiško staro mestno jedro, ki je bilo prizorišče Jurijevega festivala kulinarike in rokodelstva. Igrala je konjiška godba na pihala, ulice so preplavili pevci, plesalci, glasbeniki.

Konjiška cerkev ima nov zvon in prenovljen zvonik. (Foto: M. Nareks)

Obiskovalci so si lahko v mali galeriji doma kulture ogledali razstavo Življenje teče, ki po-

mlad v mesto prinese tradicijo. Nastala je v sodelovanju Slovenskih Konjic in Idrije, mest,

ki ohranjata tradiciji jurjevanja in ročnega klekljanja idrijskih čipk. BF

Pripravljeni na sezono vrtilčkanja

Muzej na prostem Rogatec je minulo soboto gostil Zeleni festival – sejem semen, sadik zelišč in naravne kozmetike. Obiskovalci so na stojnicah našli marsikaj, s čimer bodo lažje zakorakali v novo vrtnarsko sezono.

Zavod za kulturo, turizem in razvoj Rogatec je tokrat pripravil voden ogled eko zeliščnega vrta in k sodelovanju pritegnil številne goste. Društvo Ajda Štajerska je prikazalo postopek priprave komposta in spregovorilo o prilagajanju semen na podnebne spremembe. Miša Pušenjak je predavala o moči narave in o zeliščih na domačem vrtu. Ljubitelji naravne kozmetike so si ob pomoči zeliščarke Špele Sodin izdelali naravno mazilo za kožo. Na svoj račun so prišli tudi otroci, ki jih je vlakec odpeljal na spoznavanje zanimivosti Rogatca. TS

Veliko zanimanja je pritegnila knjižnica semen, ki deluje pod okriljem Knjižnice Rogaška Slatina. (Foto: Urška Grobelšek)

Berejo že več kot deset let

Utrinec je s podelitve v Preboldu. V ospredju je župan mag. Marko Repnik z malimi bralci, v ozadju direktorica knjižnice Jolanda Železnik. (Foto: arhiv knjižnice)

Od ponedeljka do petka prejšnji teden so v občinah Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor in Vransko slavnostno zaključili bralno sezono projekta Mali Savinjšani beremo 2023/24, s prireditvijo v Žalcu, ki bo 14. maja, pa bodo sklenili 11. sezono branja za najmlajše Mali Savinjšani beremo, ki jo koordinira Medobčinska splošna knjižnica Žalec.

V bralnem projektu je letos sodelovalo 721 otrok iz vseh vrtcev Spodnje Savinjske doline. V pozdravnih in zahvalnih nagovorih so županja, župani in podžupan, ravnateljice in ravnatelj ter direktorica knjižnice izpostavili pomen branja v najzgodnejšem obdobju otroka. Programi, ki so jih vrtci različno zasnovali, so bili vsebinsko bogati in raznoliki – vsi pa z namenom, da otroci kulturno rastejo in razvijajo občutek za lepo.

Sledil je težko pričakovani trenutek – podelitev medalj za vse otroke, ki so doma s starši prebrali vsaj pet knjig in o njihovih vsebinah pripovedovali v vrtcu. Prireditve in projekt so sklenili z zahvalo vsem, ki so prispevali svoj delež v projektu, saj lahko le s sodelovanjem uresničujemo cilj otroke usposobiti, da s knjigo rastejo, razvijajo domišljijo in krepijo radovednost, se izobražujejo in z bližnjimi gradijo zaupanje. ŠO

Razvila posebno sponko

Priznana celjska pedikerka Vida Ozis, ki je tudi direktorica Centra medicinske pedikure An.nika, je pretekli teden v Celju predstavila posebno sponko, ki marsikoga odreši težav z vraščenim nohtom.

Njen proizvod je tudi medicinsko podprt, vanj pa je bilo vloženih veliko truda in izkušenj, saj je Ozisova njegovemu razvoju posvetila več desetletij svojega dela. Pedikerka ima do zdaj svoje centre pedikure ne samo v Celju, ampak tudi v Mariboru, Novi Gorici in v Krškem. »Zavedam se, da je ljudi s temi težami vedno več in zato je pomembno, da jih obravnavamo ustrezno, pravilno in celostno,« pravi Ozisova, ki se je izobraževala v Sloveniji in tudi v tujini. Bolečina zaradi vraščenega nohta navzven vsem seveda ni vidna, je pa lahko huda in vodi v zaplete. Marsikakšen Slovenec je zato reden obiskovalec centrov An.nika, kjer poleg oskrbe in pomoči dobi tudi nasvete. Ozisova je znana še po tem, da v njenem centru pripravljajo tudi kreme in proizvode, ki pomagajo tudi diabetičnim bolnikom. SŠol

Minuli teden je na srečanju z novinarji v Centru medicinske pedikure An.nika bila tudi Nuša Derenda. Ker zaradi svojega dela veliko stoji na odru, se tudi sama zaveda, kako pomembna je nega stopal. (Foto: Andraž Purg)

Klonirani še v Golovcu in Šentjurju

Pevec in kitarist Klon Gregor Videc v Špitalu ni imel ob sebi preostalih glasbenikov, ki so bili vsak na svoji strani. (Foto: Nik Jarh)

Celjska rok zasedba Klon se je pred »sezono« najprej predstavila v lokalu Špital za prijatelje s prvo skladbo Optimisti z novega albuma, ki ga bo izdala naslednje leto.

Vsak od članov, Gregor Videc, Urban Krč, Goran Korajija in Luka Vinko, je imel svoj odrček in tako je bil naš fotograf pred nerešljivo nalogo. Toda ideja je bila med obiskovalci odlično sprejeta, pri obračanju na vse strani so trpeli le vratovi. Spomladanski program so nadaljevali v dvorani Golovec, kjer so odprli Siddhartin koncert, in v soboto na Šentrocku. Naslednjič boste lahko »Klonovce«, ki pravijo, da so danes daleč od klona, ki so ga zagnali pred štirimi leti, slišali 18. maja v Rdeči dvorani v Velenju, kjer bodo zabavali svoje in znova ogrevali Siddhartine privrženke. DŠ